

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КРИВОРІЗЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ГІРНИЧО-МЕТАЛУРГІЙНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
КАФЕДРА ВІДКРИТИХ ГІРНИЧИХ РОБІТ

На правах рукопису

КОСТЮК АНТОН АНДРІЙОВИЧ

УДК 622.271

«НАУКОВИЙ АСПЕКТ РЕГУЛЮВАННЯ ГІРНИЧИХ РОЗРОБОК»

184 «Гірництво»
(відкриті гірничі роботи)

Випускна робота
на здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня магістра

Виконав Костюк А.А. / _____ /

Керівник Єременко Г.І. / _____ /

Завідувач кафедри Жуков С.О. / _____ /

Кривий Ріг
2024

ЗМІСТ

РЕФЕРАТ.....	4
ВСТУП.....	5
Розділ 1.	
СЕНС СИСТЕМИ РЕГУЛЮВАННЯ ГІРНИЧИХ ДОСЛІДЖЕНЬ.....	9
1.1. Вихідна ситуація	9
1.2. Загальна юридична класифікація та інформація	14
1.2.1. Законодавча компетенція	19
1.2.2. Зв'язок з існуючим законом	20
1.2.3. Парламентський закон і законодавчий регламент	22
1.2.4. Відносини з OBG NRW	23
1.2.5. Результат та пропозиції.....	24
1.3. Цілі регулювання, зобов'язання і звітність	24
1.3.1. Поточна правова ситуація та цілі регулювання	24
1.3.2. Юридичні вимоги	29
1.3.3. Порівняння з іншими нормативними правами	34
1.3.4. Можливість регулювання	36
Висновки за розділом 1.....	42
Розділ 2.	
СИТУАЦІЇ ТА ПРОЦЕДУРИ.....	43
2.1. Використання «третьох сторін»	43
2.1.1. Мета регулювання	43
2.1.2. Основи / стандарти дослідження	43
2.1.3. Порівнянні випадки	45
2.1.4. Юридична експертиза	46
2.1.5. Результат	63
2.2. Обов'язок та повноваження на втручання	64
2.2.1. Поточна правова ситуація та цілі регулювання	64
2.2.2. Регуляторні підходи та порівняльні регулювання	65
2.2.3. Колізія з іншими юрисдикціями та законодавчі вимоги	72
2.2.4. Можливість регулювання	72
Висновки за розділом 2.....	75
Розділ 3.	
ПРАВОВІ Й ІНФОРМАЦІЙНІ ЧИННИКИ.....	76
3.1. Юрисдикція та технічні стандарти	76
3.2. Використання бази даних / CATASTER	79
3.2.1. Поточна правова ситуація та цілі регулювання	79
3.2.2. Законодавчі вимоги щодо обробки даних	81
3.2.3. Порівняння з іншими нормативними актами	91
3.2.4. Варіанти регулювання	95

3.2.5. Узагальнення і рекомендації.....	97
3.3. Підвищення прозорості й ефективності	97
3.3.1. Визначення та ситуація.....	97
3.3.2. Індивідуальні заходи	98
3.3.3. Узагальнення	99
3.4. Санкції	100
3.4.1. Регламент OWIG	100
3.4.2. Порівняння з іншими нормативними актами	100
3.4.3. Регулювання санкцій.....	101
3.4.4. Результат та пропозиції	102
Висновки за розділом 3.....	103
ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ	104
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	106

РЕФЕРАТ

Пояснювальна записка випускної магістерської роботи Костюка Антона Андрійовича на тему: «Науковий аспект регулювання гірничих розробок».

«Випускна робота на здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня магістра. Кривий Ріг. Криворізький національний університет, 2024 р.».

Актуальність теми. В Європейському Союзі, в який Україна прагне вступити, визнано, що правовий супровід гірничої діяльності, розвиток якої забезпечує гірнична наука, з боку держави найбільш досконалим й ефективним є у ФРН, тому цілком логічним є аналіз можливостей трансферу такої системи в умови України на прикладі саме цієї країни.

Метою дослідження є структурно-функціональний аналіз системи державного контролю й управління та правового регулювання виробничої та науково-дослідницької діяльності в гірничій галузі ФРН як лідера Європейського Союзу в даній сфері.

Основні завдання роботи полягають у визначенні системних ознак і пріоритетів, найбільш прогресивних на нашій погляд в ЄС, державно-правового регулювання функціонування гірничих підприємств та заходів щодо наслідків їх діяльності, для оцінки перспектив упровадження виділених підходів та положень в умови України, зокрема – Кривбасу. При цьому найбільша увага приділяється гірничому комплексу Північної Рейн-Вестфалії (NRW), умови якої та масштаби гірничих розробок в недавньому минулому є максимально схожими з такими в Кривбасі.

Ідея роботи полягає в можливості та доцільності трансферу головних принципів регулювання гірничої сфери, позитивно апробованих у ФРН, на терени України за умови їх відповідного наукового обґрунтування.

Предмет дослідження – вплив гірничих технологій на навколишнє середовище та суспільство.

Об'єктом дослідження є методи регулювання гірничої діяльності з урахуванням її наслідків.

Методика і методи дослідження здебільшого полягають в логічно-предметному аналізі нормативно-правової бази регулювання в гірництві на рівнях державному, регіональному та муніципальному, а також форм й ефективності її застосування

Наукова складова роботи полягає в цілеспрямовано орієнтованому на можливості застосування в Україні аналізі визначених як позитивні чинників.

Структура й обсяг роботи. Робота складається з реферату, вступу, трьох розділів, загальних висновків і рекомендацій, списку використаних джерел з 62 найменувань і містить 11 рисунків та таблицю. Загальний обсяг роботи складає 108 сторінок.

Ключові слова: ГІРНИЧІ РОЗРОБКИ, ГІРНИЧІ ВИРОБКИ І ПОРОЖНИНИ, ГІРНИЧОДОБУВНЕ ПІДПРИЄМСТВО, ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ, ГІРНИЧИЙ КОДЕКС І ЗАКОНИ.

ВСТУП

Науко-технічному прогресу сприяло багато факторів, але тільки розвиток гірничотехнічних систем зумовив бурхливий розвиток промисловості в усьому світі [1-3], починаючи з Європи, насамперед, завдяки її природним ресурсам (рис. 1).

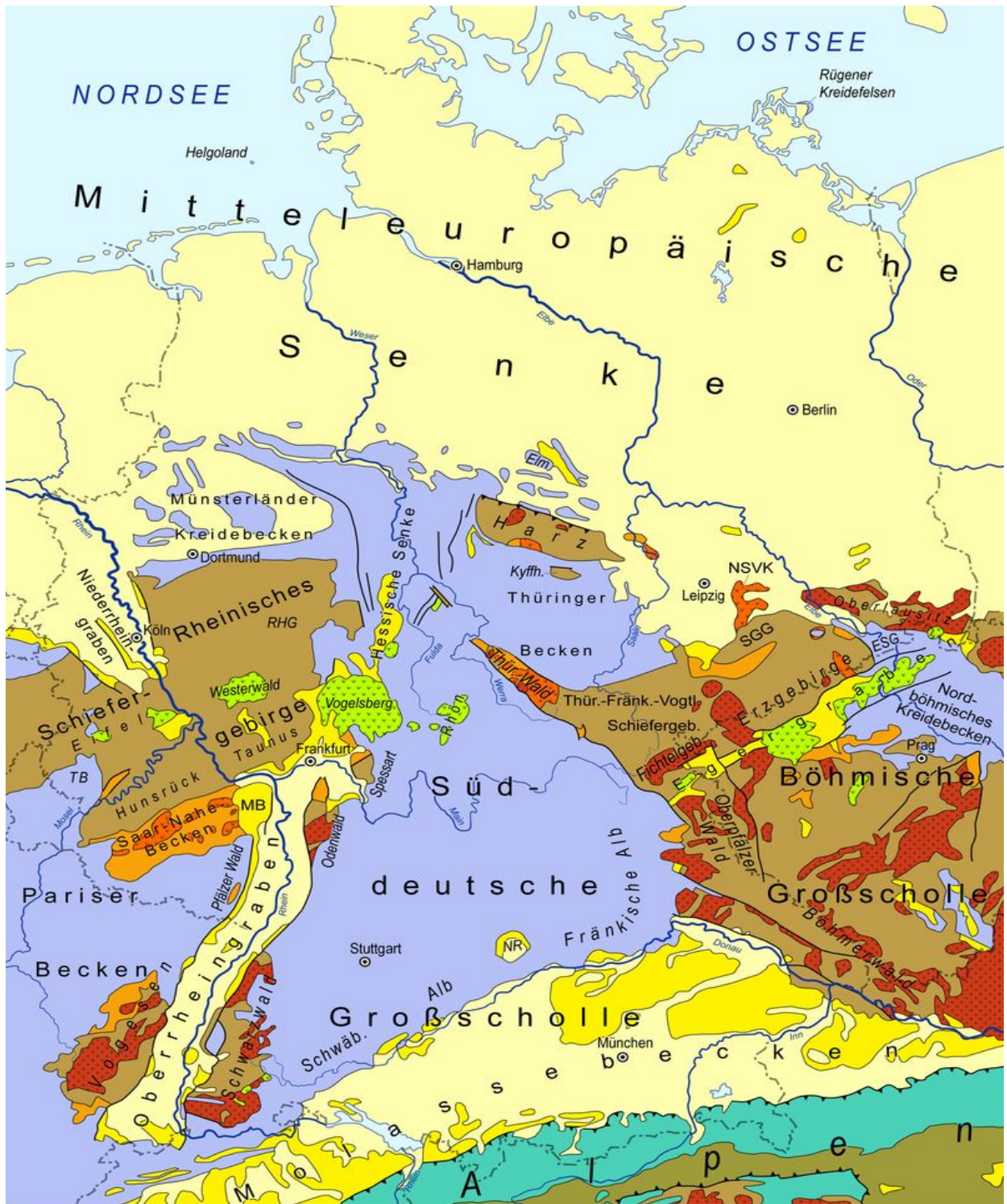

Рис. 1. Карта мінеральних ресурсів Зарубіжної Європи (джерело: <https://mykniga.com.ua/poradi/korisni-kopalini-zarubizhnoi-yevropi-karta-krain-z-naftoyu-i-basejnami.html>)

В Європі головним осередком гірництва стала Німеччина [4-8] (рис. 2), географія та геологія якої забезпечували максимальну доступність до покладів корисних копалин (рис. 3). де в XV-XVI ст. відбулося загальне піднесення європейської гірничої справи та поновлення видобутку в Рудних горах [9]. Технологічні інновації у сфері гідроенергетики уможливили мережеве, міжландшафтне розширення спеціальної інфраструктури для видобутку корисних копалин.

Рис. 2. Територіально-адміністративний устрій Німеччини (джерело: <https://naurok.com.ua/prezentaciya-fiziko-geografichne-polozhennya-nimechchini-252301.html>)

Рис. 3. Спрощена карта геології Німеччини. Відтінки жовтого, фіолетового та помаранчевого кольорів характеризують розкривні та перехідні шари, коричневі та червоні – оголення фундаменту (джерело: https://de.wikipedia.org/wiki/Bergbau_in_Deutschland)

Але наприкінці XVI століття сталася європейська гірнича криза [9]. Посилення конкуренції з боку виробництва срібла в Південній Америці та наслідки Тридцятилітньої війни спричинили глибокий занепад видобутку руди до середини XVII століття [9].

Фрайберзька гірнич академія, яка була заснована в той час, є найстарішим у світі навчальним закладом гірничої науки, який існує й сьогодні. Через високий попит на деревину в саксонській гірничодобувній галузі Ганс Карл фон Карловіц вперше запровадив екологічне наукове лісівництво.

Лише на початку XVIII століття настав новий період процвітання, який завершився кризою деревини та переходом на викопну сировину в рамках індустріалізації [9]. За словами Гюнтера Байерля, ландшафт уже трансформувался в промислові зони та мегаполіс у XVIII та XIX століттях як реабілітована та регульована «квазі» природа. Особливий досвід нових федеральних земель Німеччини є вельми доречним при розгляді класичних гірничих районів на заході [10] та виключно вдалого регулювання їх розвитком, що, власне, й зумовило зосередження уваги та змісту даної магістерської роботи саме на даній країні та Північній Рейн-Вестфалії (NRW) в ній.

Актуальність теми. В Європейському Союзі, в який Україна прагне вступити, визнано, що правовий супровід гірничої діяльності, розвиток якої забезпечує гірнич наука, з боку держави найбільш досконалим й ефективним є у ФРН, тому цілком логічним є аналіз можливостей трансферу такої системи в умови України на прикладі саме цієї країни, враховуючи відносну схожість природних і геологічних умов та історичну близькість [8-10].

Метою дослідження є структурно-функціональний аналіз системи державного контролю й управління та правового регулювання виробничої та науково-дослідницької діяльності в гірничій галузі ФРН як лідера Європейського Союзу в даній сфері.

Основні завдання роботи полягають у визначенні системних ознак і пріоритетів, найбільш прогресивних на нашій погляд в ЄС, державно-правового регулювання функціонування гірничих підприємств та заходів щодо наслідків їх діяльності, для оцінки перспектив упровадження виділених підходів та положень в умови України, зокрема – Кривбасу. При цьому найбільша увага приділяється гірничому комплексу Північної Рейн-Вестфалії (NRW), умови якої та масштаби гірничих розробок в недавньому минулому є максимально схожими з такими в Кривбасі.

Ідея роботи полягає в можливості та доцільності трансферу головних принципів регулювання гірничої сфери, позитивно апробованих у ФРН, на терени України за умови їх відповідного наукового обґрунтування.

Предмет дослідження – вплив гірничих технологій на навколишнє середовище та суспільство.

Об'єктом дослідження є методи регулювання гірничої діяльності з урахуванням її наслідків.

Методика і методи дослідження здебільшого полягають в логічно-предметному аналізі нормативно-правової бази регулювання в гірництві на рівнях державному, регіональному та муніципальному, а також форм й ефективності її застосування

Наукова складова роботи полягає в цілеспрямовано орієнтованому на можливості застосування в Україні аналізі визначених як позитивні чинників.

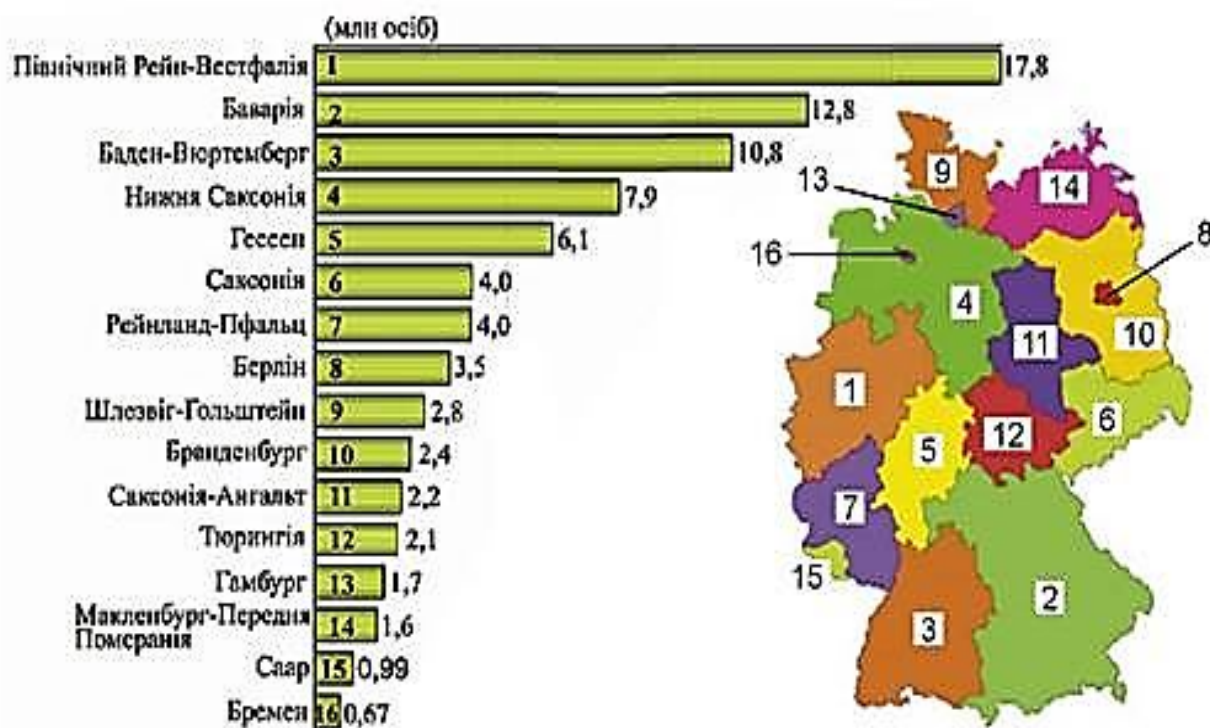

Розділ 1

СЕНС СИСТЕМИ РЕГУЛЮВАННЯ ГІРНИЧИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

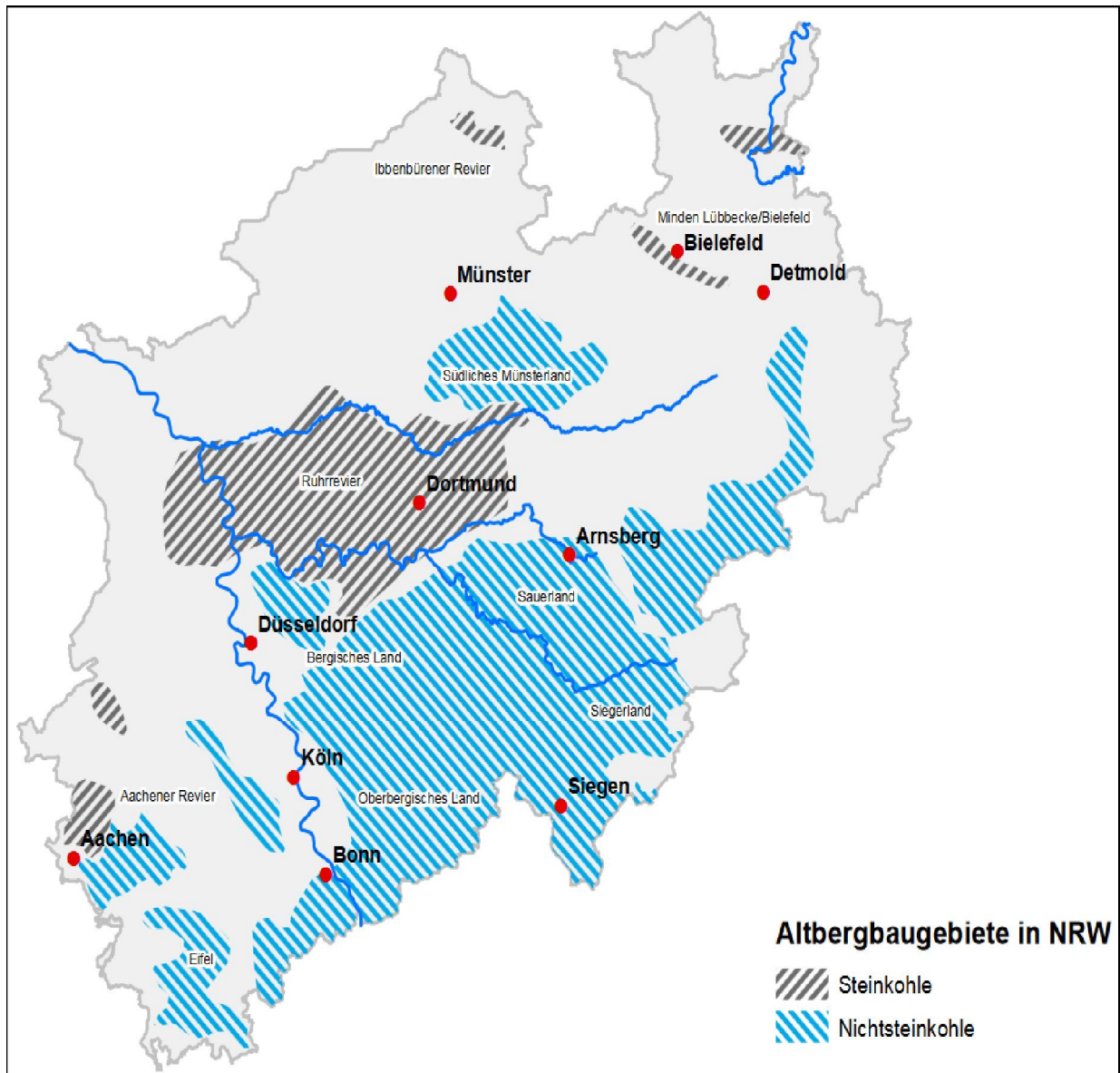
1.1. Вихідна ситуація

Наразі земля Північна Рейн-Вестфалія (NRW) за кількістю населення є лідером ФРН (рис. 1.1).

Рис. 1.1. Розподіл населення за федеральними землями Німеччини (Джерело: <https://uahistory.co/pidruchniki/bezyglii-geography-2018-standard-level/6.php>)

Північна Рейн-Вестфалія (NRW) характеризується багатовіковою гірничою традицією. Не лише видобуток вугілля, а й різноманітні інші видобувні види діяльності сформували країну. Пошкодження, спричинені старими кар'єрами, шахтними стволами та порожнинами внаслідок гірничодобувних робіт поблизу, виникали й продовжують відбуватися знову і знову (рис. 1.2). Управління гірничої промисловості землі Північна Рейн-Вестфалія вирішило цю проблему в рамках власної загальнонаціональної системи управління ризиками. Колишні власники шахт також встановили такі системи, щоб запобігти пошкодженню. На добровільних засадах та у зв'язку з поточними небезпечними ситуаціями заходи з безпеки здійснюються державою, а також так званими старими видобувними компаніями. Дискусія про спадщину майнінгу ще не закінчена, оскільки постійно виникають запитання щодо моніторингу та тестування цієї профілактичної діяльності.

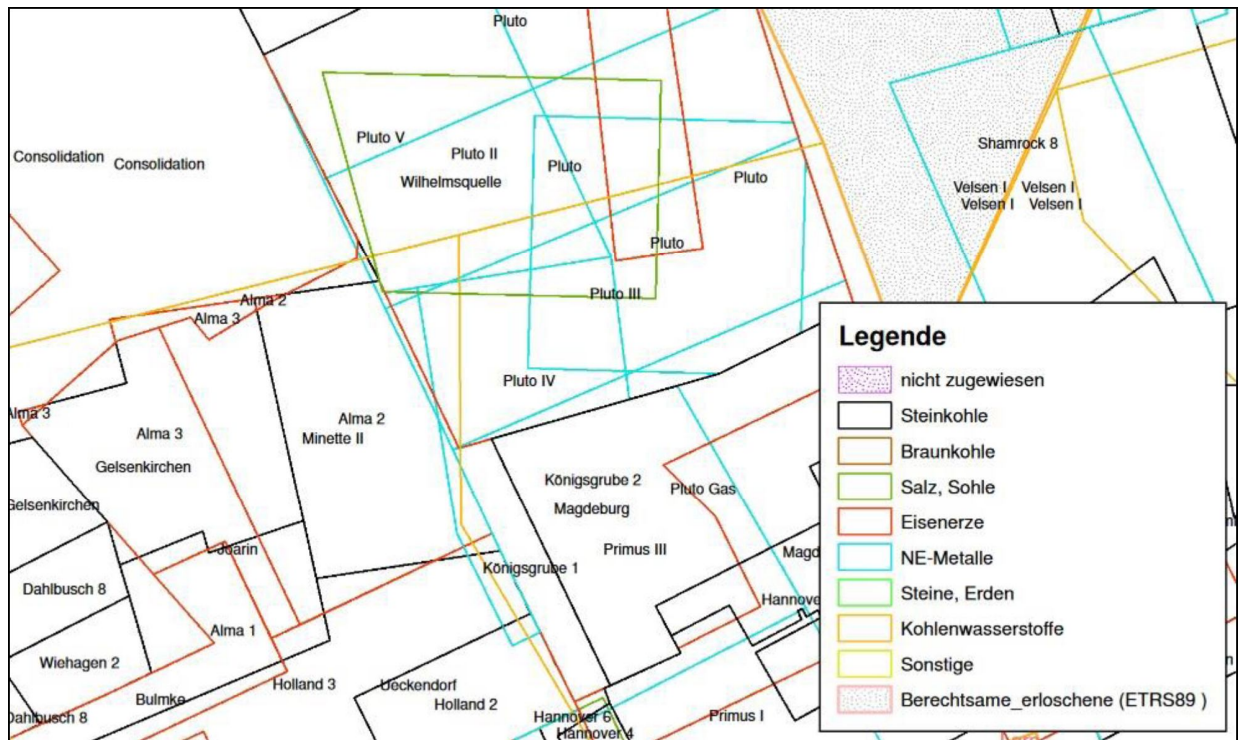

Рис. 1.2. Старі райони видобутку в Північній Рейн-Вестфалії NRW (джерело: <https://www.landtag.nrw.de/portal/WWW/dokumentenarchiv/Dokument/MMD17-1407.pdf>)

Друкований матеріал державного парламенту 17/554

Відповідь уряду землі на Основне питання 1 від фракції АЛЪЯНС 90/ЗЕЛЕНІ від 7 грудня 2017 р., друкований матеріал 17/554, містить вичерпний огляд поточної ситуації в Північній Рейні-Вестфалії та демонструє необхідність дій.

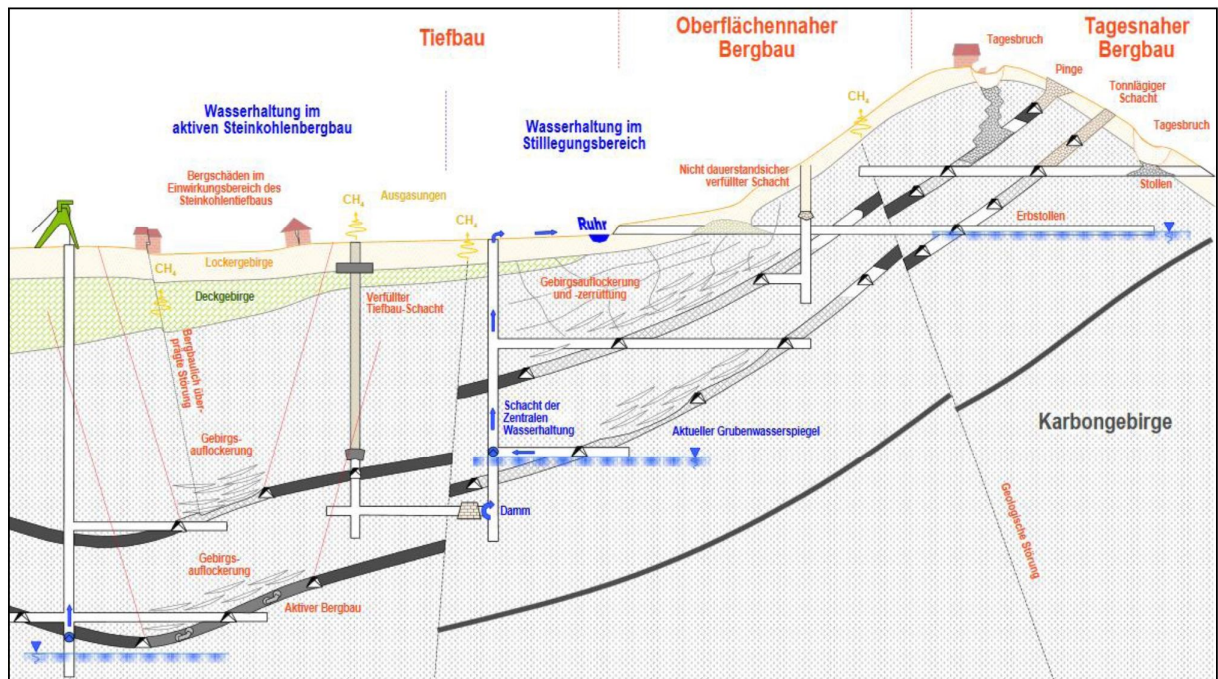
І тут доречним буде відзначити надзвичайно строкату ситуацію щодо управління гірничою діяльністю (рис. 1.3), що значно ускладнює реалізацію відповідних управлінських дій регулюючого характеру.

Рис. 1.3. Накладення різних дозволів на видобуток корисних копалин у центральній Рурській області (джерело: https://www.bezreg-arnsberg.nrw.de/themen/a/altbergbau_gefahrenabwehr/uebersichtskarte_altbergbauegebiete_nrw_g.pdf)

Стосовно небезпек, пов'язаних зі старим видобутком корисних копалин, у Розділі V зазначено, що гірничий орган землі Північна Рейн-Вестфалія має намір отримати рішення, розроблені в законодавстві землі Північна Рейн-Вестфалія, як частину правового розслідування, зокрема щодо необхідності правового регулювання, які придатні для вирішення виявлених регуляторних дефіцитів. Це зокрема стосується:

- Створення всеосяжних зобов'язань щодо звітності та інформації третіми сторонами перед гірничою адміністрацією землі Північна Рейн-Вестфалія для розслідування третіми сторонами та заходів безпеки в районі старих гірничих об'єктів (покинутих гірничих виробок), які пов'язані з втручаннями в надра, а також створення гірничопромислового кадастру для таких втручань;
- Регулювання повноважень гірничого органу щодо нагляду та втручання з метою дотримання технічних стандартів у разі відповідних заходів третьої сторони для забезпечення якості під час безпечних робіт на покинутих гірничих виробках і пов'язана з цим можливість встановлення технічних стандартів;
- Покращення інформування громадськості (зокрема для розробників) про потенційну небезпеку старого майнінгу, беручи до уваги інформацію, згадану в першому пункті (рис. 1.4);
- Презентація наслідків для адміністративних дій гірничої влади Північної Рейн-Вестфалії (пропозиції щодо цього в окремих пунктах).

Рис. 1.4. Принциповий ескіз старого видобутку (джерело: <https://www.bezreg-arnsberg.nrw.de/themen/a/altbergbau-gefahrenabwehr/prinzipskizze.pdf>)

1. Інформаційні зобов'язання

а) Цілі

У рамках інформаційних зобов'язань відповідальні або треті сторони повинні бути зобов'язані повідомляти про розслідування та заходи безпеки на покинутих гірничих виробках, включаючи опис запланованих і впроваджених заходів. Гірничий орган Північної Рейн-Вестфалії створює відповідний кадастр і використовує ці дані, а також дані, які вже існують. Це – основа для:

- Відповіді на інформацію, пов'язану з майном,
- Розробка заяв як представник громадських інтересів у процедурах планування та
- Планування профілактичних розслідувань і заходів безпеки в рамках управління ризиками для старих рудників.

б) Завдання

Беручи до уваги подібні норми інших федеральних земель, досліджується та пояснюється, які конкретні норми необхідні, щоб відповідальні або треті сторони мали інформувати гірничу владу Північної Рейн-Вестфалії про розслідування та заходи безпеки в зоні покинутих гірничих виробок. Вивчаються правові рамкові умови та, якщо необхідно, описується конкретна потреба в нормативних актах для створення та використання бажаного реєстру розслідувань і безпеки (зокрема, нормативні акти щодо захисту даних).

2. Відповідність технічним нормам

а) Мета

Відповідальні або треті особи зобов'язані дотримуватись технічних норм при плануванні та здійсненні заходів безпеки в зоні залишених гірничих виробок.

б) Завдання

Існуючі законодавчі норми в будь-яких правових сферах, які можуть бути зачеплені (наприклад, будівельне законодавство, залізничні та дорожні правила), перевіряються, щоб визначити, чи, і, якщо необхідно, якою мірою це вже приводить до зобов'язань для відповідальних або третіх сторін.

Що стосується потреби в додаткових постановах, досліджується та пояснюється, які додаткові норми - на додаток до існуючих норм - необхідні з точки зору конкретного змісту, щоб зобов'язати учасників дотримуватися вищезазначених стандартів і надати Управлінню гірничої промисловості Північної Рейн-Вестфалії повноваження контролювати та втручатися у відповідні заходи.

3. Підвищення прозорості й ефективності

а) Цілі

На додаток до існуючих інформаційних платформ FIS GDU, наприклад, шляхом створення публічної інформаційної платформи про умови видобутку в землі Північна Рейн-Вестфалія, необхідно створити прозорість у сенсі відкритих даних і відкритого уряду як заміну. або на додаток до інформації, пов'язаної з майном, від гірничопромислового органу Північної Рейн-Вестфалії. Слід використовувати цифрові процеси:

- Прискорена передача та обробка інформації від третіх осіб до гірничодобувної влади Північної Рейн-Вестфалії (див. 1. вище) або для публікації інформації гірничодобувною службою Північної Рейн-Вестфалії та для
  - Звільнення від адміністрування також
  - За потреби залучати нотаріусів для передачі цієї інформації учасникам операції з нерухомістю в окремих випадках.

б) Завдання

Розглядається правова база, зокрема закон про захист даних/авторське право, і, якщо необхідно, описується потреба в регулюванні розвитку та впровадження цифрових процесів із згаданою вище метою.

Можливість того, що нотаріуси, які беруть участь у операціях з майном, наприклад, вказують на ранній стадії на можливість існування потенційних небезпек у старих шахтах, які можуть призвести до заходів безпеки, розглядається та, якщо необхідно, доповнюється подальшими пропозиціями.

4. Адміністративний позов

Показано наслідки для адміністративних дій гірничої влади Північної Рейн-Вестфалії, зокрема на тлі нормативних пропозицій 1) і 2).

Технічні умови до замовлення на перевірку

1. Концепція

Звіт було складено в колегіальному обговоренні з гірничим управлінням землі Північна Рейн-Вестфалія. Тому спочатку була розроблена концепція, яку потім обговорили з гірничим управлінням землі. На цій основі було складено та розроблено звіт спільно з гірничим управлінням землі Північна Рейн-Вестфалія. На додаток до звіту створено загальнозрозуміле коротке резюме конкретних регуляторних пропозицій від гірничодобувної влади.

2. Технічні умови до нормативних документів, що розробляються

Пропоновані нормативні акти мають на меті охопити лише норми державного законодавства. Пропозиції щодо зміни/повторного введення в дію пропозицій федерального закону вноситися не повинні.

Усі розпорядження про випробування у звіті стосуються покинутих гірничих виробок, які більше не підпадають під дію законодавства про гірничу діяльність (тобто після закінчення гірничого нагляду). Запропоновані правила повинні стосуватися виключно покинутих гірничих виробок від старих кар'єрів та шахт, а не природних порожнин, відвалів чи інших об'єктів на ділянці денної поверхні. Відповідальність гірничої влади Північної Рейн-Вестфалії не повинна бути розширена в цьому відношенні.

Як тільки покинуті гірничі виробки становлять конкретну небезпеку, OVG NRW містить підставу для дозволу вжити заходів. Правовий дефіцит існує, зокрема, у випадках, коли немає конкретної небезпеки, а є лише прихована. Тому у звіті слід зосередити увагу на цих випадках.

Необхідно створити нормативні акти для превентивного управління ризиками. Управління гірничої промисловості Північної Рейн-Вестфалії має бути уповноважене отримувати та передавати інформацію, а також контролювати та втручатися з метою усунення небезпеки. Окрім старих гірничодобувних компаній, можливими одержувачами таких заходів можуть бути, зокрема, муніципалітети (наприклад, у рамках «готовності до будівництва») та приватні власники власності старі гірничодобувні компанії мають високий рівень досвіду і, як правило, належним чином виконують заходи.

Нові правові норми мають добре вписуватися в існуючу правову систему і, якщо можливо, узгоджуватися з існуючими нормами (усунення прогалін).

1.2. Загальна юридична класифікація та інформація

1. Основа

Головним фактором забезпечення в Німеччині найвищого серед інших країн ЄС рівня науково-технічного прогресу (НТП) є саме досконала, науково обґрунтована система державного регулювання академічної та вузівської науки, що забезпечується понад 3% ВВП країни, яка за даним показником перебуває серед світових лідерів. При цьому фінансова підтримка здійснюється не тільки з бюджету держави, але й за рахунок приватного бізнесу, особливо з боку найпотужніших ТНК (табл. 1.1).

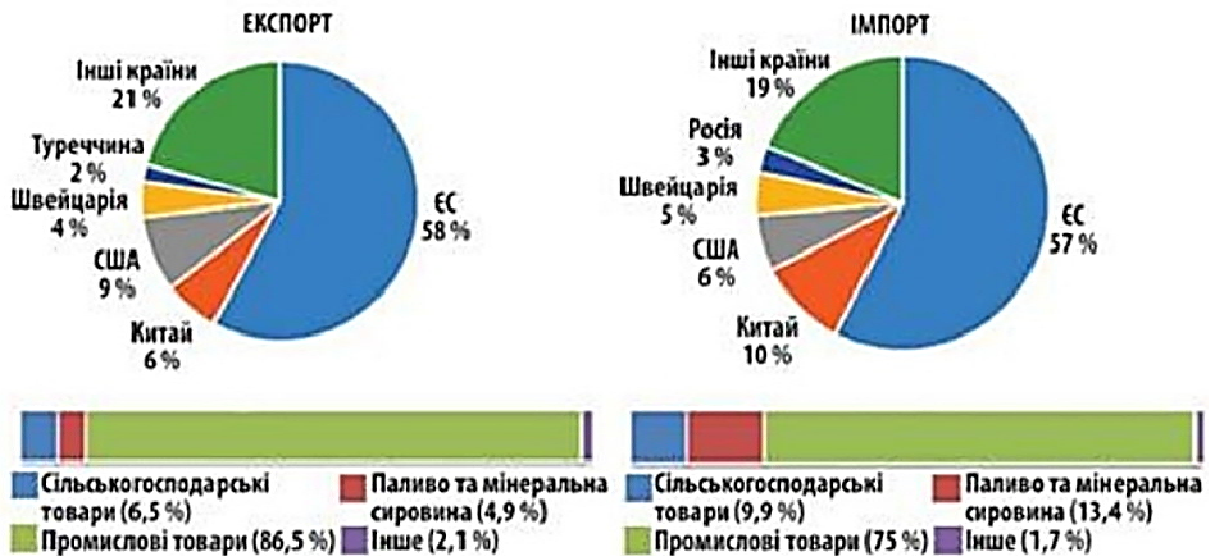
Таблиця 1.1

Найбільші ТНК ФРН

(джерело: <https://uahistory.co/pidruchniki/bezyglii-geography>)

Компанія	Сфера діяльності	Прибуток, \$млн.	Штаб-квартира
Volkswagen	автомобілебудування	240,2	Вольфсбург
Daimler	автомобілебудування	169,4	Штутгарт
Allianz SE	фінансові послуги	122,1	Мюнхен
BMW Group	автомобілебудування	104,1	Мюнхен
Siemens	електроніка, електротехніка	88,4	Мюнхен
Robert Bob	електротехніка	80,8	Герлінген

За обмежених сировинних ресурсів країна має \$1.936 трлн. ВВП, а її економіка значною мірою орієнтована на експорт (рис. 1.5).

Рис. 1.5. Торгівельний баланс ФРН

(джерело: <https://uahistory.co/pidruchniki/bezyglii-geography-10-class-2018-standard-level/6.php>)

Гірничі традиції в Північній Рейн-Вестфалії налічує багато століть. Ще в 1113 році в Герцогенраті біля Аахена почали видобувати кам'яне вугілля. Рурська область, Аахенська область і Обербергська земля, а також Зігер і Зауерланд, Бергішська земля і південний Мюнстерланд особливо постраждали від видобутку корисних копалин. Крім кам'яного вугілля видобували металеві руди, кам'яну сіль та іншу первинну сировину. Відтоді в Північній Рейн-Вестфалії експлуатувалося кілька тисяч великих, малих і мікророзробок. Більшість із них зараз покинута. Багаторічне, а в деяких випадках і багатовікове видобуток корисних копалин, з точки зору сьогодення, частково неадекватною та застарілою безпекою покинутих гірничих виробок, а також відсутність або неповна документація призвели до серйозних наслідків на поверхні донині. І наслідки майнінгу виходять далеко за межі часу розробок. За сьогоденними стандартами достатніх заходів безпеки в минулому не було. Крім того, все більше втрачаються знання про стару гірничу промисловість та її спадок. Таким чином, гірничий орган землі Північна Рейн-Вестфалія повинен мати можливість захистити населення від ризиків, пов'язаних із спадком гірничої промисловості.

2. Існуюча правова ситуація

а) Відповідальність

У Північній Рейн-Вестфалії окружний уряд Арнсберга, Департамент гірничої промисловості та енергетики, відповідає на всій території країни як гірничий орган Північної Рейн-Вестфалії відповідно до розділу 48, параграфу 3 OBG NRW за завдання, пов'язані із запобіганням небезпеки від старого видобутку. Старі гірничі виробки включають залишені гірничі виробки після завершення гірничого нагляду [11].

Згідно з положеннями розділу 47, абзацу 1 BergG, гірничі виробки означають «нори, побудовані під землею», які використовуються для підземної розвідки або видобутку невидобутих або природних корисних копалин.

Причиною існування особливої відповідальності гірничої влади Північної Рейн-Вестфалії в контексті загального запобігання небезпеці є те, що випадки, на які поширюється положення, вимагають спеціальної експертизи гірничої влади. Однак ця постанова набуває чинності лише тоді, коли є впевненість, що гірничий нагляд за відповідними гірничими виробками закінчився. З іншого боку, передбачається, що це розробки, які були або мали бути під гірничим наглядом у минулому. Крім того, параграф 3 розділу 48 OBG NRW застосовується лише до «покинутих» гірничих виробок.

Відповідно до розділу 48, абзацу 3 OBG NRW, управління гірничої промисловості несе відповідальність за заходи щодо запобігання небезпеці, що виникає внаслідок гірничих виробок, які більше не підлягають нагляду за гірничими роботами. Їх діяльність регулюється виключно положеннями загального нормативного законодавства, зокрема OBG NRW; Застосування гірничого законодавства виключається.

б) Повноваження

Відповідно до розділу 48, абзацу 3 OBG NRW, гірнича влада землі Північна Рейн-Вестфалія несе відповідальність за запобігання небезпеці, спричиненій покинутими виробками. Залишені гірничі виробки можуть спричинити, серед іншого, каменепади, що становить загрозу громадській безпеці та порядку.

Незахищені або недостатньо захищені стволи та порожнини під час гірничих робіт поблизу поверхні становлять постійну небезпеку, залежно від розташування отвору ствола та порожнин поблизу поверхні, ця небезпека може призвести до небезпеки для бетону або струму. Однак це не завжди так. Постійна небезпечна ситуація не завжди становить конкретну небезпеку для життя, здоров'я та майна.

Варіанти дій гірничопромислового органу NRW базуються на загальному пункті розділу 14 OBG NRW. Гірнича влада землі Північна Рейн-Вестфалія повинна вжити заходів, необхідних для запобігання небезпеці. Передумовою для їх регулюючої дії є наявність конкретної небезпеки.

Поняття небезпеки не регулюється законом, але тепер воно визначається судовою практикою як ситуація, яка, якщо події відбуватимуться безперешкодно, з достатньою ймовірністю призведе до заподіяння шкоди охоронюваним інтересам громадської безпеки та порядку. Шкода — це порушення нижче Норми, права та законні інтереси, що впливають на громадську безпеку та порядок [13]. Захищені інтереси громадської безпеки включають життя, здоров'я та фізичну цілісність особи, а також майно [14].

Небезпека є конкретною, якщо ситуація, якби подія тривала безперешкодно, призвела б до шкоди в осяжному майбутньому з достатньою ймовірністю. У випадку конкретної небезпеки ймовірність шкоди повинна бути можливою вивести з певних обставин. Оцінка наявності достатньої ймовірності настання шкоди базується на прогнозі, в якому, з одного боку, не має бути впевненості в

тому, що шкода станеться, а з іншого боку, сама можливість настання шкоди недостатньо.

Якщо підземний видобуток становить особливу небезпеку, гірничий орган Північної Рейн-Вестфалії, як спеціальний регулюючий орган, може розпорядитися про необхідні заходи відповідно до розділу 14 у поєднанні з розділом 48, параграфом 3 OBG NRW.

Однак те, що характеризує ситуації, з якими влада стикається у покинутих розробках, зазвичай полягає в відсутності знань про те, як їх убезпечити. Старі шахтні стволи не обов'язково мають аномалії, які можна побачити ззовні, наприклад, просідання в області навколо них. Невизначеності можуть виникати у випадку раніше невідомих і, отже, не зареєстрованих стволів, а також у зареєстрованих стволах, записи про які (наприклад, зображення шурфу) існують, але є неповними, неточними або нерозбірливими.

Для оцінки небезпечних ситуацій у результаті видобутку корисних копалин судова практика використовує юридичну фігуру «прихована небезпека». Прихована небезпека може перерости в конкретну або наявну небезпеку (збиток) при виникненні додаткових обставин [15]. Це відповідальність регуляторного органу для вивчення існуючої ситуації та оцінки, чи існує загроза громадській безпеці та порядку в окремому випадку – тобто конкретна небезпека – чи ні (поки що).

Тут прихована небезпека перетворилася на шкоду. Через пошкодження, тобто перерву в режимі дня, знову існує конкретна і справжня небезпека. Це складніше оцінити ззовні, наприклад, у випадку шахти, яка, як було доведено, була засипана/закріплена в минулому, але на яку немає документів. Проте в окремих випадках можна було припустити небезпеку, оскільки навколишні розробки були явно заповнені сипучим матеріалом одночасно. Навіть маючи цю інформацію, не завжди існує конкретна небезпека як передумова для регуляторного втручання [16]. Це стосується тим більше, якщо регуляторний орган спочатку не має, наприклад, вичерпної та додаткової інформації про спосіб заповнення розробки. Остаточна, 100-відсотково надійна оцінка існування небезпеки зазвичай навряд чи можлива.

У ряді рішень OVG Münster розглядав небезпеки в області приповерхневих втручань у контексті гірничих робіт і неодноразово заявляв, що такі приповерхневі втручання завжди становлять приховану небезпеку, оскільки видобуток корисних копалин зазвичай існує підвищена тенденція ризику, яка може особливо вплинути на покинуті гірничі виробки, принаймні до тих пір, поки вони не захищені відповідно до сучасного рівня техніки [17, 18]. Небезпеці від приповерхневих гірничих робіт властиво те, що вони можуть раптово і без попередження призвести до пошкоджень. Шкода, яка виникає на початку, може бути дуже високою та має першочергові юридичні інтереси, такі як життя та здоров'я, тому вимоги щодо визначення небезпеки не повинні бути занадто високими [14].

Навіть якщо судова практика бере до уваги особливу ситуацію у старій розробці, прихована небезпека, яка завжди присутня у старій шахті, певною

мірою повинна стати конкретною. Лише тоді орган влади має право видавати накази відповідно до розділу 14 OBG NRW.

Крім категорій конкретної або прихованої небезпеки, на практиці часто виникають неоднозначні ситуації. На момент прийняття рішення (попередній погляд) неможливо чітко визначити небезпеку. Неможливо оцінити ступінь небезпеки, тому не можна зробити остаточних заяв щодо того, чи потрібні, і якщо так, які заходи необхідні для усунення небезпеки. У цьому відношенні не існує «класичного» запобігання небезпеці в розумінні OBG NRW (= заходи для запобігання небезпеці або мінімізації шкоди, яка вже сталася), натомість проводяться заходи з дослідження небезпеки.

Якщо є вказівки або початкові ознаки існування небезпеки, але їх ще недостатньо для припущення про небезпеку, це називається підозрюваною небезпекою. Тоді органи влади повинні додатково розслідувати наявність небезпеки. Таким чином, необхідне (подальше) дослідження для подальшого уточнення шкали ймовірності, на якій базується прогноз ризику. У разі підозри про небезпеку орган влади проводить заходи з встановлення фактів на основі принципу офіційного розслідування.

в) Регуляторний дефіцит

Повноваження OBG NRW щодо втручання передусім стосуються запобігання конкретним небезпекам. Є дві особливі проблеми щодо старого майнінгу. З одного боку, інформації, наявної у гірничій владі, часто недостатньо для точної оцінки небезпечної ситуації. Органи влади можуть проводити розслідування ризиків, якщо є підозра на небезпеку. Однак цей варіант не є достатньо далекосяжним з точки зору превентивного запобігання небезпеці. Необхідно також покращити правову ситуацію щодо збору інформації гірничою владою.

3. Термінологія

- Старі гірничі виробки: старі гірничі виробки включають залишені гірничі виробки після завершення гірничого нагляду [14].

- Небезпека: небезпека – це ситуація, яка, якщо події триватимуть безперешкодно, з достатньою ймовірністю призведе до пошкодження захищених активів громадської безпеки та порядку.

- Шахти: згідно з розділом 47, параграфом 1 BBergG, шахти – це «ходи, побудовані під землею», які використовуються для підземної розвідки або видобутку невидобутих або природних мінеральних ресурсів.

- Конкретна небезпека: небезпека є конкретною, якщо ситуація, якби подія тривала безперешкодно, призвела б до шкоди в осяжному майбутньому з достатньою ймовірністю [14]. У випадку конкретної небезпеки ймовірність шкоди повинна бути можливою виведена з конкретна обставина. Оцінка наявності достатньої ймовірності настання шкоди базується на прогнозі, в якому, з одного боку, не має бути впевненості в тому, що шкода станеться, а з іншого боку, сама можливість настання шкоди є недостатньою.

- Прихована небезпека: небезпека є прихованою, якщо апріорна підвищена тенденція до небезпеки порівняно з нормальним рівнем може раптово та без попередження призвести до пошкодження [14, 18].

- Громадська безпека: захист громадської безпеки включає життя, здоров'я та фізичну цілісність особи, а також майно [14].
- Шкода: Шкода – це порушення норм, прав і законних інтересів, які підпадають під громадську безпеку та порядок [13].
- Залишені гірничі виробки: Залишені гірничі виробки – це заповнені шахти, які більше не підлягають гірничому нагляду.

4. Хід розслідування

У наступному дослідженні спочатку буде розглянуто та встановлено правову основу. Це, зокрема, стосується питання законодавчої компетенції, питання про те, чи можна нові нормативні акти інтегрувати в існуючий закон і чи парламентський закон або правовий ордонанс потрібні. Відносини з OVG NRW повинні бути з'ясовані.

Далі ми розглянемо нові зобов'язання зі звітності та сповіщення щодо покинутих гірничих виробок, а також заходи щодо їх розслідування та безпеки, а також відповідні зобов'язання щодо погодження та повноваження на втручання від гірничої влади Північного Рейну-Вестфалії.

Далі йде відповідь на питання про те, як можна встановити технічні стандарти щодо заходів безпеки в покинутих гірничих виробках.

Потім буде розглянуто, наскільки інформація, отримана гірничою владою землі Північна Рейн-Вестфалія за допомогою новостворених зобов'язань щодо звітності, може бути оброблена та передана іншим органам влади та громадськості. Особливо це стосується створення відповідного кадастру. Після цього буде розглянуто, як можна підвищити прозорість й ефективність.

Нарешті, обговорюються санкції, які мають бути результатом порушення певних новостворених правових норм.

1.2.1. Законодавча компетенція

Правові акти, що створюються, можна віднести до нормативного права (спеціального нормативного права) та гірничого права. Регулятивне право включає право відвернення небезпеки. Йдеться про захист від небезпек, які становлять покинуті гірничі виробки.

1. Конституційне право

Відповідно до частини 1 статті 70 Основного закону, законодавча компетенція належить штатам, якщо Основний закон не надає законодавчі повноваження федеральному уряду. Стаття 73 GG надає федеральному уряду виключні законодавчі повноваження щодо певних сфер. Стаття 74 GG надає федеральному уряду одночасну законодавчу владу в інших сферах. У сфері спільної законодавчої компетенції, відповідно до статті 72, параграф 1 Основного закону, штати мають повноваження видавати закони до тих пір, поки федеральний уряд не здійснює свою законодавчу компетенцію через закон.

2. Гірниче право/нормативне право

Регулятивне право охоплює запобігання загрозам громадській безпеці та порядку. Нормативно-правові норми в статтях 73 і 74 Основного Закону не перераховані як предмет федерального законодавства. Відповідно до статей 70,

30 Основного закону штати, як правило, мають законодавчу компетенцію щодо нормативного права.

Гірничий закон можна знайти в статті 74 абзац 1 № 11 GG як господарський закон (гірничий). Відповідно, це є частиною паралельної законодавчої компетенції. Вже залишається сумнівним, чи можна ці нормативні акти взагалі віднести до господарського (гірничого) права. Але навіть якщо це припустити, відповідальність у цьому випадку нести будуть держави. Федеральний уряд скористався своїми законодавчими повноваженнями щодо закону про видобуток корисних копалин із BBergG. Однак BBergG охоплює лише період, коли мінеральні ресурси все ще розвідувалися, видобувалися або перероблялися, а також фазу, на якій діяльність з видобутку була припинена. Таким чином, розділ 69 параграф 2 BBergG передбачає, що гірничий нагляд закінчується після виконання остаточного плану роботи або відповідного розпорядження відповідального органу в той момент, коли, відповідно до загального досвіду, більше не можна очікувати, що операція буде становити ризик для життя та здоров'я третіх осіб, для інших гірничодобувних робіт та для родовищ, охорона яких є суспільним інтересом, або впливів, які є шкідливими для суспільства. Йдеться про старий видобуток, тобто про період, коли мінеральні ресурси більше не розвідуються, не видобуваються та не переробляються. У цьому випадку особи, які спочатку були відповідальними, часто невідомі або більше не існують, або кінець гірничого нагляду було офіційно встановлено. Нові правила не повинні (обов'язково) впливати на (колишнього) власника прав на видобуток корисних копалин, на особу, яка проводить дослідження та/або заходи безпеки на покинутих гірничих виробках. Тому федеральний уряд не скористався своєю паралельною законодавчою компетенцією в цій сфері.

3. Результат: Законодавча компетенція щодо регулювання, яке тут розглядається, загалом належить федеральним землям.

1.2.2. Зв'язок з існуючим законом

Виникає питання про те, чи можна нові нормативні акти, які необхідно створити, вставити в існуючий закон/правовий акт чи необхідно створити новий закон/правовий акт. Наскільки це можливо, нормативні акти мають бути інтегровані в чинне законодавство.

1. Закон про регуляторні органи землі Північна Рейн-Вестфалія

Перше міркування полягає в тому, щоб інтегрувати новостворені правила в OBG NRW. OBG NRW регулює, зокрема, повноваження регуляторних органів. Згідно з розділом 1, параграфом 1 OBG NRW, вони мають завдання запобігати загрозам громадській безпеці чи порядку (запобігання загрозам).

Це сфера спеціального нормативного права. Відповідно до розділу 12, абзацу 1 OBG NRW, спеціальні регулюючі органи – це органи, яким згідно із законом чи нормативним актом покладено завдання щодо запобігання небезпеці в певних предметних сферах або, як спеціальні регулюючі органи, покладено інші завдання. Відповідно до розділу 12, абзацу 2 OBG NRW, правила OBG

NRW застосовуються до спеціальних регуляторних органів, якщо інше не передбачено законом або нормативним актом.

Згідно з розділом 14, параграфом 1 OBG NRW, регулятивні органи можуть вживати необхідних заходів для запобігання існуючій небезпеці громадській безпеці або порядку (небезпека) в окремих випадках.

OBG NRW не містить жодних особливих вимог щодо втручання, зокрема щодо безпеки від старих гірничих робіт. § 24 OBG NRW посилається на PolG NRW навіть для стандартних заходів і не регулює їх. гірничий нагляд. Це суто юрисдикційна норма.

OBG NRW не містить жодного спеціального нормативного закону. Спеціальні закони також були прийняті в галузі закону про будівництво (BauO NRW 2018), закону про охорону природи (LNatSchG NRW), права на зібрання, закону про зброю тощо, і положення не були інтегровані в OBG NRW.

OBG NRW також застосовується до спеціального регуляторного законодавства, але він не містить жодних спеціальних повноважень втручання. Тому в систему OBG NRW не вписується тепер додавати спеціальний розділ для зони старого видобутку. OBG NRW містить юрисдикційні норми для сфери спеціального нормативного права, але не містить норм сутності. Крім того, OBG NRW зосереджується на захисті від конкретних небезпек. Однак у цьому випадку йдеться про відвернення прихованих небезпек. Тому це питання систематично не вписується оптимально в OBG NRW.

2. Закони, пов'язані з видобутком корисних копалин

BergG не можна використовувати як відправну точку з тієї причини, що це федеральний закон. Але державне регулювання має бути створено. З тієї ж причини виключено Загальний федеральний гірничий ордонанс. Назва та основний нормативний зміст Закону про розробки NRW не відповідають. Тому тут будуть потрібні дуже значні зміни. У результаті нормативне питання не вписується в жодне державне законодавство, пов'язане з видобутком корисних копалин.

3. Інші закони/нормативні акти держави або спеціальні нормативно-правові акти

Гірниче законодавство та запобігання небезпеці гірничого виробництва не охоплюються жодними спеціальними нормативними актами. Також немає закону, що регулює подібні території (наприклад, природні порожнини чи подібні), які можна було б розширити, щоб включити покинуті гірничі виробки.

Спеціальні державні закони, такі як закон про протипожежну охорону, допомогу та боротьбу зі стихійними лихами (BHKG), який також стосується запобігання небезпеці, представляють самостійний нормативний комплекс (тут – пожежна команда), який не підходить для включення «чужого» нормативного складу. Управління гірничої промисловості Північної Рейн-Вестфалії застосовує різні правила видобутку корисних копалин щодо конкретних аспектів видобутку корисних копалин. Однак основою цих правил є BergG або ABG, а не OBG NRW. Тому інтегрувати положення в існуючу структуру тут також не видається доцільним.

4. Результат: Потрібне прийняття нового закону чи правового акту.

Рис. 1.6. Відпрацьований кар'єр з покинутою технікою, NRW (джерело: <https://www.dammert-steinforth.de/rechtsanwalt/bergrecht-leipzig/>)

1.2.3. Парламентський закон і законодавчий регламент

1-й принцип

Виникає питання, чи можна цю проблему регулювати за допомогою законодавчого акту (зокрема нормативного акту відповідно до розділу 26 OVG NRW) чи парламентського закону.

Чи можна питання регулювати за допомогою законодавчої норми або парламентського закону, повністю залежить від прецедентного права Федерального конституційного суду відповідно до теорії суттєвості. Згідно з теорією суттєвості, законодавча влада зобов'язана сама приймати всі важливі рішення в фундаментальних нормативних сферах і не залишати їх на інших рівнях прийняття рішень. У будь-якому випадку, суттєвим є те, що має відношення до основних прав.

Нинішньою метою є створення правил у сфері зобов'язань щодо звітності та сповіщення, створення кадастру та публічної інформаційної платформи, повноважень втручання та контролю (відповідність технічним стандартам), а також використання цифрових процесів і підвищення прозорості.

В принципі, заходи, які менш стосуються фундаментальних прав (наприклад, чисті зобов'язання звітності), можуть регулюватися правовими нормами. Це стає більш проблематичним, коли органи влади отримують повноваження втручатися. Зазвичай вони пов'язані з посяганнями на фундаментальні права.

2. Порівняння з діючими нормативними документами

Наказ про боєприпаси NRW є правовою постановою (на основі розділу 26 OBG NRW). Він уповноважує захист від небезпек, які становлять вибухові пристрої. Це включає зобов'язання повідомляти (розділ 2 Combat Ordnance NRW), заборону на пошук, збір і обробку вибухонебезпечних боєприпасів (розділ 3 Combat Ordnance NRW) і право влади на в'їзд (розділ 4 Combat Ordnance NRW). Це не включає повноваження видавати накази (повноваження втручатися та контролювати, відповідність технічним стандартам) або збір даних та обробка даних. Сфера застосування регламенту не така широка, як зараз планується.

SächsHohlrVO – це правовий регламент. Він містить зобов'язання щодо сповіщення та звітування (§§ 5, 6 SächsHohlrVO), а також офіційне право входу (§ 7 SächsHohlrVO) та повідомлення органів видобутку (§ 8 SächsHohlrVO). Це не включає повноваження видавати накази (повноваження втручатися та контролювати, дотримання технічних стандартів). Сфера застосування регламенту не така обширна, як це передбачається тут.

У Тюрінгії ThürABbUHG надає широкі повноваження щодо втручання. Відповідно до розділу 4 ThürABbUHG, певні заходи потребують схвалення відповідального органу. Розділи 6 і 7 ThürABbUHG містять зобов'язання звітності. Є парламентський закон. Розділ 7 ThürABbUHG також регулює збір даних. Обсяг регулювання можна порівняти з регулятивним каноном, передбаченим тут.

Якщо нові нормативні акти мають бути створені парламентським законом, у законодавчому процесі необхідно звернути увагу на те, що відповідно до статті 19 абзацу 1 речення 2 Основного закону закон, який обмежує основні права, повинен називати основоположне право та зазначати стаття (так звана вимога цитування). Наприклад, у Розділі 3 Параграфі 3 ThürABbUHG сказано:

«Основні права на фізичну цілісність, свободу особистості та недоторканність житла (ст. 2, п. 2 і ст. 13 Основного закону та статті 3 і 8 Конституції Вільної держави Тюрінгії) можуть бути обмежені. на підставі цього закону».

3. Результат

Відповідно до нинішнього стану та нормативної мети, парламентський закон необхідний, оскільки має бути передбачено не лише зобов'язання щодо інформації. Зокрема, повноваження втручання вимагають підстави в парламентському законі.

1.2.4. Відносини з OBG NRW

Виникає питання, як новий закон, який буде створено, має стосуватися OBG NRW. Новий закон, який буде створено, може остаточно врегулювати це питання, або OBG NRW продовжує застосовуватися разом із новим законом, відповідно до якого в новому законі можуть бути посилення на OBG NRW.

OBG NRW регулює (загальне) регулятивне законодавство, яке стосується запобігання небезпеці та усунення порушень громадської безпеки та порядку. Спеціальне регулятивне законодавство, також відоме як спеціальне норматив-

не право, регулює завдання із запобігання небезпеці, пов'язані з певною територією, як-от будівельне та комерційне право. На відміну від цього, загальне регулятивне право є допоміжним і діє лише тоді, коли не втручаються конкретні факти спеціального нормативного права [19].

Спеціальне регулятивне законодавство часто містить спеціальні повноваження для спеціальних регуляторних органів для запобігання конкретним небезпекам. Ці норми зазвичай є остаточними - наприклад, щодо концепції небезпеки та заходів втручання - і потім мають блокуючий вплив на загальне нормативне право. Але це не обов'язково. Якщо сфера спеціального нормативного права остаточно не стандартизована, загальне нормативне право має буферний ефект. Тоді звернення до авторизаційних основ загального нормативного права є допустимим і необхідним [19].

З одного боку, новий закон, який буде створено, міг би лише усунути існуючі недоліки, але не міг повністю перерегулювати повноваження гірничої влади Північної Рейн-Вестфалії щодо старого видобутку. У випадках, коли існує конкретна небезпека, тоді будуть вжиті заходи на основі розділу 14 OBG NRW.

З іншого боку, новий закон міг би остаточно регулювати повноваження гірничої влади Північної Рейн-Вестфалії в цілому. Гірнична влада тоді могла захистити себе від небезпеки, яку становлять покинуті гірничі виробки, що базуються виключно на новому законі.

У цьому випадку OBG NRW має залишатися в допоміжному застосуванні. OBG NRW є перевіреною та достатньою основою для авторизації, особливо у сфері захисту від конкретних небезпек. Таким чином, новий закон має включати лише спеціальні правила, для яких OBG NRW не є достатньою основою. У I. III, стор. 185 і далі, на додаток до повноважень щодо аудиту, описаних у розділі A, обговорюються інші сфери, щодо яких наразі існує нормативний дефіцит і які слід включити в новий закон.

1.2.5. Результат та пропозиції

Законодавчий орган штату має створити новий (парламентський) закон. На додаток до цього закону, положення OBG NRW повинні застосовуватися на допоміжній основі.

1.3. Цілі регулювання, зобов'язання і звітність

1.3.1. Поточна правова ситуація та цілі регулювання

Управління гірничої промисловості Північної Рейн-Вестфалії досі мало лише обмежений огляд фактичної ситуації ризику в старих гірничих регіонах Північного округу, оскільки воно не має всієї інформації про покинуті гірничі виробки та заходи, вжиті для дослідження та безпеки спадок старого майнінгу, який спричиняє поломку. Неправильне представлення небезпечної ситуації, пов'язаної з видобутком корисних копалин, під час відповідей на інформацію,

пов'язану з власністю, або під час підготовки заяв як представник громадських інтересів у процедурах планування та неправильні рішення під час планування превентивного розслідування та заходів безпеки як частини управління ризиками старого видобутку корисних копалин, тому його не можна виключити [20].

Тому існує значний дефіцит інформації в гірничому управлінні землі Північна Рейн-Вестфалія та інших органах планування. Немає жодних юридичних зобов'язань щодо передачі інформації в гірничодобувний орган землі. Таким чином, необхідно покращити збір та обмін даними.

На даний момент треті сторони не зобов'язані повідомляти гірничій владі землі Північна Рейн-Вестфалія про виявлення покинутих гірничих виробок і про вжиті заходи безпеки, а також, якщо необхідно, про результати таких заходів. Лише коли існує конкретна небезпека для конкретних законних інтересів або якщо існує додаткова діяльність, яка створює небезпеку (наприклад, будівництво споруд), можуть виникати непрямі зобов'язання щодо сповіщення та звітності, оскільки в іншому випадку можуть бути скоєні кримінальні злочини (наприклад, ненадання допомоги, § 323c StGB; Небезпека для будівництва, § 319 StGB; Небезпечне втручання в дорожній і залізничний рух, §§ 315, 315c StGB).

Численні старі гірничодобувні компанії та деякі інші постраждали треті сторони заздалегідь письмово інформують гірничу владу землі Північна Рейн-Вестфалія про заплановане розслідування та заходи безпеки. Однак юридичного зобов'язання це робити немає. Співробітників управління гірничої промисловості землі часто викликають для консультацій щодо призначення будівельних майданчиків для старих гірничих компаній. Після проведення цих розслідувань і заходів безпеки гірничий орган землі отримує копію остаточного звіту. Отримані висновки включаються в інформаційні системи гірничопромислового органу і, отже, доступні органу під час надання відповіді на інформацію, пов'язану з власністю, або під час розробки заяв як представник громадських інтересів у процедурах планування. Однак така обробка стосується лише випадків, у яких задіяні старі гірничодобувні компанії [22].

У цій частині *C* спочатку буде розглянуто статут зобов'язань щодо звітності/розкриття інформації «відповідальних осіб», тобто тих осіб, які певним чином відповідають за покинуту копальню або майно, на якому вона розташована. У наступній частині *D*, с 64 і далі буде обговорено визначення інформаційних зобов'язань третіх сторін.

1. Розслідування та охорона покинутих гірничих виробок

Основний дефіцит інформації гірничої влади Північної Рейн-Вестфалії полягає в області існування покинутих гірничих виробок і запланованих або вже проведених розслідувань і заходів безпеки на цих покинутих гірничих виробках. Таким чином, проект закону повинен вимагати надання таких повідомлень гірничому управлінню землі:

- Пошук покинутих гірничих виробок,
- Дослідження та заходи з безпеки вже проведені на покинутих гірничих виробках,

- Планові дослідження та заходи безпеки на покинутих гірничих виробках.

Повинні відображатися «якщо» і «як».

Ці рекламні оголошення значно підвищують інформаційний рівень. Це приведе до кращого огляду фактичної ситуації ризику в районах видобутку. Неправильне представлення небезпечної ситуації, пов'язаної з видобутком корисних копалин, під час відповідей на інформацію, пов'язану з майном, або під час підготовки заяв як представник громадських інтересів у процедурах планування та неправильні рішення під час планування профілактичного розслідування та заходів безпеки як частину управління ризиками старого видобутку корисних копалин можна мінімізувати таким чином.

2. Заходи, які можуть мати вплив на покинуті гірничі виробки

Закон може також вимагати звітування про заходи, які можуть мати вплив на відомі покинуті гірничі виробки. Це будуть заходи, які не проводяться безпосередньо на покинутих гірничих виробках, але які можуть мати вплив на залишені гірничі виробки. Зокрема, але не виключно, це включатиме будівельні роботи над покинутими виробками.

Як правило, непрофесіонали не можуть оцінити, чи може будівельний захід, який вони планують, мати вплив на покинуті гірничі виробки. Також зазвичай ті, що на будівлі Залучені (будівельні) експерти часто не мають необхідних знань у гірничій справі.

Одним із рішень було б запровадити зобов'язання про те, що про кожен захід на землі необхідно повідомляти гірничій владі землі Північна Рейн-Вестфалія. Однак відповідне робоче навантаження було б неможливим для гірничодобувного управління землі з точки зору персоналу. Щоб обмежити це, гірничий орган землі міг би визначити на карті території («зони видобутку»), у яких повинні бути відображені заходи, які (можуть) мати вплив на покинуті шахтні виробки. Однак таку карту створити не вдалося з достатньою точністю гірничий орган землі не має достатньої інформаційної бази.

Таким чином, закон не повинен передбачати зобов'язання повідомляти про заходи, які можуть мати вплив на покинуті гірничі виробки. У цьому випадку випробуваний і перевірений метод запитів відповідальними органами влади до гірничодобувної влади NRW повинен залишатися частиною участі влади (наприклад, у процесі отримання дозволу на будівництво).

3. Старі справи

а) Встановлення обов'язку звітування

Закон також має передбачити обов'язок звітування щодо гірничих виробок, про які стало відомо до набрання чинності законом, та/або заходів щодо розслідування та безпеки, які вже були проведені на покинутих гірничих виробках («старі випадки») відомих покинутих гірничих виробок і заходів безпеки, які вже були вжиті. Необхідно враховувати, що вони також стосуються постраждалих, наприклад, здійснене призведе до витрат. Якщо понесені витрати досягнуть значного розміру, положення про компенсацію можна включити до закону. Це може бути юридично необхідним лише для приватних осіб, а не для юридичних осіб публічного права, і лише якщо поріг розумності перевищено.

В принципі, тут використовуються лише люди, які відповідають за покинуту шахту чи майно і від яких можна очікувати, що вони допоможуть покращити інформаційну базу.

Ці старі справи цікаві для кадастру. Інформаційну базу гірничої влади Північної Рейн-Вестфалії можна додатково покращити, повідомляючи про старі випадки. Через поточну нестачу інформації гірничий орган землі не має всієї інформації про старі справи.

б) Відповідальність / посадова відповідальність

Однак такий обов'язок звітування також відповідає обов'язкам моніторингу для органу влади. З огляду на те, що існує ймовірно 10 000 колишніх виробок і великомасштабних відкритих видобувних робіт, гірничий орган землі може провести інспекцію всіх покинутих виробок, які вже відомі третім сторонам, а також розслідування та забезпечення безпеки. Заходи, проведені на них, про які повинні повідомити відповідальні особи, протягом короткого періоду часу, відсутні з точки зору персоналу та установ. Виникає питання, чи може це призвести до посадової відповідальності.

Необхідно перевірити, чи просте (потенційне) знання про шахту або, можливо, неналежно проведені розслідування та заходи безпеки на шахті після передачі документів можуть призвести до відповідальності з боку гірничої влади Північної Рейну-Вестфалії, навіть хоча орган ще не визначив небезпеку (був або міг бути) детально вивчений.

Офіційний позов про притягнення до відповідальності згідно з розділом 839 BGB у поєднанні зі статтею 34 Основного закону або позов про регрес згідно з розділом 39, параграфом 1 OBG NRW [23] передбачає порушення офіційного обов'язку або незаконне розслідування та заходи безпеки з боку влади. У нинішній сукупності звіти, отримані гірничодобувним управлінням землі Північна Рейн-Вестфалія, можуть свідчити про конкретну небезпеку, яку влада не могла своєчасно дослідити. Може виникнути така небезпечна ситуація, що гірничодобувний орган землі не тільки має право втрутитися згідно з Розділом 14 OBG NRW, але навіть зобов'язаний, і тому невтручання було б незаконним.

Для того, щоб виправдати офіційну вимогу про відповідальність, гірничодобувний орган землі Північна Рейн-Вестфалія повинен був знати про цю небезпечну ситуацію. Таким чином, небезпечна ситуація повинна бути чіткою з документів, доступних органу влади, тому орган повинен запровадити організаційну систему, яка гарантує, що конкретні небезпечні ситуації розпізнаються швидко [24]. Вхідні звіти/інформація повинні бути від уповноваженого органу спочатку слід розглядати приблизно, оскільки від уповноваженого органу не можна вимагати детальної перевірки кожного звіту відразу після його отримання через передбачувану кількість та обсяг звітів. Потім уповноважений орган повинен визначити пріоритети на основі критеріїв оцінки. Якщо існує конкретна ситуація ризику, її слід розглядати як пріоритет і якомога швидше. Встановивши таку організаційну систему або іншу, ризик відповідальності можна значно зменшити, якщо «проскакує» окремий випадок, і не є організаційною помилкою [25]. Загалом – за умови запровадження належної організаційної системи – повідомлення про старі випадки не призводить до значного

ризиків відповідальності. Тому, ймовірно, переважатиме інтерес до повідомлення про старі справи.

Незалежно від питання про юридичну відповідальність у формі службової відповідальності, необхідно бачити суспільне сприйняття. Якщо інцидент стався з розробкою, про яку було повідомлено гірничому управлінню, але воно не було оброблено ним, це можна пояснити суспільним сприйняттям відповідальності гірничодобувного відомства. Цей ризик неможливо усунути.

У будь-якому випадку, згодом зареєстровані випадки повинні систематично оцінюватися гірничим органом NRW, щоб відповідати пов'язаній з інформацією відповідальності. Тільки таким чином отримана інформація може бути використана належним чином для усунення інформаційного дефіциту. Кожен звіт дає кращу інформацію, яка може бути основою для подальших заходів з дослідження ризиків. Чим більше інформації доступно, тим краще можна оцінити стан ризику власності, щодо якої немає інформації. Якщо покинуті гірничі виробки були зареєстровані на багатьох об'єктах у певній місцевості, розумно зробити висновок, що залишені гірничі виробки також можуть бути розташовані на сусідніх об'єктах. Потім тут можна проводити цілеспрямовані заходи з дослідження ризиків.

Необхідно враховувати кількість персоналу, якого потребує збільшення обсягу інформації. Персонал повинен, з одного боку, оцінювати інформацію, що надходить, а з іншого боку, проводити заходи з розслідування ризиків.

в) Обмеження часу

Оскільки відомі покинуті гірничі виробки та заходи з розслідування та безпеки, які вже були здійснені на покинутих гірничих виробках, також повинні бути зафіксовані, необхідно додатково визначити, як саме має бути розроблено це зобов'язання щодо несвоєчасного звітування. Спочатку необхідно встановити більш тривалий термін для наступного звітування про відомі залишені гірничі виробки та проведення розслідувань і заходів безпеки на залишених гірничих виробках. Такий звітний період дає тим, хто зобов'язаний звітувати (зокрема, старим гірничодобувним компаніям), можливість перевірити власні документи та, за необхідності, також скласти звіти за розділами. Тому (наступний) звітний період у 5 років є доцільним. Разом зі звітом усю доступну інформацію та документи щодо покинутих гірничих виробок або розслідування та заходів безпеки, проведених на покинутих гірничих виробках, мають бути передані до гірничого управління землі Північна Рейн-Вестфалія.

Заснування землі Північна Рейн-Вестфалія може бути використано як крайній термін для обґрунтування обов'язку надавати інформацію. Про розслідування та заходи безпеки, які були проведені до цього терміну, не потрібно повідомляти, але, звичайно, можна повідомити. Однак цей термін не стосується самих покинутих шахтних виробок, оскільки вони все ще відомі, навіть якщо вони були виявлені до заснування землі Північна Рейн-Вестфалія.

г) санкції

Через труднощі, пов'язані з несвоєчасною реєстрацією, порушення зобов'язань щодо несвоєчасної реєстрації не повинно каратися.

1.3.2. Юридичні вимоги

1. *Право власності Nemo*

У цьому предметі регламенту розглядаються конфлікти з правовим принципом «*nemo tenetur se ipsum accusare*» (ніхто не зобов'язаний звинувачувати себе).

Відповідно до цього принципу кожен обвинувачений у кримінальному та штрафному провадженні має повне право відмовитися від будь-якої активної участі в його засудженні. Навпаки, багато законів спеціального адміністративного права містять зобов'язання щодо надання інформації та співпраці з метою забезпечення ефективного адміністративного нагляду. У цьому випадку також повинні бути створені інформаційні зобов'язання, які можуть суперечити принципу відсутності необхідності свідчити проти себе. Неналежне проведення розслідування або заходів безпеки на покинутих гірничих виробках може призвести до кримінальних злочинів, таких як створення загрози будівництву, стаття 319 Кримінального кодексу, або небезпечне перешкоджання дорожньому та залізничному руху, статті 315, 315с Кримінального кодексу.

а) Правова база

Право обвинуваченого зберігати мовчання щодо обвинувачення є однією з основоположних конституційних засад кримінального та штрафного провадження. Цей принцип прямо не регламентується ні в StPO, ні в OWiG, але впливає з вимог інструкцій розділів 136, абзац 1, речення 2, 243, абзац 4, речення 1 StPO та розділу 55 OWiG. Правовий принцип також може бути виведений з Основного Закону і тому має Конституційний статус [26]. ЄСПЛ виводить цей правовий принцип із принципу справедливого судочинства [27].

Згідно з принципом *nemo tenetur*, обвинувачений має право, окрім свого права зберігати мовчання, відмовитися від будь-якої активної участі в його засудженні. Тому він не зобов'язаний надавати докази. Тому що немає різниці, чи засудження стало можливим через примусову заяву чи на підставі примусового пред'явлення документів [28].

Цей принцип кримінального провадження та штрафного провадження компенсується численними некримінальними зобов'язаннями надавати інформацію та співпрацювати, зокрема в комерційному адміністративному праві. Для того, щоб наглядові органи могли виконувати свої завдання, ці закони вимагають від підприємців, роботодавців тощо – регулярно навіть під загрозою штрафу – підтримувати органи, які мають отримувати інформацію, важливу для прийняття рішень. таким чином.

Конфліктну ситуацію вперше розглянув Федеральний конституційний суд у 1981 році у «рішенні щодо спільного боржника» [29]. Справа стосувалась збанкрутілого бізнесмена, який відмовився давати свідчення під час слухання в суді у справах про банкрутство, посилаючись на те, що ведеться розслідування. Згідно з рішенням Федерального конституційного суду, необмежене зобов'язання боржника надавати інформацію у справі про банкрутство не викликає заперечень з точки зору конституції.

Однак це несумісно з людською гідністю, якщо боржник одночасно повинен відповідати вимогам для винесення кримінального вироку. Таким чином, до конституційних норм закону про банкрутство слід внести зміни, щоб заборона кримінального права поширювалася на такі самообвинувальні заяви. Як наслідок, самообвинувачувальну заяву не можна «зловживати» проти волі відповідної особи та використовувати в кримінальному переслідуванні [28, 29].

Законодавча влада чітко закріпила цю заборону на експлуатацію, розроблену Федеральним конституційним судом як частину нового регулювання законодавства про банкрутство в розділі 97 (1) InsO.

Розділ 97 (1) InsO, зобов'язання боржника надавати інформацію та співпрацювати (1) Боржник зобов'язаний надати суду у справі про банкрутство, арбітражному керуючому, комітету кредиторів і, за рішенням суду, зборам кредиторів інформацію про всі обставини, що стосуються провадження. Він також повинен оприлюднити факти, які можуть стати підставою для притягнення до відповідальності за кримінальне чи адміністративне правопорушення. Однак інформація, яку боржник надає відповідно до свого обов'язку, може бути використана лише в кримінальному провадженні або в провадженні відповідно до Закону про адміністративні правопорушення проти боржника або родича боржника, зазначеного в статті 52 (1) Кодексу. Кримінальне провадження може застосовуватись лише за згодою боржника.

Однак солідарне рішення Федерального конституційного суду щодо боржника мало вплинуло на зобов'язання щодо інформації та співпраці відповідно до адміністративного права. Наскільки видно, нормативних актів, подібних до тих, що є в InsO, тут немає. В адміністративному праві обрано інший підхід до регулювання. Багато нормативно-правових актів прямо надають відповідній особі право відмовитися від надання інформації, якщо відповідь на запитання піддасть її ризику кримінального переслідування (або штрафу). Незалежно від цього, крім права відмовитися від надання інформації, у цих випадках існує також обов'язок фіксувати, документувати та надавати [28].

Інша ситуація лише там, де вже вступають у репресивне поле, тобто там, де йдеться про кримінальне переслідування чи покарання у вигляді штрафів. Якщо здійснення «наглядних повноважень» фактично є частиною репресивної сфери, відповідна особа більше не обмежується своїм правом відмовитися від надання інформації, зокрема вона має право на всі права обвинуваченого адміністративний орган має право коментувати звинувачення, тоді він не зобов'язаний брати активну участь у будь-якому іншому порядку та правові позиції обох сторін [28].

б) Вплив на предмет регулювання

Викликає сумнів, чи принцип *nemo tenetur* також веде до обмежень щодо зобов'язань щодо інформації та звітності, які мають бути створені. Положення в подібних нормативних питаннях, представлені в NI., стор. 42, не містять таких обмежень. Ймовірно, причиною цього є те, що кримінальна відповідальність передбачається лише в окремих випадках. Це також має місце тут.

При повідомленні про гірничі виробки чи повідомлення про планові дослідницькі та охоронні заходи на покинутих гірничих виробках, як правило,

відсутні факти, пов'язані з кримінальними діями. Кримінальні дії розглядати-муться лише у зв'язку з подальшим повідомленням про (неналежно) проведені дослідження та заходи безпеки на покинутих гірничих виробках. Однак лише це не тягне за собою штраф.

Швидше перевірені дії повинні бути додані, щоб кримінальні злочини створення загрози будівництву, небезпечне втручання в дорожній або залізничний рух, необережне тілесне ушкодження або вбивство тощо. виконуватися. У цьому відношенні чітке обмеження зобов'язання звітності не повинно бути необхідним. В окремих особливих випадках виняток із обов'язку повідомляти також можна припустити для конкретного окремого випадку шляхом тлумачення, яке відповідає Конституції.

2. Інші дозвільні документи

У законі також мають бути визначені заходи з розслідування та безпеки на покинутих розробках. Це може призвести до колізій з іншими галузями спеціального адміністративного права. Структурні заходи безпеки на покинутих гірничих виробках можуть потребувати затвердження згідно з іншими законами. З одного боку, враховуються дозвіл на будівництво, а також дозволи на автомобільні, залізничні, водні шляхи, охорону ґрунту, пам'ятники, закони про контроль забруднення тощо.

Цю проблему спочатку розберемо на прикладі будівельних норм.

а) Правила забудови

Заходи безпеки на покинутих гірничих виробках можуть включати конструкції за значенням Розділу 2 Параграфу 1 BauO NRW 2018. Конструктивні системи – це системи, з'єднані з землею і виготовлені з будівельних виробів. Зв'язок із землею також існує, якщо система спирається на землю через власну гравітацію або має обмежену рухливість на стаціонарних шляхах, або якщо система призначена для використання в основному в стаціонарний спосіб через її призначення. Будівлі та виїмки, риштування та допоміжне обладнання для статичного забезпечення будівельних умов також вважаються спорудами. Тому виникає питання про те, чи призводить встановлення обов'язку звітності до колізій будівельним нормам.

аа) Нормативна система будівельних норм

Відповідно до розділу 1, параграфу 1 BauO NRW 2018, BauO NRW 2018 застосовується до будівель. Виняток у розділі 1 абзац 2 No 2 BauO, згідно з яким закон не поширюється на об'єкти, що підлягають гірничому нагляду, тут не поширюється. Тому що йдеться про покинуті гірничі виробки. Вони більше не підлягають гірничому нагляду.

Однак це не означає, що тільки будівельне законодавство у вузькому розумінні може висувати вимоги до споруд. Безліч окремих положень спеціального адміністративного права містять норми, що стосуються будівництва. Вони також називаються «допоміжним будівельним законодавством». Однак термін «допоміжне будівельне право» не слід розуміти як «випадкове будівельне право», а скоріше стосується положень, які стосуються будівництва, які містяться в інших нормативних актах публічного права поза межами вузького будівельного права [30].

Вимоги з інших спеціалізованих галузей, таким чином, також можуть бути накладені на будівельний проект, але це не призведе до конфлікту з будівельним законодавством. Від цього слід відрізнити питання про те, якою мірою вимоги інших спеціалізованих галузей повинні бути враховані в процесі отримання дозволу на будівництво.

Дозвіл на будівництво — це декларація органу будівельного нагляду про те, що запланований проект будівництва не суперечить нормам публічного права на момент прийняття рішення [31]. Якщо проект не можна будувати, змінювати, використовувати або зносити без дозволу, ця декларація є необхідною умовою для початку будівництва. Будівництво без дозволу на будівництво є адміністративним правопорушенням, яке карається штрафом [32]. Дозвіл скасовує заборону [33]. на недопущення початку будівництва до його отримання. Це називається «дозвіл на будівництво» [34].

Декларація сумісності проекту з публічним правом, що розглядається, є не лише необхідною умовою для схвалення будівництва, але також забезпечує майбутнє існування будівлі проти подальших юридичних змін [35]. Однак ця фіксована дія дозволу на будівництво стосується лише до публічного права, яке має бути перевірено органом будівельного нагляду. Низка винятків та обмежень щодо тестування були створені тут законом.

У разі звільнення від погодження повністю скасовується профілактичний огляд і, таким чином, вимога погодження будівництва. Однак це не звільняє від обов'язку дотримуватись вимог публічного права. Звичайно, необхідно дотримуватись всіх вимог державного права, навіть якщо дозвіл на будівництво не потрібен.

У випадку спрощеного процесу отримання дозволу на будівництво профілактичне обстеження частково усувається, так що остаточна дія дозволу на будівництво виникає після видачі частково перевіреного публічного права. Клієнт та інші особи, залучені до будівництва, несуть відповідальність за дотримання норм публічного права до остаточного завершення відповідно до розділу 52 BauO NRW 2018 [36].

Це не має жодного відношення до обов'язкового характеру правових вимог до будівлі відповідати всім вимогам публічного права. Коли справа доходить до дозволів на будівництво, це більше стосується компетенції інспекції, а отже, також і відповідальності за дотримання норм публічного права. Дозвіл на будівництво підтверджує відповідність споруди нормам публічного права. Якщо таке визначення не зроблено, відповідальність за це несе власник будівлі.

bb) Вплив на зобов'язання щодо звітності та розкриття інформації

Представлена система регулювання показує, що, окрім так званого допоміжного будівельного законодавства, численні інші спеціальні закони можуть встановлювати вимоги до будівель. Деякі з них уже перевірені в рамках процесу отримання дозволу на будівництво.

В даному випадку це суто звітні зобов'язання. Вони не повинні впливати на видачу дозволу на будівництво та не повинні накладати жодних вимог на споруду. З цієї причини немає жодного збігу з будівельними нормами. Зобов'я-

зання щодо чистої звітності або звітності можуть бути встановлені незалежно від будівельних норм.

Від цього слід відрізнити питання про те, чи слід встановлювати вимоги (наприклад, вимоги затвердження), які виходять за межі чистого повідомлення та зобов'язання щодо звітності. Це питання розглядається в E., 104 ff.

сс) Проміжний результат

Будівельні норми не суперечать встановленню чистих зобов'язань щодо сповіщення та звітності.

б) Інші галузі права

Окрім будівельних норм, ряд інших законів висуває вимоги до (будівельних) проектів та інших заходів. Якщо в безпосередній близькості є шахта або залізниця чи дороги, вимоги до структурного дослідження та заходів безпеки в гірничій справі також можуть впливати із залізничного та автомобільного законодавства. Якщо над шахтою є об'єкт, який потребує схвалення відповідно до закону про контроль забруднення, ці правила є доповненням до положень нового закону, який буде створено.

Усі юридичні вимоги, які висуваються до таких проектів або заходи щодо розслідування та безпеки, не суперечать чистим зобов'язанням звітності та сповіщення. Це пояснюється тим, що різні закони можуть накладати вимоги на один і той самий захід. Виконання вимог одного закону не звільняє від виконання вимог іншого закону. Таким чином, немає жодних суперечностей з іншими галузями права у випадку суто зобов'язань щодо сповіщення та звітності, які не висувають жодних додаткових вимог до розслідування та заходів безпеки. Оскільки лише зобов'язання звітності не накладає жодних суттєвих правових вимог на розслідування та заходи безпеки, не виникає питання про те, який орган має це перевірити, або чи інший орган також застосовує ці вимоги під час надання дозволу, який повинен враховувати рахунок.

3. Посадова відповідальність

Інформацію, отриману гірничою адміністрацією землі Північна Рейн-Вестфалія про нові зобов'язання щодо сповіщення та звітності, які будуть створені, слід передати іншим органам влади, а також власникам приватної власності. Якщо інформація є невірною, виникає питання, до якої міри гірничодобувний орган NRW несе відповідальність за точність цієї інформації.

У цьому випадку розглядається відповідальність згідно з розділом 839 BGB у поєднанні зі статтею 34 GG або розділом 39, параграфом 1 OBG NRW. Відповідно посадові особи несуть відповідальність за порушення службових обов'язків. Таке порушення службових обов'язків могло бути наслідком надання недостовірної інформації.

Державний службовець має офіційний обов'язок надавати інформацію, яку він надає громадянину, правильно, чітко, недвозначно та повно, щоб одержувач міг приймати відповідні рішення [37]. Коли йдеться про те, чи інформація є правильною та точною, вирішальним є фактор полягає в тому, як це є і може бути зрозуміло одержувачем, і які ідеї воно здатне викликати. Інформація має бути чіткішою, чим менше спеціальних знань у відповідній галузі можна припустити з боку одержувача [37].

Таким чином, гірничий орган NRW повинен перевірити надану інформацію перед тим, як передавати її. Якщо це неможливо через організованість або час, слід зазначити, що інформація ще не перевірена. Як уже показано в I.3.b), стор. 29 і далі, повинна бути створена організаційна система, яка забезпечує належну обробку інформації та розумну перевірку (пріоритезацію). Таким чином можна обмежити ризик відповідальності.

1.3.3. Порівняння з іншими нормативними правами

Для того, щоб створені нові правила максимально гармонійно вписувалися в існуючу систему регулювання, нижче наведено порівняльні нормативи Північні Рейну-Вестфалії та нормативи інших федеральних земель. Конкретний дизайн нового закону може базуватися на існуючих законах.

1. Правила землі Північна Рейн-Вестфалія

а) Закон про захист ґрунтів

Закон про охорону ґрунтів являє собою порівнянний закон про охорону ґрунтів, який регулює, як поводитися із забрудненими ділянками та шкідливими змінами ґрунту. Існують подібності до нинішнього предмета регламенту в тому, що він стосується конкретних або прихованих небезпек, які виникають із землі (або об'єктів у землі).

Згідно з правилами LBodSchG NRW, певні люди зобов'язані повідомляти про докази існування забрудненої території або шкідливих змін ґрунту до відповідального органу. Порушення цього обов'язку є адміністративним правопорушенням.

б) боєприпаси

Норми закону про боєприпаси також можна порівняти. Тут також часто йдеться про конкретні або приховані джерела небезпеки, які знаходяться в землі.

Відповідно до Указу про боєприпаси Північної Рейн-Вестфалії, будь-хто, хто виявить боєприпаси, зобов'язаний негайно повідомити про це найближчі місцеві правоохоронні або поліцейські органи. Вимога звітності регулюється законодавчою постановою на основі розділу 26 OBG NRW. Порушення містить склад адміністративного правопорушення.

в) Пам'ятне право

Право пам'яток також демонструє паралелі з предметом регулювання, який тут розглядається. Кожен, хто виявить пам'ятник, повинен негайно повідомити про це муніципалітет або регіональну асоціацію. Про продаж пам'ятника теж потрібно повідомляти. Тому тут передбачені зобов'язання щодо розкриття інформації.

г) Водне право

Про планування певних об'єктів або проведення деяких заходів (буріння) необхідно повідомляти відповідальний орган у сфері водного права. Тоді він може вирішити, якщо необхідно, чи потрібен дозвіл (наприклад, розділ 41 LWG NRW або розділ 49, параграф 1 WHG).

У розділі 41 LWG NRW повноваження щодо сповіщення та розпорядження поєднані. Спочатку потрібно лише повідомлення та подання певних документів. Однак у разі потреби орган влади може прийняти нормативні акти. Ця система контролю також використовує розділ 57 LWG NRW для планування та експлуатації каналізаційних мереж.

Відповідно до Розділу 49 WHG, роботи, які проникають настільки глибоко в землю, що можуть мати прямий або опосередкований вплив на рух, рівень або якість ґрунтових вод, повинні бути повідомлені відповідальному органу за місяць до початку робіт.

2. Інші федеративні землі

У Саксонії та Тюрінгії є приклади спеціальних законодавчих норм щодо небезпек під землею. SächsHohlrVO загалом передбачає процедуру сповіщення про роботи в підземних порожнинах або в них. Тюрінгія створила спеціальне правове регулювання з ThürABbUHG. Відповідно до цього, наприклад, значні зміни старих гірничодобувних об'єктів потребують офіційного погодження. Крім того, необхідно вести книгу обліку, яка повинна містити, серед іншого, усі документи та відомості про майно та проведені охоронно-зберігальні роботи та надавати її на вимогу органам, уповноваженим здійснювати заходи державного нагляду, в рамках виконання своїх завдань.

а) Саксонія (SächsHohlrVO)

SächsHohlrVO — це поліцейське розпорядження для запобігання небезпеці та усунення занепокоєння через підземні порожнини, а також звалища та залишкові отвори, які загрожують громадській безпеці та порядку (розділ 1, параграф 1 SächsHohlrVO).

SächsHohlrVO передбачає зобов'язання щодо звітності в Розділі 5 і зобов'язання звітності в Розділі 6. Відповідно до розділу 5 SächsHohlrVO, деякі люди зобов'язані повідомляти про підземні порожнини. Відповідно до § 6 SächsHohlrVO використання підземних порожнин, а також гірничі роботи в або на підземних порожнинах не пізніше місяця до початку запланованого проекту. Порухення обох правил є адміністративним правопорушенням відповідно до розділу 9 SächsHohlrVO.

Зобов'язання щодо інформації про (будівельні) заходи, які можуть мати вплив на відомі гірничі виробки, не регулюються SächsHohlrVO про запланований доступ до майна в письмовій формі. Розділ 25 Параграф 1 SächsPolG залишається незмінним.

б) Тюрінгія (ThürABbUHG)

ThürABbUHG є парламентським законом у сфері спеціального нормативного права. Закон регулює повноваження, заходи та відповідальність щодо забезпечення громадської безпеки та порядку на старих гірничих спорудах і в підземних порожнинах, які не підпадають під дію Федерального закону про гірничу справу, а також зону їх впливу (§ 1 ThürABbUHG).

Відповідальна особа повинна повідомити про незареєстровані старі гірничі об'єкти та підземні порожнини до відповідального органу (розділ 7, параграф 2 ThürABbUHG). Відповідальна особа має негайно повідомити про небез-

пеку громадській безпеці та порядку через старі гірничодобувні споруди та підземні порожнини (розділ 7, параграф 3 ThürABbUHG).

1.3.4. Можливість регулювання

На основі отриманих вище знань різні регуляторні варіанти, які існують для нового закону, тепер будуть узагальнені на прикладах з інших законів.

1. Термінологія

У новому законі, який буде створено, має бути передбачено обов'язок надання інформації (обов'язок надання інформації). Терміни «повідомлення» або «рекламація» часто використовуються як синоніми. Хоча в кінцевому підсумку юридично не має значення, які саме терміни використовуються, все одно слід використовувати правильний термін.

Зобов'язання повідомляти – це зазвичай встановлений законом обов'язок повідомляти про певні факти державним органам. Приклади зобов'язань щодо звітності включають встановлений законом обов'язок зареєструватися в відділі реєстрації громадян за новим місцем проживання (Федеральний закон про реєстрацію); законодавче зобов'язання повідомляти про захворювання, які підпадають під дію Закону про захист від інфекцій, наприклад про небезпечні інфекційні захворювання та зобов'язання повідомляти про епідемічні захворювання тварин (Постанова про захворювання тварин, про які слід повідомляти).

Зобов'язання повідомити стосується юридичного зобов'язання довести до відома відповідних органів певні факти з території особи, яка зобов'язана повідомити. Згідно з торговельним законодавством про початок певних видів діяльності необхідно повідомляти про нещасні випадки на виробництві відповідно до SGB VII [38].

SächsHohlrVO розрізняє зобов'язання щодо повідомлення та звітування. Необхідно повідомити про підземні порожнини (§ 5 SächsHohlrVO) і про цільове використання підземних порожнин (§ 6 SächsHohlrVO). Це ілюструє різницю між цими двома термінами. Якщо людина знайшла шахту старого видобутку, то вона не несе відповідальності за цю шахту. Тож вона передає владі інформацію про те, що спричинила не сама і за що не несе відповідальності. Таким чином, термін «зобов'язання» використовується при використанні підземної порожнини використовується звіт».

Згідно з розділом 7, параграфом 2 ThürABbUHG, необхідно повідомляти про незареєстровані старі об'єкти видобутку. Це відповідає положенням розділу 5 SächsHohlrVO. Тут також йдеться про вимогу звітності.

Однак відмінність між звітністю та звітною залежно від того, хто несе відповідальність за справу, чітка не в усіх законах. Про виявлення боєприпасів і відкриття археологічних пам'яток необхідно «повідомляти», навіть якщо відкривач не несе відповідальності за їх створення.

Кращим є точне використання термінів і, за прикладом SächsHohlrVO, слід проводити різницю між звітуванням про гірничі виробки та звітуванням про заходи щодо гірничих виробок.

2. Повідомлення про покинуті гірничі виробки

а) Предмет звіту

aa) Правова ситуація

Встановлюється обов'язок повідомляти про виявлення залишених гірничих виробок. SächsHohlrVO передбачає в Розділі 5, що «порожнини, розташовані під власністю», повинні повідомлятися. Розділ 7 Параграф 2 ThürABbUHG передбачає, що «незареєстровані старі гірничі об'єкти та підземні порожнини» повинні бути звітовані.

У цьому випадку відповідальність гірничої влади Північної Рейн-Вестфалії не повинна бути розширена. Відповідно до розділу 48, абзацу 3 OBG NRW, управління гірничої справи відповідає за оборонні заходи безпеки від покинутих гірничих виробок, які більше не підлягають гірничому нагляду.

(1) Покинуті гірничі виробки

Тому природні підземні порожнини, на які поширюються ThürABbUHG і SächsHohlrVO, не повинні поширюватися під дію нового закону. Те саме стосується інших порожнин, на які поширюються закони, які не можуть бути віднесені до старих розробок. Єдиними відповідними розділами є розділ 2, параграф 2, № 1 ThürABbUHG («Гірничі виробки, що не використовуються, оскільки вони не підлягають гірничому нагляду») і розділ 2, параграф 1, № 1 SächsHohlrVO («Гірничі виробки та свердловини, які не використовуються, оскільки вони не підлягають гірничому нагляду»). підпадають під дію Федерального закону про гірничу справу [...] підпадають під дію").

В інтересах єдиної термінології в NRW слід використовувати термінологію розділу 48, параграфа 3 OBG NRW, «залишені гірничі виробки, які більше не підлягають гірничому нагляду».

Завершення гірничого нагляду визначено в розділі 69 BergG. Відповідно, гірничий нагляд закінчується після впровадження остаточного плану роботи або відповідного розпорядження відповідального органу в той момент, коли, згідно із загальним досвідом, більше не можна очікувати, що робота буде становити ризик для життя та здоров'я третіх сторін, інших гірничодобувних робіт і родовищ. Захист є суспільним інтересом, інакше виникнуть шкідливі для суспільства впливи.

(2) Обмеження обов'язку звітування

Вимога звітності все ще частково обмежена законом в інших федеральних землях. Згідно з реченням 2 пункту 1 розділу 5 SächsHohlrVO не існує обов'язку повідомляти про невикористовувані гірничі виробки з тріщинами. Параграф 2 розділу 7 ThürABbUHG поширює обов'язок звітування лише на «незареєстровані» старі об'єкти видобутку.

Оскільки керівництво гірничої промисловості не зацікавлене у звітуванні про розбиті шахтні виробки, це обмеження можна прийняти. Однак за такого регулювання існує ризик того, що звіти не повідомлятимуться, оскільки неправильно припускається, що шахта вже відома. Оскільки гірничий орган землі дуже зацікавлений в інформації про покинуті гірничі виробки, обов'язок звітування не повинен бути обмежений.

bb) Результат

Про залишені гірничі виробки, які більше не підлягають гірничому нагляду, необхідно повідомляти. Обмеження на невідомі покинуті гірничі виробки тягне за собою ризик того, що звіти не будуть повідомлені, оскільки передбачається, що гірничі виробки вже відомі. З цієї причини вимога звітності не обмежена.

б) Особи, зобов'язані звітувати

aa) Правова ситуація

Виникає питання про те, хто повинен звітувати.

§ 2 ThürABbUHG говорить про «відповідальну особу», відповідно до § 5, відповідальна особа Абзац 1 SächsHohlrVO: Особи, які мають право на оренду майна, та інші особи, які мають право на користування майном на основі речових прав або зобов'язань за договором, зобов'язані повідомляти про це з відповідальності за майно Зобов'язання щодо звітності, що впливає з відповідальності за майно, також визнається в законі про охорону ґрунтів для забруднених територій і в законі про охорону археологічних пам'яток.

Закон про охорону ґрунтів ця відповідальність додатково уточнюється та розширюється тим, що відповідно до розділу 2, абзац 1, речення 1 LBodSchG NRW у поєднанні з розділом 4, абзац 3, речення 4 BBodSchG, особи, які відповідають за юридичну особу відповідно до комерційного або корпоративного права, також повинні повідомляти про забруднені ділянки, хто володіє власністю. А також відповідно до розділу 2 абзацу 1 речення 1 LBodSchG NRW у поєднанні з розділом 4 абзацу 6 речення 1 BBodSchG колишній власник майна, якщо він знав або повинен був знати про обставини.

Відповідно до розділу 2, параграф 1, речення 1 LBodSchG NRW у поєднанні з розділом 4, параграф 3, речення 1 BBodSchG, забруднювач або його правонаступник повинні повідомляти про забруднені ділянки. Таким чином, обов'язок повідомляти також впливає з відповідальності за предмет, про який потрібно повідомляти. Така постанова зобов'язує, серед іншого, старі гірничодобувні компанії шукати у своїх архівах покинуті шахтні виробки, про які, можливо, ще не було повідомлено. Це означає, що не може бути жодних сумнівів щодо того, чи старі справи (див. пункт 4. стор. 60 і далі). Цей випадок також має бути зафіксований у сенсі комплексного регулювання.

У законодавстві про охорону пам'яток, законодавстві про вибухові боєприпаси та законодавстві про охорону ґрунтів зобов'язання повідомляти або сповіщати також може виникати внаслідок відкриття. Відповідно до розділу 2 Указу про боєприпаси та розділу 15 параграфу DSchG, «особа, яка знайшла» зобов'язана повідомити про це клієнта.

Якщо кілька осіб зобов'язані звітувати або повідомляти, статті 10, абзац 1, речення 2 і 15, абзац 2, речення 2 DSchG регулюють, що звітність однієї зобов'язаної особи звільняє інших.

bb) Результат

У даному випадку має сенс визначити обов'язок звітування широко та зобов'язати особу, відповідальну за майно, як власника фактичної влади над шахтою, забруднювача (стару гірничодобувну компанію) та першовідкривача.

в) Компетентний орган

Відповідно до § 7 ThürABbUNG, звіт повинен бути поданий до § 9 ThürABbUNG Саксонське гірниче управління це стосується також § 5 SächsHohlrVO при виявленні підземних порожнин, які становлять безпосередню небезпеку.

У законі про охорону пам'яток це іноді регулюється трохи «комфортніше» для відповідальних осіб. Відповідно до § 15 DSchG кожен, хто виявляє археологічний пам'ятник, повинен негайно повідомити про це муніципалітет або регіональну асоціацію Про це інформує вищий орган пам'ятки.

Для екстрених випадків, коли існує безпосередня небезпека, можна використовувати положення NRW Ordnance Ordnance, згідно з яким найближчі місцеві правоохоронні органи або поліцейські органи повинні бути повідомлені про виявлення вибухонебезпечних боєприпасів (розділ 2 NRW Ordnance).

Оскільки такий надзвичайний випадок неминучої небезпеки є малоімовірним, достатньо повідомити відповідальний орган (гірничодобувне управління).

г) Кінцевий термін

Також має бути врегульований термін, протягом якого має бути складений звіт.

Згідно з пунктом 1 розділу 5 SächsHohlrVO, звіт має бути зроблений «протягом одного місяця після того, як стало відомо про його існування, згідно з параграфом 2 розділу 5 SächsHohlrVO, «підземні порожнини, які становлять безпосередню небезпеку для життя та фізичного здоров'я». Про цілісність або власність слід повідомити негайно після виявлення». Розділ 7 Параграф 2 ThürABbUNG не визначає конкретного кінцевого терміну для звітування. Лише в п. 3 ст. 7 передбачено, що «про загрозу громадській безпеці та порядку з боку старих гірничих об'єктів [...] повинна негайно повідомлятися відповідальна особа [...]».

Відповідно до § 2 пункту LBodSchG NRW, про шкідливі зміни ґрунту та забруднені місця слід повідомляти «негайно».

У будь-якому випадку про покинуті гірничі виробки необхідно повідомляти негайно, якщо є небезпека. Навіть у випадках, коли немає безпосередньої небезпеки, довший період не слід надавати, оскільки оцінити ступінь небезпеки, ймовірно, буде дуже важко для тих, хто зобов'язаний повідомляти. Це можливо, як показують положення інших законів. Звітування про покинуті гірничі виробки має бути зроблено негайно.

д) Негайний наслідок повідомлення

aa) Правова ситуація

У різних законах виявлення предмета або повідомлення про обставину пов'язується з безпосереднім наслідком (правовим регулюванням). Це Законодавче регулювання тоді набуває чинності негайно, без наказу відповідального органу.

Відповідно до розділу 7 SächsHohlrVO, відповідальний орган має право проникнути на територію, якщо це забезпечує доступ до порожнин. Розділ 28 (2) DSchG також передбачає, що відповідальний орган має право входу та право огляду знахідки. Положення в Розділі 4 Ордонансу Північної Рейн-

Вестфалії йде ще далі. Існує навіть заборона на вхід для сторонніх осіб. Відповідно до § 16 DSchG особи, зобов'язані звітувати, повинні підтримувати виявлену археологічну пам'ятку та місце відкриття в незмінному стані (§ 16 DSchG з подальшими деталями цього положення).

При регулюванні безпосередніх наслідків слід також мати на увазі, які повноваження вже має гірничодобувний орган NRW (із загального нормативного законодавства). Новий закон, по суті, регулює те, на що гірничий орган Північної Рейн-Вестфалії ще не має повноважень. Тут також стає очевидною відмінність від закону про охорону пам'яток. Пам'ятники (як правило) не становлять небезпеки. Таким чином, орган влади не має паралельних регуляторних повноважень. Отже, закон про охорону пам'яток регулює повноваження органу влади дуже повно.

(1) Офіційне право входу

Має сенс надати гірничому управлінню землі Північна Рейн-Вестфалія право входу на постраждалу власність для перевірки вхідного звіту. Навіть якщо розпорядження про допуск, що дозволяє органам гірничодобувної діяльності NRW отримати доступ до власності, як правило, можливо на основі OBG NRW/VwVfG NRW для дослідження ризиків, це не завжди є проблемою. Таким чином, право входу має бути включено до нового закону, який буде створено.

(2) Заборона в'їзду

Розділ 4 Указу про боєприпаси землі Північна Рейн-Вестфалія передбачає, що лише відповідальний орган має право входити в зони, де було виявлено вибухонебезпечні боєприпаси. Така пряма заборона доступу до власності може бути виправдана лише за наявності особливих причин. Це дуже серйозне втручання у право власності. Такими причинами можуть бути, наприклад, поточна небезпека для життя та здоров'я. У випадку покинутих гірничих виробок, як правило, не буде такого рівня небезпеки для цінних захищених товарів, тому заборона на в'їзд не пропонується.

(3) Підтримувати місце виявлення в незмінному стані

Відповідно до статті 16 абзацу 1 DSchG особи, які зобов'язані звітувати, повинні підтримувати виявлену археологічну пам'ятку та місце знахідки в незмінному стані. У пам'яткоохоронному праві є особливий інтерес залишити виявлений об'єкт незмінним. Причиною цього правила є не запобігання небезпеці, яку представляє об'єкт, а захист самого об'єкта.

bb) Результат

З наведених причин видається доцільним передбачити лише право входу для відповідального органу в новому законі, який буде створено.

3. Показ слідства та заходів безпеки

Повідомлення про розслідування та заходи безпеки на покинутих гірничих виробках не регулюється ThürABbUHG. Оскільки такі заходи мають бути затверджені відповідно до Розділу 4 ThürAB-bUHG, окреме повідомлення не є необхідним.

Відповідно до § 6 SächsHohlrVO про заплановане використання підземних порожнин, а також про гірничодобувні заходи в або на підземних порожнинах

необхідно повідомити в письмовій формі принаймні за місяць до початку запланованого проекту.

При цьому слід розрізняти слідчі та охоронні заходи. Слідчі заходи на покинутих гірничих виробках просто необхідно повідомляти. Управління гірничої промисловості ще має визначити, які документи необхідно надати разом із повідомленням про заплановані заходи розслідування. Крім того, результати розслідування повинні бути повідомлені в гірничу владу землі. Навпаки, заходи безпеки на покинутих гірничих виробках повинні не тільки повідомлятися, але й перевірятися гірничою адміністрацією. Тому заходи безпеки на покинутих гірничих виробках будуть обговорюватися в Е. Заявка на затвердження також містить повідомлення про захід безпеки. Таким чином, чисте зобов'язання звітності передбачено лише для розслідувальних заходів у зоні покинутих гірничих виробок.

4. Старі справи

У цьому випадку гірничий орган Північної Рейн-Вестфалії не має повної інформації про всі старі випадки. Старі випадки – це покинуті гірничі виробки, відомі третім сторонам, і щодо них уже проведено розслідування та заходи безпеки. Для того, щоб покращити інформаційну базу, потрібно повідомляти і про ці старі справи.

а) Повідомлення про відомі покинуті гірничі виробки

SächsHohlrVO не містить чітких положень щодо старих справ. Він передбачає, що про порожнини необхідно повідомляти протягом одного місяця після того, як стало відомо про їх існування. Перехідних положень щодо відомих порожнин немає. ThürABbUNG також не містить чітких положень щодо старих справ.

Однак обов'язок звітності тут сформульований таким чином, що він охоплює також старі справи. Згідно з розділом 7, параграфом 2 ThürABbUNG, необхідно повідомляти про незареєстровані старі об'єкти шахт і підземні порожнини. Жодних перехідних заходів здійснюватися не буде.

Новий закон також має охопити старі справи, оскільки інформаційна база гірничого управління буде вдосконалена. Для цих старих справ слід передбачити термін несвоєчасної реєстрації 5 років.

б) Показ розслідування та заходів безпеки, які вже були проведені

Про розслідування та заходи безпеки, проведені на покинутих гірничих виробках у минулому, слід повідомити в гірничу владу.

Ні SächsHohlrVO, ні ThürABbUNG не містять відповідного положення. У цьому відношенні ці правила не можна використовувати для порівняння.

аа) Обсяг зобов'язань щодо звітності

Закон повинен регулювати, яка інформація про розслідування та заходи безпеки, які вже були здійснені на покинутих гірничих виробках, має бути передана відповідальними особами до гірничодобувної влади Північної Рейн-Вестфалії. Згідно з гірничим управлінням землі Північна Рейн-Вестфалія, необхідно надати всю наявну інформацію, зокрема терміни проведення розслідування та заходи безпеки і остаточний звіт.

Термін несвоєчасної реєстрації має бути 5 років.

bb) Особи, зобов'язані звітувати

Відповідальна особа в будь-якому випадку повинна повідомляти про проведені в минулому розслідування та заходи безпеки (у розумінні розділів 17 і 18 OBG). Відповідальність виникає з відповідальності за майно або з відповідальності за покинуту шахту, наприклад, оператори розробок, правовласники.

Виникає також питання про те, чи можуть підрядники-виконавці або (раніше) уповноважені проектні бюро (спеціальні компанії та інженерні служби) також бути зобов'язані оприлюднити наявну інформацію про заходи безпеки, вжиті на покинутих гірничих виробках.

Висновки за розділом 1

Враховуючи ту обставину, що внаслідок столітньої розробки залізрудних родовищ Криворізького басейну та вугільних покладів по всій Україні на її території утворилася велика кількість неконтрольованих гірничих виробок, які є вкрай небезпечними (про що свідчать катастрофічні обвалення останніх років), ми з аналізу врегулювання даної проблеми владою Німеччини в аналогічному за природно-антропогенними умовами регіоні – землі Північна Рейн-Вестфалія – виділили головні домінанти організаційно-правових дій в ракурсі спрямування даного розділу, які, на наше переконання, є важливими для нас.

Законодавчий орган регіону ініціює а влада має створити новий (парламентський) закон. На додаток до цього закону, положення OBG NRW повинні застосовуватися на допоміжній основі.

Має бути встановлено зобов'язання, згідно з яким виявлення покинутих гірничих виробок «кожною особою» та здійснення і завершення розслідування й заходів безпеки (запланованих або вже здійснених) негайно або протягом певного періоду часу всіма відповідальними особами. Розслідування та заходи безпеки мають бути належним чином та стандартизовано задокументовані.

Безпосереднім наслідком повідомлення про покинуту шахту або кар'єр має бути право на в'їзд в зону їх локалізації від гірничодобувної влади.

Реалізація заходів безпеки на покинутих гірничих виробках має бути детально спланована органами влади лише після вичерпного дослідження ситуації компетентними комісіями з наданням науково обґрунтованих рекомендацій. Вже відомі покинуті гірничі виробки, а також розслідування та заходи безпеки, проведені щодо них, мають бути повідомлені протягом 5 років.

Розділ 2

СИТУАЦІЇ ТА ПРОЦЕДУРИ

2.1. Використання «третіх сторін»

2.1.1. Мета регулювання

У рамках запланованого законодавства про покинуті гірничі виробки, це означає, що особи, які будь-яким чином відповідають за покинуту розробку або майно, на якому вона розташована, повинні бути зобов'язані звітувати.

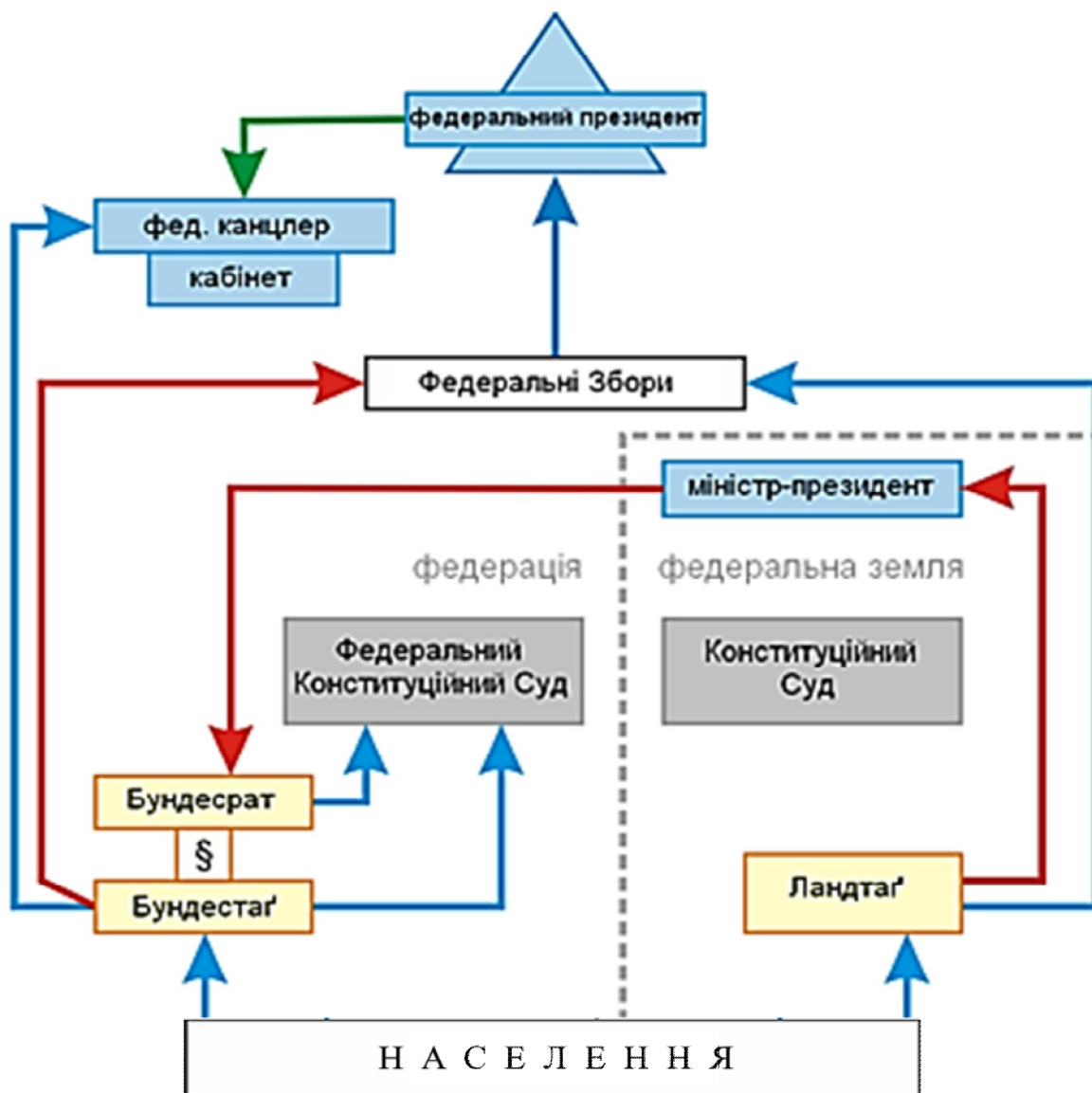
Однак у владі побоюються, що не всю наявну інформацію та документи можна отримати таким чином. Документи та відомості про проведені слідчі та охоронні заходи могли бути втрачені – особливо для власників майна після зміни власника. З огляду на значну небезпеку, яка може виникнути для життя, здоров'я та майна через покинуті шахтні виробки, особливо важливо зібрати всю наявну інформацію з гірничим управлінням.

Було б корисно використовувати всі компанії (інженерні бюро та спеціалізовані компанії), які коли-небудь працювали в старому гірничому секторі, оскільки вони мають великі архіви. Негайний доступ до цих документів – без попереднього «обходу» через (колишніх) клієнтів – був би особливо ефективним. Відповідні офіси та компанії відомі гірничому управлінню землі Північний Рейн-Вестфалія, і їх було б значно менше, ніж кількість власників нерухомості, щоб забезпечити безперервність роботи, управління гірничої промисловості Північної Рейн-Вестфалії припускає, що вони мають значні дані (архіви) про покинуті гірничі виробки та вжиті заходи. Ймовірно, тут було втрачено значно менше інформації або взагалі її не було. Таким чином, окрім власників майна та (колишніх) операторів видобутку/уповноважених та інших «відповідальних сторін», підприємці, які планували та/або виконували на той час (спеціалізовані компанії та інженерні офіси, надалі також іменовані «треті сторони») також можуть бути зобов'язані.

Ці треті сторони також можуть походити з інших федеральних земель. Відправною точкою для зобов'язання надати інформацію є не місцезнаходження особи, яка повинна надати інформацію, а радше її (попередня) діяльність.

2.1.2. Основи / стандарти дослідження

Для оприлюднення документів гірничому управлінню Північної Рейн-Вестфалії потрібен дозвіл, оскільки державне втручання має на меті втручання в чутливі до основних прав сфери захисту, на що й орієнтована насамперед система державного управління ФРН у цілому (рис. 2.1).

Рис. 2.1. Система державних органів ФРН (джерело: https://uk.wikipedia.org/wiki/BB:Politisches_System_in_Deutschland_ua.PNG)

У відповідь на зобов'язання надавати дані відповідна особа може посилятися на різні фундаментальні права, які служать для її захисту і на які можуть посягнути. Для третіх сторін зобов'язання збирати та оприлюднювати всі документи та інформацію, ймовірно, представлятиме незначне робоче навантаження, яке тимчасово порушить нормальну роботу. Для деяких третіх сторін документи також, ймовірно, стануть важливою основою для їх введення в експлуатацію, що дасть їм конкурентну перевагу перед іншими компаніями. У цьому відношенні фундаментальні права з пункту 1 статті 12 Основного закону (свобода зайнятості), пункту 1 статті 14 Основного закону (свобода власності), пункту 1 статті 2 у поєднанні з пунктом 1 статті 1 Основ Закон (інформаційне самовизначення), а також особливо актуальні доступ до робочих і господарських приміщень, наприклад, офіс планування, а також стаття 13, параграф 1 GG (недоторканність житла).

Повноваження на втручання у сферу захисту основних прав завжди потребують конституційного обґрунтування. Коли мова йде про втручання проти

тих, хто не бере участь (тут «третіх сторін»), конституційні вимоги значно суворіші, ніж втручання проти тих, хто сам несе відповідальність.

2.1.3. Порівнянні випадки

Використання третіх сторін для видачі документів можна порівняти з нормативним використанням нерозривних пристроїв (розділ 19 OBG NRW). З метою запобігання небезпеці гірнична влада Північної Рейн-Вестфалії хоче найняти людину, яка не спричинила (приховану) небезпеку та не несе за неї іншої відповідальності.

З точки зору закону про запобігання небезпеці, особа, яка не несе відповідальності/незалучена (так звана особа, яка не порушила), завжди спочатку зобов'язана усунути небезпеку, потім сама влада і, нарешті, особа, яка не порушила ситуацію. Ця послідовність можливих відповідальних осіб також є основою OBG NRW, згідно з якими передумови для вимоги про те, що вони не порушують роботу, повинні бути виконані сукупно. У розділі 19 (1) OBG NRW зазначено, що регуляторний орган може вживати заходів проти осіб, які не відповідають за розділами 17 або 18, якщо

- поточна значна небезпека повинна бути відвернена,
- заходи проти осіб, відповідальних за розділами 17 або 18, неможливі або неможливі своєчасно, або не обіцяють успіху,
- регуляторний орган не може своєчасно запобігти небезпеці,
- особи можуть бути витребувані без істотного ризику для себе та без порушення зобов'язань вищої вартості.

Передумови мають бути виконані сукупно. Це означає, що така претензія щодо невтручання постачальника пов'язана із суворими вимогами та об'єктивно обмежена. Перераховані індивідуальні характеристики слід тлумачити обмежувально. Особа, яка не заважає руйнуванню, не несе відповідальності за порушення, і від неї можна очікувати, що вона усуне його лише за певних умов. Таким чином, вона може бути викликана владою лише у виняткових випадках, щоб запобігти небезпеці шляхом наказу діяти, терпіти або припинити та утримуватися та має для цього необхідні повноваження. Заходи не можна допускати на регулярній основі без компенсації (див. Розділ 39 Параграф 1 Літера *a* OBG NRW, якщо необхідно і V. з § 67 PolG NRW).

Безпосереднє віднесення розглядуваних тут випадків до положення Розділу 19 OBG NRW не вдається, оскільки, за визначенням, у сфері застосування нового закону наразі немає значної небезпеки. Небезпека є значною, коли під загрозою знаходяться важливі законні інтереси, такі як життя, тіло, здоров'я та значні активи. Поточна небезпека – це коли порушення громадської безпеки або порядку, яке можна побоюватися, вже відбулося або майже напевно станеться найближчим часом. Для кар'єрів або шахт у прецедентному праві використовується юридична фігура «прихована небезпека». Прихована небезпека може перерости в конкретну чи справжню небезпеку (пошкодження) при виникненні додаткових обставин.

У зоні старого видобутку, з огляду на підвищений потенціал ризику, конкретну небезпеку, яка виправдовує втручання, можна припустити вже тоді, ко-

ли відомі факти, на основі яких, при розумній оцінці, слід з достатньою ймовірністю припустити, що в даному випадку зокрема можна очікувати, що пошкодження виникне в осяжному майбутньому, без визначення точного часу, коли це відбудеться. Однак якщо невідомо, коли довгостроковий ризик поломки матеріалізується, немає теперішнього, значна небезпека, тому претензії не можуть бути висунуті. Небезпечна ситуація, що виправдовує нетурбування. Можлива шкода, яку не можна виключити, оскільки, згідно з поточним рівнем знань, певні причинно-наслідкові зв'язки не можна ані підтвердити, ані спростувати, не становить небезпеки, а лише підозру на небезпеку або «потенціал для занепокоєння». Це Розділ 19 OBG NRW не передбачає жодних засобів протидії такій потенційній шкоді за допомогою запобіжних заходів.

Навіть якщо Розділ 19 OBG NRW не має прямого відношення до ситуації, що тут оцінюється, це положення містить відповідну вказівку на конституційні стандарти, які слід застосовувати для відповіді на питання, чи є і за яких умов Управління планування можна зобов'язати передати документи, які знаходяться там, оскільки рамки конституційного контролю відображені в постанові. У разі цих регулятивних, державних втручань у правовий простір незалучених сторін, законодавець передбачає, що має існувати поточна та значна небезпека, яку необхідно запобігти. Це, як правило, не так у запланованій області застосування превентивного запобігання небезпеці. Однак не можна з самого початку виключати, що існує окрема правова основа для доступу до інформації та файлів незалучених третіх сторін, якщо - як тут - йдеться про запобігання небезпеці в районі старих шахт.

Законодавчий орган повинен буде всебічно оцінити решту конституційно обмеженого обсягу таких повноважень доступу. Слід також взяти до уваги, що мова йде про цінні захисні активи (життя та кінцівки), які можна більш ефективно захистити завдяки отриманій інформації.

Якщо буде створена авторизаційна база, то компенсацію доведеться виплатити постраждалій третій стороні. Тому що навіть у випадку претензії як не порушника, збитки, заподіяні в результаті позову як не порушника, повинні бути компенсовані відповідно до Розділу 39 Параграф 1 Літера а) OBG NRW. Тому загальне зобов'язання щодо надання інформації має поєднуватися з регулюванням вартості, наприклад, для кожного переданого повідомлення або відповідно до зусиль, необхідних для пошуку інформації (оскільки зусилля для «третіх сторін» не обов'язково пропорційні наявній інформації).

2.1.4. Юридична експертиза

Як уже пояснювалося, передбачене зобов'язання щодо розкриття інформації не може ґрунтуватися на розділі 19 OBG NRW. Інших підстав для авторизації також немає. Тому необхідно створити нову правову базу. Через актуальність фундаментальних прав необхідний парламентський закон. Однак це має бути конституційним і, отже, не повинно порушувати основні права. Таким чином, нижче необхідно розглянути, чи порушує зобов'язання «третіх сторін» надавати дані основні права.

1. Порушено основні права

Як уже пояснювалося, у запланованому заході враховуються різні основні права. Зокрема, це стосується свободи зайняття (ст. 12 п. 1 GG), свободи власності (ст. 14 п. 1 GG) та права на інформаційне самовизначення (ст. 2 п. 1 у поєднанні зі ст. 1, параграф 1 GG), недоторканність житла (стаття 13, параграф 1 GG) і загальна свобода дій (стаття 2, параграф 1 GG).

Спершу необхідно окреслити сфери захисту відповідно до частини 1 статті 14 Основного закону та частини 1 статті 12 Основного закону. При розмежуванні сфер захисту статті 12 Основного закону та статті 14 Основного закону, як правило, зазначено, що гарантія власності захищає придбане (тобто результат діяльності), тоді як свобода зайняття захищає придбання (тобто сама діяльність). Причина цього полягає в тому, що ст. 14 GG пов'язана переважно з об'єктом і визнає лише ті позиції, на які суб'єкт права вже має право [39].

У цій справі відповідні документи, безперечно, можна віднести до власності компанії, яка захищена статтею 14 Основного закону. Однак метою постанови не є обмеження чи позбавлення права власності на ці документи. Орган влади залежить не від оригіналів документів чи їх остаточної конфіскації, а скоріше від їх змісту. Таким чином, змістом регламенту не обов'язково має бути оприлюднення оригіналів документів, а скоріше просто перевірка чи оприлюднення копій. Основу знецінення для компаній слід розглядати не в тому факті, що документи повинні бути доступні органам влади (тимчасово або в копіях), а скоріше у пов'язаному з ними робочому навантаженні. Компанії повинні шукати в своїх архівах відповідні документи, упорядковувати їх, копіювати, якщо необхідно, і надавати владі. Це зв'язує працівників і порушує нормальний бізнес. У цьому відношенні це стосується перш за все професійної свободи компаній і менше свободи власності. Таким чином, інформаційні зобов'язання зазвичай стосуються свободи зайняття, а не свободи власності [40].

Однак свобода власності згідно зі статтею 14 Основного закону також може застосовуватися паралельно. Наприклад, комерційна таємниця охороняється статтею 14 Основного Закону захищена. На свободу зайнятості та свободу власності можуть однаково впливати економічні заходи управління. У випадках, коли втручання у професійну свободу одночасно посягає на сферу власності, обидва основні права застосовуються паралельно як стандарт вимірювання (ідеальна конкуренція).

Необхідно також враховувати фундаментальні права авторів та інших авторизованих користувачів документів. Документи також можуть містити, наприклад, звіти про авторські права. Для цих документів також можуть бути надані права використання з авторськими правами. Якщо гірничий орган землі Північна Рейн-Вестфалія захоче переглянути та використовувати ці документи, це може вплинути на авторські права та права на використання. У цьому контексті набувають актуальності федеральний закон про авторське право і стаття 14 Основного закону.

Стосовно компаній, які мають оприлюднити документи, стаття 13 GG (недоторканність житла) також може бути актуальною. Окрім житла, стаття 13 GG також охороняє виробничі та господарські приміщення. Згідно з поточним

статусом, гірничий орган не повинен входити до комерційних приміщень, але документи повинні бути доступні (за межами комерційних приміщень). Отже, стаття 13 GG не має значення.

Нарешті, пункт 1 статті 2. V. m. Стаття 1 Параграф 1 GG (Інформаційне самовизначення). Документи можуть містити персональні дані, до яких має доступ і які воно обробляє. У цьому відношенні також охоплюється право на інформаційне самовизначення.

Загальна свобода дій у частині 1 статті 2 Основного закону є допоміжною щодо конкретних громадянських свобод. Як уже пояснювалося, спеціальні громадянські свободи вже є актуальними, тому немає необхідності вдаватися до статті 2 пункту 1 Основного закону.

У результаті порушуються такі основні права:

- Стаття 12 GG (можливо, у поєднанні зі статтею 14 GG) щодо планових офісів/компаній,
- Ст. 14 GG стосовно авторів/користувачів
- ст.2 абзац 1. V. m. Стаття 1, параграф 1 GG щодо власників персональних даних.

2. Свобода зайнятості (ст. 12, п. 1 GG).

Для того, щоб відповісти на питання про те, чи є захід сумісним з основними правами, спочатку необхідно дослідити, чи відкритий особистий і матеріальний обсяг захисту основного права. Після цього необхідно визначити, чи є такий захід втручанням у основні права. Якщо відповідь ствердна, необхідно перевірити конституційне обґрунтування. Державі не просто заборонено втручатися у захист основних прав. Однак таке втручання має бути виправдане з урахуванням конституційних норм.

а) Зона охорони

aa) Зона індивідуального захисту

Відкрито зону особистого захисту професійної свободи. Стаття 12, параграф 1 Основного закону надає всім німцям право вільно обирати професію та вільно нею займатися. Йдеться про претензії до третіх осіб щодо надання документів. Таким чином, цей захід спрямований не на фізичних осіб, а на юридичних.

Відповідно до частини 3 статті 19 Основного закону національні юридичні особи приватного права також можуть посилалися на основні права, якщо індивідуальне основне право по суті застосовується до юридичних осіб. Що є вирішальним у межах суттєвої застосовності статті 12 Основний закон полягає в тому, що свобода зайнятості, оскільки вона не поширюється на юридичних осіб, оскільки професія стосується «як основної діяльності, що наповнює життя людини» [41]. Однак, якщо – як тут – йдеться про «свободу здійснювати діяльність з метою отримання прибутку, зокрема торгівлю», основне право є істотним, оскільки така діяльність можлива як для юридичної, так і для фізичної особи.

Згідно з висновками гірничодобувного управління землі Північна Рейн-Вестфалія, більшість, якщо не всі, постраждалих компаній будуть юридичними особами згідно з німецьким законодавством.

Таким чином відкривається зона індивідуального захисту.

bb) Матеріальний обсяг захисту

Крім того, це також впливає на змістовний обсяг захисту професійної свободи. Відповідно до частини 1 статті 12 Основного Закону є право на «Вільний вибір професії, місця роботи та місця навчання. Здійснення професійної діяльності може регулюватися законом або на підставі закону».

Навіть якщо формулювання статті 12 Основного закону передбачає розмежування між свободою вибору професії та свободою займатися своєю професією, з точки зору Федерального конституційного суду, ці два аспекти лише утворюють пов'язані елементи єдиного фундаментального права на свобода професії, оскільки індивідуальні гарантії не завжди можна чітко відмежувати одну від одної [42].

Стаття 12 GG визначає основне право на вільний розвиток особистості в сферах індивідуальних досягнень і виживання. «Професія» означає будь-яку діяльність, орієнтовану на працевлаштування, яка має бути довгостроковою та служить для створення та підтримки основи життя та яка не порушує конституційних ціннісних рішень, тобто не є просто шкідливою для суспільства. Окрім вибору професії, захищається також заняття професійною діяльністю. Це не тільки положення, які безпосередньо регулюють професійне право, які повинні розглядатися конституційно на відповідність стандарту статті 12 пункту 1 Основного закону. Швидше, свобода занять також зазнає впливу, якщо простір свободи, гарантований частиною 1 статті 12 Основного закону, зазнає впливу нормативно-правових актів, які через їхні фактичні наслідки можуть безпосередньо зашкодити свободі вибору/практики професії, навіть якщо нормативні акти не мають прямого впливу на професійне право.

Діяльність проектних бюро/компаній є прибутковою діяльністю, яка має довгостроковий характер і служить створенню та підтримці життєвих основ і яка не порушує рішень конституційної цінності. Це означає, що професійна свобода постраждала. Зобов'язання надавати інформацію не впливає на вибір такої діяльності, а скоріше на спосіб її здійснення. Оскільки свобода займатися професійною діяльністю гарантує вільний вибір місця, змісту, обсягу, тривалості, зовнішнього вигляду, процедур і модальностей професійної діяльності [42], це зачіпає свободу здійснення професійної діяльності.

Таким чином, у цьому випадку відкрита зона захисту.

3. Втручання

Звернення до компаній і планових офісів з проханням оприлюднити документи є втручанням.

Порушення професійної свободи може виникати через нормативні акти, які в кінцевому підсумку стосуються професійної діяльності та мають на неї безпосередній вплив. Це також включає положення про вид професійної діяльності (втручання у свободу здійснення професійної діяльності). Вимоги щодо місця та часу, а також встановлення певних зобов'язань щодо звітності [42]. Положення, які тут розглядаються, не стосуються в першу чергу регулювання професійної практики планових офісів і компаній. Мета постанови полягає в тому, щоб покращити рівень інформації, що надається гірничою владою землі,

щоб запобігти небезпеці, яку становлять покинуті гірничі виробки. У цьому відношенні немає остаточного та негайного втручання.

На додаток до остаточних і негайних заходів, інші заходи, які безпосередньо не спрямовані на професійну діяльність, також можуть бути здатні суттєво опосередковано погіршити сферу захисту статті 12 Основного закону через їхні помітні фактичні наслідки [42]. Однак визнання такі фактичні порушення професійної свободи є необхідною умовою, що існує тісний зв'язок із практикою професії та що не тільки відбуваються зміни в ринкових даних або загальних умовах, що походять від держави, але може бути об'єктивна тенденція регулювати професію. або що державний захід розглядається як ненавмисний, але, тим не менш, передбачуваний і, зрештою, також у Побічний ефект закупівлі спричиняє серйозне порушення свободи професійної діяльності [42].

У цьому випадку метою закону не є регулювання професійної діяльності третіх сторін. Скоріше йдеться про отримання інформації про покинуті гірничі виробки. Однак можна передбачити, що лише кілька третіх сторін мають більшу частину передбачуваної інформації/документів. Однак у цих кількох випадках, швидше за все, буде доступна дуже обширна інформація. Таким чином, надання цієї інформації/документів, ймовірно, призведе до значного порушення нормальних бізнес-операцій (декількох) постраждалих третіх сторін. Це також передбачувано для гірничого управління Північної Рейн-Вестфалії. Це – втручання у професійну свободу.

4. Обґрунтування

Оскільки закон, як описано, посягатиме на захищену сферу професійної свободи, він повинен бути конституційно виправданий. Посягання на фундаментальні права є конституційно виправданим, якщо воно відбувається в межах застереження фундаментального права про втручання/регулювання (так званий бар'єр), а також узгоджується з іншими конституційними вимогами (так звані бар'єрні бар'єри).

а) Бар'єр

Відповідно до статті 12, частина 1, речення 2 Основного закону, професійна практика може регулюватися законом або на підставі закону. Це так зване регулятивне застереження ґрунтується на конституційному положенні про те, що обмеження професійної свободи має бути дозволеним лише на підставі рішення парламенту, яке містить причини за та проти порушення [42].

Регуляторні повноваження в статті 12 абзац 1 речення 2 Основного закону не означають, що законодавча влада має будь-які додаткові можливості для регулювання, ніж інші просто Правові застереження. Якби це було прийнято, основоположне право на свободу діяльності було б значно знецінено. Щоб зберегти гарантію професійної свободи (ст. 12, п. 1 GG), втручання у свободу професійної діяльності має ґрунтуватися на правовій основі, яка виправдовується достатніми причинами суспільного інтересу.

Обмеження професійної свободи, неминучі з міркувань загального блага, підпорядковуються принципу пропорційності. Таким чином, втручання має бути придатним для досягнення мети втручання та не повинно виходити далі, ніж того вимагають суспільні інтереси. Засоби втручання також не повинні бу-

ти надмірно обтяжливими, щоб, коли було встановлено загальний баланс між тяжкістю втручання та ваги причин, що його виправдовують. Межа розумності все ще зберігається.

Тому потрібна законодавча основа через парламентський закон, який також відповідає конституційним обмеженням. Нині планується створити новий парламентський закон.

б) Бар'єр-бар'єр

Однак цей новостворений парламентський закон має бути конституційним. Це означає, що він має бути формально та змістовно конституційним.

аа) Формальна конституційність

Закон є формально конституційним, якщо він прийнятий відповідальним законодавчим органом у встановленій процедурі та у встановленій формі.

Як уже пояснювалося вище в В.ІІ, стор. 16 і далі, це є предметом нормативного права. Законодавча влада для цього лежить на штатах. Тому закон має бути прийнятий законодавчим органом штату у встановленій процедурі та формі.

bb) Матеріальна конституційність

Закон також має бути конституційним за змістом. Вимоги щодо цього впливають, зокрема, зі статті 19, параграфів 1 і 2 GG і принципу верховенства права, передбаченого статтею 20 GG. У тій мірі, в якій, відповідно до Основного закону, основне право може бути обмежено законом або на підставі закону, закон повинен застосовуватися в цілому, а не лише в окремих випадках (ст. 19, абз. 1, речення 1 GG, заборона індивідуальної судової практики). Крім того, у законі має бути названо основне право та вказано статтю (ст. 19 абзац 1 речення 2 GG, вимога цитування). За жодних обставин фундаментальне право не може бути порушено по суті (ст. 19, п. 2 GG, гарантія основного змісту). Крім того, принцип верховенства права також призводить до вимоги визначеності та так званої заборони надмірних заходів. Відповідно до заборони надмірних заходів, посягання на основні права мають бути пропорційними.

(1) Заборона обтяжливого індивідуального судового права (ст. 19, абзац 1, речення 1 GG)

Відповідно до прецедентного права Федерального конституційного суду, заборона на індивідуальне прецедентне право стосується лише цілеспрямованих правових «обмежень» згідно з формулюванням статті 19 параграфу 1 Основного закону доповнене та посилене заборонаю індивідуального прецедентного законодавства повинно дозволити законодавцю інтеграцію здійснення свободи в загальний правопорядок і приведення її в сумісність із загальним благом не охоплюються, навіть якщо індивідуальна свобода зовні обмежується такими заходами [43]. З таким вузьким розумінням «обмеження основних прав» у значенні Статті 19, параграф 1 GG, сфера застосування цього положення є дуже вузькою [43]. Тим не менш, Федеральний конституційний суд дотримувався цього вузького тлумачення заборони індивідуального законодавства: тоді заборона вводиться в дію постановами, які «спрямовані розширити основне право поза межами, властивими йому» [44]. Відповідно до цієї прецедентної практики це не поширюється на професійне законодавство, яке

регулює професійну практику або визначає суб'єктивні професійні вимоги до вступу. Відповідно, заборона індивідуальної прецедентної практики не буде доречною в цьому випадку.

Однак Федеральний конституційний суд не застосовує послідовно ці принципи, які він встановив без протиріч. Закон про закриття магазинів розглядався на відповідність стандартам статті 19, параграфу 1 Основного закону, хоча він регулює професійну практику згідно зі статтею 12, параграф 1 Основного закону. На цьому тлі сумісність із забороною у цій справі слід також розглянути індивідуальну судову практику.

Заборона індивідуальної прецедентної практики вимагає, щоб посягання на основні права здійснювалися лише у формі «загального закону», який, з одного боку, адресований невизначеному колу осіб, а з іншого боку, абстрактно окреслює факти, які підлягають регулюванню, виходячи за межі окремого випадку [45]. Протилежне досягається за допомогою ефективного, конкретного, індивідуального регулювання відповідного окремого випадку.

«Адміністративні акти у формі закону» [45]. Таким чином, виключається не лише — досить віддалена — можливість регулювання абстрактного питання, що обмежує основні права, спрямоване законом на особисто конкретних адресатів, будь-яке правове регулювання конкретної обставини, яка остаточно вирішується, коли її застосовують до цієї обставини, правовий наслідок якої, отже, може виникнути лише один раз [45]. Для цього недостатньо просто того, що закон був прийнятий як «закон міри» з огляду на конкретну обставину. До тих пір, поки цей конкретний факт був лише підставою для регулювання, але в іншому випадку ознаки злочину сформульовані настільки абстрактно, що їх можна застосовувати до різноманітних майбутніх випадків, тобто до тих пір, поки правове регулювання не вичерпано в разовій заяві це загальне юридичне речення, а не заборонене індивідуальне прецедентне право.

У даному випадку сфера застосування нового закону не повинна обмежуватися одноразовим застосуванням. Навпаки, треті сторони повинні бути постійно зобов'язані подавати інформацію/документи, які вони мають щодо заходів щодо покинутих гірничих виробок. Положення поширюється не лише на одну компанію, а на всі компанії, які проводять дослідження або заходи безпеки на покинутих гірничих виробках. Той факт, що це лише кілька компаній, не має значення. Це пов'язано з дуже специфічною сферою діяльності. Однак законодавець не може використовувати заборону індивідуальної прецедентної практики, щоб заборонити регулювання у сфері дуже специфічної діяльності, оскільки вони пропонуються лише кількома компаніями.

Відповідно, є переважна ознака того, що заплановане юридичне зобов'язання для третіх сторін оприлюднити документи/інформацію щодо покинутих гірничих виробок не порушує заборони індивідуального судового права.

(2) Вимога до пропозиції, ст. 19, абзац 1, речення 2 GG

Обмеження основного права повинно бути чітко зазначено в обмежувальному законі. Причиною є функція попередження та роздуму для законодавця та функція роз'яснення при тлумаченні та застосуванні закону.

Однак із формулювання другого речення частини 1 статті 19 Основного Закону випливає, що вимога цитування стосується лише основних прав, які можуть бути обмежені законом або на підставі закону. Однак стаття 12 Основного Закону говорить не про обмеження, а саме про регулювання. Тож воно підлягає не обмеженням, а скоріше нормам. Таким чином, вимога цитування не стосується статті 12, параграфа 1 GG.

(3) Гарантія істотного змісту

Закон не втручається в суть професійної свободи.

(4) Принцип визначеності

Відповідно до принципу визначеності, що випливає з верховенства права, практикуючий юрист повинен уміти передбачати та розраховувати наслідки закону за змістом, метою та обсягом. Цей принцип необхідно враховувати при формуванні тексту закону.

(5) Принцип пропорційності/заборона надмірності

Принцип верховенства права та випливає з нього ідея правового захисту також включають, як вирішальний принцип, принцип пропорційності засобів [46]. Згідно з принципом пропорційності, закон має бути придатним і необхідним для того, щоб досягнення бажаної, законної мети.

(a) Законна мета

Нова постанова мала б служити законній меті. Мета заходу є законною, якщо вона спрямована на суспільне благо або якщо для цієї мети є державний мандат на захист.

(aa) Мета Закону

При цьому новий закон насамперед спрямований на те, щоб захистити людей від небезпек покинутих гірничих виробок. Значні небезпеки можуть виникнути через покинуті гірничі виробки. Таким чином, положення служить для захисту життя та фізичної цілісності. Обидва також є фундаментально захищеними законними інтересами. Майно також має бути захищене від пошкоджень, спричинених наслідками покинутих гірничих виробок. Перерви в робочому дні можуть завдати значної шкоди майну. Власність конституційно захищена статтею 14 Основного Закону. Покинуті гірничі виробки становлять значне джерело небезпеки через їхній потенційний вплив.

(bb) 3-етапна теорія Федерального конституційного суду

У так званому аптечному рішенні. Федеральний конституційний суд розробив спеціальні вимоги для виправдання втручання в професійну свободу. Вони також стосуються вимог, які мають ставитися до законної мети втручання. Для оцінки втручання у професійну свободу суд розробив так звану триетапну теорію. Відповідно до тріступеневої теорії, у міру збільшення інтенсивності порушення основних прав конституційне обґрунтування правового регулювання має бути узгоджено з відповідними проблемами суспільного добробуту вищої цінності [47]. Навіть якщо стадійна теорія більше не застосовується послідовно Федеральний конституційний суд сьогодні продовжує втілювати пам'ятні наріжні камені для градації втручання в основні права, що вимагається конституційною догмою [47].

Відповідно до теорії трьох етапів легітимність мети визначається і. R. d. Art. 12 Abs. 1 GG відповідно до рівня втручання. Згідно з цим, конституційне обґрунтування правового регулювання має бути узгоджене з відповідно вищими інтересами загального блага, коли інтенсивність порушення основних прав зростає [47].

Правила чистої професійної практики (перший етап), за умови, що вони в іншому випадку є пропорційними, легітимізуються відповідними та розумними міркуваннями загального блага.

На 2-му та 3-му рівнях діють правила вибору професії. У положеннях про вибір професії розрізняють суб'єктивні вимоги до професії та об'єктивні професійні вимоги до вступу диференційовані. Суб'єктивні професійні вимоги до вступу – це ті, які пов'язують вступ до професії з наявністю особистих характеристик, навичок або доказів продуктивності. Згідно зі стадійною теорією виправдання, встановлення суб'єктивних вимог допуску вимагає як пропорційного запобіжного заходу для захисту особливо важливих загальних благ, які мають перевагу над свободою особи. Ці загальні блага можуть втілювати абсолютні цінності, які не залежать від повсякденної політики, або можуть бути відносними цінностями, які визначив сам законодавчий орган на основі своїх відповідних економічних, соціальних і соціально-політичних ідей і цілей [54].

Найсуровіші вимоги існують для об'єктивних професійних вимог вступу. Об'єктивні професійні правила прийому - це такі, які базуються не на особистій кваліфікації, а на загальних критеріях. Вони виявляються допустимими лише в тому випадку, якщо служать для запобігання перевіреним або дуже ймовірним серйозним загрозам надзвичайно важливому загальному благу. Зокрема, відносних загальних благ, які все ще є достатніми для регулювання суб'єктивного вибору кар'єри, вже недостатньо [47].

Плановий регламент є регламентом професійної практики (1-й етап), оскільки не впливає ні на вступ до професії, ні на сам допуск до професії. Положення має на меті захистити життя та здоров'я населення від небезпек, що виникають через покинуті гірничі виробки. Це відповідні та розумні міркування загального блага. Крім того, законодавчому органу надається широкий простір для оцінки та розробки в цьому відношенні; Навіть аспекти доцільності мають бути достатніми [47]. Існує достатня легітимна мета для правил професійної практики (1-й етап).

(сс) Відхилення від 3-етапної теорії

У деяких випадках виникають нетипові констеляції, в яких інтенсивність втручання не відповідає рівню, за яким втручання класифікується. Це може вимагати перевірки результатів. Незважаючи на збереження рівня, можуть відбуватися зміни між окремими стандартами зважування, якщо, наприклад, суто правила професійної практики (1-й рівень) за своєю ефективністю наближаються або відповідають втручання у свободу вибору кар'єри (2-й і 3-й рівні). У цих випадках втручання у свободу займатися професійною діяльністю (1-й рівень) може бути виправдано лише загальними інтересами, «які є настільки серйозними, що заслуговують пріоритет над значною професійною інвалідністю» [47]. (стандарт для рівнів 2 і 3).

У цьому випадку проектні та інженерні служби повинні надати всю інформацію та документи, що стосуються заходів щодо покинутих гірничих виробок. Загалом це положення не виглядає особливо серйозним для всіх відомств, які потенційно можуть здійснювати такі заходи, оскільки воно не є напрямком діяльності в загальному баченні професії. Багато третіх сторін не постраждають взагалі або майже не постраждають, оскільки вони ніколи не вживали відповідних заходів. З іншого боку, регулювання має ще більший вплив на кілька компаній, які зосереджені (також) на проведенні заходів щодо покинутих гірничих виробок. Велика кількість інформації та документів може суттєво вплинути на діяльність постраждалих офісів та призвести до значних збоїв у бізнес-операціях. Згідно з наявною інформацією, бізнес-операції компаній, які конкретно постраждали, ймовірно, стосуються принаймні однієї на певний проміжок часу (до завершення пошуку власних архівів) може бути порушено таким чином, що відповідає регламенту вибору професії (2-й і 3-й рівень).

Якщо новий нормативний акт, який буде створено, буде класифікований як 2-й рівень (що відповідає регламенту суб'єктивного професійного доступу) через його інтенсивність втручання, новий нормативний акт, який буде створено, в принципі може бути виправданим. Тоді необхідно було б захищати особливо важливі спільні блага, які мають пріоритет над індивідуальною свободою. Тут захист життя, тіла та майна означає захист таких важливих загальних благ.

Проте, якщо виявиться, що інтенсивність втручання відповідає об'єктивному регулюванню вибору професії (3-й рівень), закон не буде конституційно виправданим. Втручання третього рівня допустимо лише для запобігання серйозних загроз надзвичайно важливому загальному благу, які можна перевірити або дуже ймовірно. Життя, тіло та майно є надзвичайно важливим спільним благом. Однак дуже сумнівно, чи існує достатньо доказова та високоймовірна серйозна небезпека в кожному випадку. Небезпека, яку становлять покинуті гірничі виробки, як правило, є прихованою. Крім того, управління гірничої промисловості може конкретно оцінити небезпеку лише після того, як інформація буде доступна та посягання на основні права вже відбулося. У більшості випадків також виявиться, що явної та високоймовірної серйозної небезпеки немає. Ймовірно, документи містять лише інформацію про дослідження та заходи безпеки на покинутих гірничих виробках, які вже були проведені професійними та спеціалізованими компаніями.

Загалом це виправдовує припущення про відсутність об'єктивного регулювання вибору кар'єри, тому достатньо законної мети.

(dd) Результат

Нова постанова служить для захисту особливо важливих загальних благ. Це є законною метою.

(b) Придатність

Регулювання також має бути придатним для досягнення мети, яку воно переслідує (тут: отримання інформації та запобігання ризикам). Для придатності достатньо, якщо бажаний успіх може бути досягнутий через правила професійної практики. Можливість досягнення мети є достатньою. Положення,

яке зобов'язує третіх сторін передавати свою інформацію, покращує інформаційну базу гірничого органу. Це означає, що потенційні небезпеки для життя, здоров'я та здоров'я, які становлять покинуті гірничі виробки, можна краще оцінити та усунути. Тому слід вважати, що таке положення є доречним.

(с) Необхідність

Положення, яке необхідно прийняти, також має бути необхідним. Можна припустити необхідність, якщо більш м'які, настільки ж ефективні заходи не можуть бути розглянуті. Метою закону є пред'явлення позовів до всіх третіх осіб, які стали або все ще працюють у гірничодобувному секторі. З цього приводу законодавець також має право дати оцінку. Це важливо не лише під час оцінки небезпек, які загрожують широкій громадськості, а й під час оцінки заходів, з метою попередження та боротьби з цими небезпеками перевищена лише тоді, коли законодавчі міркування настільки неправильні, що вони не можуть стати підставою для таких заходів.

(aa) «Регуляція SolT

По-перше, більш м'який і настільки ж ефективний захід слід розглядати в тому, щоб не зобов'язувати третіх сторін, а в сенсі викликати або запитати цільовий регламент для передачі інформації. Однак слід очікувати, що не всі одержувачі прислухаються до цього заклик, оскільки їм не потрібно боятися примусового виконання. Тому такий захід є м'якшим, але не настільки ефективним. Це може бути альтернативою, якщо більш ефективне регулювання являє собою непропорційне втручання в основні права.

(bb) Претензії до «відповідальної сторони»

Іншим більш м'яким і настільки ж ефективним заходом може бути використання виключно «відповідальних осіб». Відповідальність впливає з причини небезпеки або володіння майном або використання майна, однак таке регулювання не є однаково ефективним у всіх можливих групах випадків:

- Випадок А: Жодних розслідувань або заходів безпеки на покинутих гірничих виробках не проводилося.
- Випадок Б: на покинутій гірничій виробці було проведено розслідування або заходи безпеки.
- Випадок В. 1.: «Відповідальна особа» повідомляє про вжиті розслідування або заходи безпеки.
  - Випадок В. 1. а): Інформація/документи представлені повністю.
  - Випадок В. 1. б): Інформація/документи представлені неповно.
- Випадок В. 2.: «Відповідальна особа» не повідомляє про жодне розслідування чи проведені заходи безпеки.
  - Випадок В. 2. а): Уповноважений орган має інші ознаки, які вказують на проведення розслідування або заходи безпеки.
  - Випадок В. 2. б): Органи влади не знають про розслідування чи вжиті заходи безпеки.

У випадку А. однаково ефективним є використання відповідальних і невідповідальних третіх осіб. Уповноваженому органу не надано жодної інформації/документів щодо розслідування чи заходів безпеки, які проводяться на покинутих гірничих виробках. Однак значущість неповідомлення є вищою,

якщо як відповідальні, так і треті особи були зобов'язані надати інформацію/документи. Імовірність того, що жодна інформація не буде доступна з жодного джерела інформації, навіть якщо заходи були вжиті, є менше, ніж якби звітувати були лише відповідальні. Однак необхідно взяти до уваги, що просте встановлення того, що на покинутій гірничій виробці на певній території, ймовірно, не було проведено жодних розслідувань або заходів безпеки, не має надзвичайного значення для запобігання небезпеці. Важко виправдати посягання на фундаментальні права, яке саме по собі призводить до такого висновку. У цьому випадку запобігання небезпеці для життя, тіла та майна є лише дуже непрямим наслідком. На даний момент не збирається жодна інформація про існування небезпеки, і, з іншого боку, існування небезпеки від покинутих гірничих виробок не можна повністю виключити. Що стосується окремого випадку А, використання третіх сторін було б непропорційним.

У випадку В. 1. а) на покинутій шахті було проведено розслідування або заходи безпеки, «відповідальна особа» повідомляє про це та подає повні документи. У цьому випадку просто виклик «відповідальної особи» є менш м'яким ефективні засоби. Це пов'язано з тим, що гірничий орган землі Північна Рейн-Вестфалія був поінформований про те, що на покинутій шахті було проведено розслідування або заходи безпеки, і надано всі необхідні документи. Не обов'язково звертатися до третіх осіб.

У випадку В. 1. b) на покинутій шахті було проведено розслідування або заходи безпеки, «відповідальна особа» повідомляє про це, але не надає повних документів. У цьому випадку було б однаково ефективно спочатку лише вжити заходів проти "відповідальної особи", а потім вимагати відсутні документи у третьої сторони (наприклад, офіс планування/техніки) через відповідальну особу або гірничий орган землі Північний Рейн-Вестфалія. Єдиним аргументом проти такої можливості є певна затримка часу. Відповідні документи не одразу доступні гірничому управлінню NRW. По-перше, відповідальні особи мали б виступити, надати свої документи/інформацію і, нарешті, потрібно було б запросити відсутні документи/інформацію. Однак сама по собі ця затримка та важливі обставини, пов'язані з нею, не виправдовують значного втручання в основні права третій. Загальний заклик до всіх третіх сторін оприлюднити всі відповідні документи був би непропорційним щодо випадку В. 1. b) окремо.

У випадку В. 2. а) на покинутій шахті було проведено розслідування або заходи безпеки, «відповідальна особа» не повідомляє про це, але гірничий орган має докази проведення розслідування або заходів безпеки. У цьому випадку найм'якшим засобом було б вжити заходів проти «винних». Їх можуть зобов'язати запитувати документи у третіх осіб. Якщо «відповідальна особа» не може отримати документи сама (наприклад, тому що вона не доручила бюро планування/техніки), орган влади може спеціально вимагати відсутню інформацію/документи у третьої сторони. Це було б більш м'яким порівняно із загальним зобов'язанням надати їм майже однаково ефективні засоби, тому загальне використання третіх сторін також було б непропорційним щодо випадків В. 2. а).

У випадку В. 2. b) на покинутій шахті було проведено розслідування або заходи з безпеки, але «відповідальна особа» не повідомляє про це, а гірнична влада не має ні відомостей, ні доказів цього заходу. У цьому випадку третя сторона зобов'язана вжити заходів. Найм'якший спосіб отримати необхідну інформацію/документи, оскільки вони також не мають інформації про заходи. Стосовно випадку В. 2. b), загальне зобов'язання надати третім сторонам є найм'якшим засобом забезпечення того, щоб гірничий орган NRW отримав відповідну інформацію.

Однак сумнівно, чи можливе регулювання, яке представляло б найм'якший засіб у всіх випадках. Оскільки гірничий орган Північної Рейн-Вестфалії у випадку В. 2. b) не знає про розслідування чи вжиті заходи безпеки, право органу самостійно вимагати певні документи від третіх сторін виключається. Якщо гірничий орган не знає про заходи, які проводяться на покинутих шахтних виробках, він не може спеціально запитувати про це треті сторони. Управління гірничої промисловості землі Північна Рейн-Вестфалія отримує цю інформацію, лише якщо треті сторони (наприклад, офіси планування/техніки) мають надати всі документи/інформацію. Цю групу випадків не можна було регулювати окремо. Управління видобутку NRW отримує інформацію лише у випадку В. 2. b), якщо існує загальне зобов'язання щодо її оприлюднення.

Окреме регулювання різних груп випадків не є більш м'яким засобом. Якщо у третіх осіб немає інформації/документів про вжиті заходи, вони не можуть їх оприлюднити. У випадку В. 1. слід було б врегулювати, щоб гірничодобувна служба могла запитувати конкретно зазначені документи/інформацію у третіх сторін, якщо вона не може отримати їх від «відповідальної особи» із загальним зобов'язанням передати документи для справи В. 2 b) Це означало б, що треті сторони все одно повинні були б перевірити всі свої архіви, так що регулювання конкретного варіанту запиту не надасть жодного полегшення. Це буде простіше, щоб треті сторони перевірили весь архів на предмет усіх заходів безпеки, проведених на покинутих шахтах, ніж потім відфільтрувати окремі заходи, щодо яких у гірничого управління вже є достатньо інформації. Це також, ймовірно, захист даних Проблема, оскільки гірничій владі доведеться повідомити всі треті сторони про те, які заходи з розслідування та безпеки на покинутих гірничих виробках їй повністю відомі - незалежно від того, чи це насправді повне відоме.

Суть полягає в тому, що немає настільки ж ефективного, більш м'якого засобу правового захисту для третіх сторін, ніж загальне зобов'язання надавати інформацію.

(d) Розумність

Нарешті, регулювання повинно бути відповідним або пропорційним і. д. Нинішнє положення про професійну практику (1-й рівень) стосується «як», тобто способу, у який здійснюється професійна діяльність. У контексті професійної практики втручання є доцільним, якщо обґрунтовані міркування загального інтересу роблять обмеження доцільним. Таким чином, якщо законодавча влада встановлює нормативні акти, які перешкоджають свободі займатися

професійною діяльністю, необхідно дотримуватися меж розумного під час зважування загальної тяжкості втручання та ваги причин, які його виправдовують. Якщо втручання в основні права вважається втручанням другого ступеня, оскільки його інтенсивність мала б служити для захисту особливо важливих загальних благ.

У межах розумності можна розглянути питання про те, чи можна покласти більш широкі зобов'язання на третіх осіб (зокрема, планові/інженерні офіси) через їхні спеціальні знання та навички (подібно до медичних працівників або офіцерів поліції). Однак такий більш широкий обов'язок (включно з виконанням дій, які не вимагаються від нормального громадянина) обговорюється лише для надзвичайних ситуацій через спеціальні знання та обов'язки людей. Однак такої безпосередньої небезпеки не існує, тому модифікація обґрунтованості через спеціальні знання та навички третьої сторони недоцільна.

(aa) Надзвичайно важливі проблеми суспільного добробуту та існування небезпеки

Зобов'язання передавати або відображати інформацію у формі документів або даних базується не лише на розумних причинах для загального блага, але й займається надзвичайно важливими проблемами суспільного добробуту. Це стосується насамперед захисту життя та фізичної цілісності населення, якому надається велике значення в системі цінностей Основного закону. Пункт 2 статті 2 Основного закону може призвести до обов'язку захисту на частини держави, яка включає запобігання ризикам для здоров'я. На користь встановлення обов'язку виробляти дані говорять найвищі конституційні інтереси. Життя та фізична цілісність є одними з найважливіших правових інтересів у нашій правовій системі. Власність також є особливим правовим інтересом, який захищається конституцією.

Однак слід враховувати, що покинуті гірничі виробки становлять лише можливу загрозу згаданим законним інтересам. Покинуті гірничі виробки представляють фундаментальний ризик. Кожна покинута шахта не становить «постійної небезпеки». Закон не потрібен у випадках безпосередньої та конкретної небезпеки. Як тільки небезпека (відома гірничому управлінню) стає конкретною, гірничо-видобувний орган може розпорядитися про необхідні заходи на основі загального нормативного законодавства. У разі необхідності треті сторони також можуть бути притягнуті до відповідальності як не порушники. Метою тут є створення інформаційної бази, на основі якої можна було б краще оцінити та запобігти ризикам, створеним покинутими гірничими виробками. Також можливо, що гірничий орган був поінформований про інформацію про те, що існує значна та безпосередня небезпека для життя, тіла та майна, і що він може запобігти небезпеці на основі отриманої інформації. Крім того, на основі зібраної інформації можна вжити заходів для того, щоб запобігти виникненню загрози життю, здоров'ю та майну.

Таким чином, законодавча влада має вирішити щодо відповідної сфери життя, чи, з яким рівнем захисту та яким чином слід протидіяти ситуаціям, які, на її думку, можуть призвести до шкоди. Роблячи це, вона, в основному, має основу для оцінки, свободу дій для оцінки та розробки. Це дозволяє законода-

вцю, обираючи концепцію захисту, також брати до уваги інтереси, які суперечать меті суспільних інтересів, яку він переслідує, і таким чином, щоб розробити рішення шляхом призначення та зважування суперечливих правових інтересів. Якщо в рідкісних виняткових випадках конституція не містить конкретне зобов'язання щодо захисту, яке потребує вжиття певних дій, встановлення та нормативна реалізація концепції захисту покладається на законодавчу владу як державний орган, відповідальний за це.

Отже, небезпеки, які становлять покинуті гірничі виробки, і рівень захисту, створений законом, повинні бути оцінені законодавцем. Ці питання не можуть бути остаточно досліджені та оцінені в цьому звіті. Оскільки власність, здоров'я і, насамперед, людське життя є одними з найцінніших благ, їх захисту в принципі також можна шукати засобами, які серйозно порушують фундаментальне право на свободу зайняття. Однак необхідна оцінка законодавця (гірничої влади), як, ймовірно, у випадку В. 2. b) (заходи були вжиті, але ніхто з відповідальних і орган не знає або міг знати про це шляхом власного архівного дослідження) і проникнення є небезпечним для життя та здоров'я. Оскільки ці випадки не відомі гірничому управлінню, це неможливо достовірно оцінити. Згідно з інформацією гірничої служби, не можна припустити, що це – більшість випадків.

Підсумовуючи, аргументом на користь законодавчого регулювання є захист від ще не існуючих і конкретних, але потенційно існуючих загроз для надзвичайно важливих загальних благ (життя, тіла та власності). Оцінка того, чи існує ситуація достатнього ризику, яка є абсолютно необхідною для законодавчого регулювання, є відповідальністю законодавчої влади, і її слід відповідним чином пояснити.

(bb) Ефективність

Високий рівень ефективності говорить на користь використання сторонніх. Більше ніде немає відповідних документів у такій кількості та якості. Часто про використання відповідальних осіб можна отримати лише індивідуальну, часто неповну інформацію, яку, можливо, доведеться доповнити пізнішою інформацією від третіх сторін. Збір та оцінка документів є значним тягарем для гірничої влади Північної Рейн-Вестфалії. Залучення третіх сторін може бути оцінено швидше і, таким чином, внесе значний внесок у запобігання небезпеці. Якість документів у принципі була б такою самою, оскільки в окремих випадках через відповідальних осіб можна було б звернутися до третіх сторін. Така ефективність говорить про правове регулювання.

(cc) Претензії, зроблені сторонами, які не відповідають

Що говорить проти пропорційності регулювання, так це той факт, що воно стосується компаній, які, як правило, не несуть відповідальності за небезпеки, як їхня допомога має запобігти. Таким чином, мова йде про звернення до тих, хто не заважає, до яких регулятивне законодавство висуває високі вимоги навіть за наявності поточної значної небезпеки.

(dd) Розкриття комерційної таємниці/експертизи

Доцільність законодавчого регулювання заперечує те, що треті особи зобов'язані передавати комерційну таємницю чи спеціальні знання. Промислові

та комерційні таємниці захищаються свободою власності в частині 1 статті 14 Основного закону [48]. У випадках, коли втручання в професійну свободу одночасно посягає на сферу власності, обидва основні права застосовуються паралельно як стандарти (ідеальна конкуренція).

Те, чи торкнуться також комерційні таємниці, значною мірою залежить від того, чи документи, які будуть оприлюднені, мають якість, яку можна оцінити як спеціальні знання. Це неможливо остаточно вирішити в цій оцінці. Проте законодавче регулювання мало б гарантувати, що жодні комерційні таємниці не повинні бути розголошені, про які не потрібно знати гірничому управлінню, щоб мати можливість правильно оцінити ризики. Має бути оприлюднена лише та інформація, яка необхідна для оцінки небезпечної ситуації. Непрямим наслідком зобов'язання надавати інформацію є зменшення «конкурентної переваги», яку мають «досвідчені треті сторони» порівняно з «новими третіми сторонами», які також пропонують послуги з планування або оновлення, якщо інформація доступна органу з видобутку корисних копалин. ці "нові треті сторони" можуть зв'язатися з конкретною. Доступ до них за замовленням. Якщо це також охоплює оперативні та комерційні таємниці, має бути підвищена ймовірність небезпечної ситуації. У випадках, коли підлягає розголошенню комерційна таємниця, необхідно враховувати, що, окрім втручання у статтю 12 Основного Закону, існує також втручання у статтю 14, що ще більше посилює вимоги до законних інтересів, що підлягають захисту.

(ee) Тяжкість втручання

Ще одним аргументом проти доречності є те, що таке правове регулювання є серйозним посяганням на основні права певних третіх осіб. Згідно з гірничодобувним управлінням, таке регулювання торкнеться лише кількох третіх сторін. Однак на відповідні офіси покладатимуться дуже значні зобов'язання. У Північній Рейн-Вестфалії розслідування та заходи безпеки в основному плануються та/або здійснюються кількома третіми сторонами. Для них розслідування та заходи безпеки становлять значну частину діяльності. Якщо вони зобов'язані оприлюднити інформацію та документи, вони повинні спочатку пошукати всю відповідну інформацію та документи у своїх архівах і зробити їх доступними для гірничого управління. Це зв'яже персонал, який більше не може бути використаний для іншої діяльності.

Можливість того, що треті сторони мали б лише надати органам гірничодобувної діяльності NRW доступ до всіх документів і що останні повинні були б самі перевірити документи на наявність відповідної інформації, була б менш обмежувальною. Проте той факт, що орган гірничорудної промисловості Північної Рейн-Вестфалії також матиме доступ до даних, які йому не потрібні, говорить проти такої можливості. Проти цього виступає право на інформаційне самовизначення. Крім того, гірничча служба землі мала б увійти в робочі та комерційні приміщення, що означало б порушення недоторканності житла. Нарешті, постраждалі треті сторони тоді не зможуть перевірити, чи інформація, про яку йдеться, містить комерційну таємницю, яка не має відношення до запобігання небезпеці від покинутих гірничих виробок, і тому може бути видалена. У результаті просте надання доступу до всіх документів було б більш ін-

тенсивним втручанням у фундаментальні права і, отже, не було б більш пропорційним.

Інтенсивність посягання на фундаментальні права не може бути остаточно оцінена в цьому звіті та, ймовірно, на даний момент також у гірничій владі. У рамках законодавчого процесу необхідно було б визначити, якою мірою таке регулювання особливо обтяжить третіх сторін. У будь-якому випадку необхідно встановити достатні терміни для подання інформації, щоб бізнес-операції не були повністю паралізовані виконанням цих зобов'язань. Для кожної третьої сторони все одно повинна була бути можливість продовжувати бізнес-операції без істотних дій Крім того, треті сторони повинні нести відповідальність за: необхідну співпрацю в отриманні інформації має бути належним чином компенсовано, оскільки треті сторони, як правило, не несуть відповідальності за існування небезпеки, яку становлять покинуті гірничі виробки.

(ff) Заснований і керований комерційним бізнесом

Наведені вище заяви показують, що новий закон може являти собою дуже суттєве посягання на основні права окремих третіх сторін. Конкретні наслідки для постраждалих третіх сторін ще мають бути визначені в рамках законодавчого процесу. Необхідно також взяти до уваги захист створеного та керованого комерційного підприємства, гарантований статтею 14 Основного Закону. Права приватного права, які захищаються як власність, також включають право заснувати та керувати бізнесом або бізнес-майном. Це всеохоплююче право, розроблене шляхом судового наповнення нечіткого юридичного терміну «інший закон», який стосується ціннісної матеріально-правової особи комерційного підприємства. Його захисна дія виходить за рамки захисту прав особи Його визнання сприяє тому, що фактичною основою життя і діяльності підприємця є не лише окремі блага, що належать компанії, а самодостатній економічний організм компанії як функція [49].

Що стосується права заснування та ведення бізнесу, стаття 14 Основного Закону не охоплює загальні обставини та можливості, в яких підприємець розвиває свою діяльність і які не мають відношення до конкретного окремого бізнесу, навіть якщо вони мають значне значення для компанії та її прибутковості або є наслідком певної правової ситуації [49]. Лише ті обставини та переваги захищені законом, на чие подальше існування може розраховувати власник бізнесу [49]. У даному випадку треті особи, ймовірно, вірять, що їхні бізнес-операції не буде надмірно порушено зобов'язаннями щодо всебічної інформації до такої міри, що належне ведення комерційної діяльності стане неможливим. Якщо в ході більш ретельного розслідування з'ясується, що окремі треті сторони постраждають від зобов'язань щодо розкриття інформації до такої міри, що подальше існування комерційної операції буде під загрозою, захист статті 14 Основного закону буде також застосовуватися на додаток до статті 12 Основного Закону. Такі втручання слід було б пом'якшити таким чином, щоб не поставити під загрозу подальше існування компанії. Можуть розглядатися тривалі терміни подання інформації та компенсаційні виплати.

(gg) Інтелектуальна власність

Ступінь, до якого нове регулювання вплине на інтелектуальну власність, також потребує більш ретельного вивчення в законодавчому процесі. Наприклад, стаття 14 Основного закону також захищає авторське право [49]. На сьогоднішній день не планується публікувати чи використовувати будь-які твори, захищені авторським правом. Гірнична влада землі Північна Рейн-Вестфалія займається лише отриманням інформації, необхідної для запобігання небезпеці. Це також може порушити права автора. Через відсутність знань про конкретні документи, які необхідно подати, та про основні угоди з авторами тут неможливо поставити остаточну оцінку. Законодавче регулювання має бути розроблене таким чином, щоб виключити будь-яке порушення таких прав.

(hh) Інформаційне самовизначення

Слід також взяти до уваги, що інформація та документи містять персональні дані, які захищені інформаційним самовизначенням статті 2 абзацу 1 у поєднанні зі статтею 1 абзацу 1 GG. Обсяг захисту включає не лише публікацію, але й будь-яку обробку даних. Однак втручання в право на інформаційне самовизначення може бути виправдане захистом надзвичайно важливих загальних благ.

2.1.5. Результат

1. Загальна оцінка.

У цій справі неможливо остаточно оцінити, чи є конституційним правове регулювання розкриття інформації третіми особами. У рамках законодавчого процесу слід було б додатково вивчити й оцінити переваги закону та серйозність втручання. У цьому випадку законодавець має прерогативу оцінки. Згідно з поточною інформаційною ситуацією (відносно небагато випадків, ймовірність небезпеки), враховуючи законні інтереси, які постраждали, незважаючи на захист надзвичайно важливих загальних благ (життя, тіла та власності), законодавець вирішить не без значних конституційних ризиків про відповідне положення. Необхідно вжити відповідних заходів для пом'якшення втручання, беручи до уваги отримані знання про серйозність втручання та переваги закону для запобігання небезпеці для життя, тіла та майна. Тут мають на увазі тривалі терміни для подання інформації та документів, положення про компенсацію та винятки.

Загалом результат є врівноваженим рішенням, результат якого ніколи не можна передбачити з упевненістю, і залежить, зокрема, від надійності оцінки фактичної ситуації.

2. Регулювання «повинне».

Якщо законодавча влада вирішить відмовитися від зобов'язань щодо повного розкриття інформації для третіх сторін (наприклад, відділів планування/техніки), можна розглянути слабші версії цього зобов'язання щодо розкриття інформації.

Положення може обмежуватися тим фактом, що гірничий орган землі Північна Рейн-Вестфалія може вимагати лише певну інформацію/документи від третіх сторін. Такий підхід не був би таким ефективним, як показано вище, але менш обмежував би основні права і, отже, підлягав би нижчим вимогам.

Зокрема, можна заздалегідь запросити відповідальну особу, яка як клієнт, ймовірно, має ці знання.

Крім того, від компаній можуть вимагати (але не зобов'язувати) повідомити про те, що вони в минулому проводили конкретно визначене розслідування або заходи безпеки, але без подання відповідних документів («цільове» регулювання). Відповідні органи з видобутку корисних копалин могли б спершу звернутися до відповідних відповідальних сторін (власників шахти чи майна) таке регулювання – залежно від конкретного формулювання – не представляло б або лише б мало втручання в професійну свободу третіх сторін, яких стосується правове регулювання – згода (так звана «відмова від основних прав») також не повинно бути втручання у свободу власності відповідних компаній (стаття 14 GG). Однак у випадку «добровільного» оприлюднення інформації/документів посягають на свободу власності відповідних авторів та право на інформаційне самовизначення внаслідок обробки персональних даних. Однак ці втручання в принципі можуть бути виправдані захистом життя, житла і власності. У цьому відношенні також, конкретні наслідки повинні бути більш ретельно досліджені в законодавчому процесі, і законодавча влада в кінцевому підсумку повинна буде вирішити, чи захист загальних благ виправдовує посягання на основні права.

2.2. Обов'язок та повноваження на втручання

2.2.1. Поточна правова ситуація та цілі регулювання

Нова законодавча норма має на меті створити обов'язок дотримуватись певних технічних стандартів при плануванні та здійсненні заходів безпеки на покинутих гірничих виробках. Роботи з безпеки на покинутих шахтах, у разі необхідності, повинні проводитися під наглядом гірничої влади регіону, щоб роботи проводилися належним чином і супроводжувалися необхідним фаховим досвідом і, у разі необхідності, відповідними власниками шахт, які можуть бути залучені.

Для досягнення цієї мети можливі два варіанти управління:

- Вимога дозволу від гірничої влади Північної Рейн-Вестфалії або
- Чистий обов'язок звітувати перед гірничою адміністрацією землі в поєднанні з повноваженнями втручатися.

Обидва варіанти управління докладно пояснюються нижче.

Немає спеціальних юридичних зобов'язань щодо дотримання певних стандартів, які відображають сучасний рівень під час планування та впровадження заходів безпеки на покинутих гірничих виробках, або залучення гірничої влади землі Північна Рейн-Вестфалія до виконання цих заходів безпеки.

Старі гірничодобувні компанії зазвичай письмово повідомляють гірничий орган землі Північна Рейн-Вестфалія про початок і закінчення заходів безпеки. В особливих окремих випадках управління гірничої промисловості також бере участь у поточних справах безпеки. Експерти, які публічно призначені та приведені до присяги гірничим органом землі відповідно до розділу 36 GewO у

сфері гірничої справи, часто доручаються здійснювати управління будівництвом заходів. Після закінчення робіт із забезпечення безпеки гірничий орган зазвичай отримує остаточний звіт (звіт експерта) для інформації. Однак ця процедура здійснюється на добровільній основі старими видобувними компаніями. Немає прямого юридичного зобов'язання це робити.

Захист старої гірничодобувної спадщини здійснюється не лише старими гірничодобувними компаніями, а й недосвідченими третіми сторонами в рамках окремих заходів (наприклад, будівництво власного будинку). Деякі з них використовують процедури, які є неадекватними для відповідної мети або сумнівними з точки зору сталого розвитку. Не можна виключати, що такі заходи самі по собі створюють нові небезпеки. Відповідно до розділу 48, абзац 3 OBG NRW, офіційна відповідальність за заходи щодо запобігання небезпеці від покинутих шахтних виробок, які більше не підлягають нагляду за гірничою справою, лежить на гірничому управлінні NRW. Запобігання небезпеці на основі загального стандарту запобігання розділу 14 OBG NRW. У цих випадках гірничий орган землі Північна Рейн-Вестфалія також може видати розпорядження про належне виконання заходів безпеки. Однак, якщо немає конкретної небезпеки, заплановані заходи безпеки не повинні бути затверджені або супроводжуватися гірничою владою землі, яка бере участь – принаймні частково – у видачі дозволів на будівництво. Щоб покращити поведінку з гірничими залишками, органи будівельного нагляду були всебічно проінформовані на офіційних зустрічах, проведених Міністерством будівництва. У тій мірі, в якій залишки видобутку необхідно враховувати в процесі отримання дозволу на будівництво, у багатьох випадках гірничодобувний орган залучається через орган нагляду за будівництвом. Управління гірничої промисловості дає рекомендації щодо того, як діяти у справі збереження спадщини гірничої промисловості.

2.2.2. Регуляторні підходи та порівняльні регулювання

Гірничій владі землі Північний Рейн-Вестфалія слід надати можливість втрутитися щодо заходів безпеки на покинутих шахтах. Як уже пояснювалося у вступі, розглядаються два варіанти керування. З одного боку, вимога «справжнього» схвалення, а з іншого боку, зобов'язання звітувати, яке поєднується з повноваженнями гірничопромислового органу NRW щодо втручання. Обидва варіанти представлені нижче.

1. Регулювання в інших федеральних землях.

SächsHohlrVO не містить жодних повноважень на втручання; він містить лише право на вхід для органу.

Згідно з розділом 3, параграфом 2 ThürABbUNG, відповідальний орган може вжити необхідних заходів для запобігання існуючій небезпеці громадській безпеці та порядку з боку старих об'єктів шахт або підземних порожнин. Це створює ситуацію перешкод, яку можна порівняти з Розділом 14 OBG NRW. Розділ 4 Параграф 1 ThürABbUNG вимагає істотних змін або комерційне використання старих гірничих об'єктів і будівництво, суттєва модифікація

або комерційне використання підземних пустот вимагає дозволу відповідального органу. Це створює справжню вимогу щодо отримання дозволу в Тюрінгії. Крім того, ThürABbUHG передбачає, що влада має власні повноваження для втручання в разі виникнення небезпеки.

2. Реальний факт авторизації

Можливим підходом до надання гірничій владі Північної Рейн-Вестфалії більших прав контролю є створення вимоги щодо дозволу, порівнянної з положенням у Тюрінгії. У новий закон може бути включена норма, згідно з якою заходи безпеки на покинутих шахтах вимагатимуть схвалення гірничої влади землі Північна Рейн-Вестфалія.

Заходи безпеки на покинутих гірничих виробках не відбуваються у «вакуумі», але можуть вимагати схвалення відповідно до інших правових положень, наприклад, відповідно до будівельних норм, закону про дорожній рух або закону про контроль забруднення тому вирішити, в якій пропорції Схвалення гірничої влади має стояти поряд з іншими схваленнями.

Зазвичай цей аспект розглядається у зв'язку з отриманням дозволу на будівництво. І в цьому випадку більшість точок дотику припадає на будівельні норми. Багато заходів безпеки на покинутих гірничих виробках передбачають будівництво, модифікацію та руйнування споруд. Оскільки вимоги щодо схвалення, які існують згідно з іншими законами, часто існують паралельно з вимогою щодо отримання дозволу на будівництво, спочатку слід вивчити зв'язок між застереженнями щодо спеціального схвалення та дозволами на будівництво. У цьому контексті слід визначити, на якій моделі регулювання може базуватися нове правове регулювання.

а) Зміст дозволу на будівництво

Для будівництва, модифікації, зміни використання та видалення об'єктів потрібен дозвіл на будівництво відповідно до розділу 60, параграф 1 BauO NRW 2018, якщо інше не зазначено в розділах 61–63, 78 і 79 BauO NRW 2018. Відповідно, не для кожного заходу безпеки, пов'язаного зі спорудою, потрібен дозвіл на будівництво. Навпаки, будівельні норми розрізняють такі процедури:

- проекти, які не потребують погодження,
- (чисто) проекти, що підлягають повідомленню,
- проекти, для яких необхідно провести процедуру звільнення,
- спрощені процедури затвердження (обмежений обсяг випробувань) та
- повний процес отримання дозволу на будівництво.

Лише під час повного процесу отримання дозволу на будівництво орган нагляду за будівництвом, відповідно до розділу 74, параграф 1 BauO NRW 2018, всебічно перевіряє, чи суперечить проект нормам публічного права. Тоді стандартом перевірки є все застосовне публічне право [50].

Якщо потрібен дозвіл на будівництво, орган з нагляду за будівництвом перевіряє не лише законодавство про громадське будівництво, а й право про допоміжне будівництво. Допоміжне будівельне право – це питання публічного права, яке, крім будівельного права у вужчому сенсі, містить спеціальні правові норми, яких необхідно дотримуватися під час будівництва будівельних проєктів [50]. Допоміжне будівельне право включає велику кількість федеральних

законів і законів штатів. Приклади включають закон про охорону пам'яток, законодавство про лісове господарство, комерційне право та право на виробництві, право про контроль забруднення, природоохоронне та ландшафтне право, а також дорожнє та водне право [50].

Дозвіл на будівництво підтверджує, що проект є нешкідливим згідно з публічним правом щодо предметів, охоплених випробуванням [51]. Таким чином, орган будівельного нагляду повинен принципово дотримуватися всіх публічних законів. Якщо він не враховує вимоги та надає дозвіл на будівництво, незважаючи на порушення положення закону про допоміжну забудову, це не означає, що цього положення не потрібно дотримуватися. Якщо орган будівельних норм не враховує вимогу, розділ 74, параграф 3, речення 2 BauO NRW 2018 компенсує пропуск. Тому забудовник залишається зобов'язаним отримати необхідний дозвіл. Таким чином, наприклад, орган дорожнього будівництва може, відповідно до розділу 22, 1 StrWG NRW, наказати видалити рекламний щит, який був встановлений без необхідного спеціального дозволу на використання, незважаючи на наявний дозвіл на будівництво. З огляду на захист законних очікувань, розпорядження про технічну утилізацію виключається, лише якщо спеціалізований орган брав участь у процесі отримання дозволу на будівництво та дав позитивний висновок щодо проекту.

Далі буде представлено зв'язок між дозволом на будівництво та іншими дозволами, а також буде розглянуто, чи можна цю систему регулювання також застосувати до даного випадку.

b) Дозволи, що замінюють дозвіл на будівництво

Розділ 61, параграфи 2 і 3 BauO NRW 2018 чітко регламентують, що певні дозволи включають дозволи на будівництво. Це певні схвалення згідно з Федеральним законом про контроль за викидами, Законом про безпеку обладнання, Законом про генну інженерію, Законом про відходи та Федеральним законом про охорону ґрунтів штату, а також процедури затвердження планів. У цих випадках він закривається.

Рішення про схвалення планування, схвалення або дозвіл є дозволом на будівництво («ефект концентрації»), тоді немає потреби в незалежному регуляторному процесі схвалення [52]. Це означає, що орган, який надає схвалення, також повинен перевірити відповідність проекту вимогам. Навіть якщо вони не проводять цю перевірку, вони повинні самостійно виконати проект, але можуть залучити орган, який займається будівельними нормами, до процесу затвердження, лише орган, який займається затвердженням, несе відповідальність перед зовнішнім світом за відповідність проекту будівельним нормам.

Новий закон про інспекцію, який буде прийнято гірничою владою Північної Рейн-Вестфалії, не повинен включати перевірку вимог до дозволу на будівництво. Це пов'язано з тим, що орган із затвердження несе відповідальність за технічні характеристики, які він має перевірити. Однак гірничодобувне управління землі не має необхідних можливостей для перевірки вимог щодо видачі дозволу на будівництво. Навіть якби будівельні норми перевіряли будівельні норми, відповідальність лежала б на гірничій владі. Це не навмисно. Тому цей варіант не буде далі розглядатися.

с) Дозволи, які повинні бути видані до видачі дозволів на будівництво Законом може бути передбачено, що перед видачею дозволу на будівництво має бути виданий інший дозвіл. Прикладом цього є водне право.

Якщо для структурного використання потрібен дозвіл водного законодавства, наприклад, для дренажу підземних вод відповідно до розділів 8, параграф 1, 9, параграф 1 № 5 WHG або відведення стічних вод відповідно до розділів 43 LWG NRW, дозвіл на будівництво видається лише за наявності дозволу водного права [52].

Цей нормативний варіант також небажаний у цьому випадку. Дозвіл, який необхідно надати, не слід отримувати окремо від дозволу на будівництво чи інших необхідних дозволів.

d) Дозволи, які є доповненням до дозволу на будівництво

Норми, які впливають на особисту надійність, не потрібно перевіряти в процесі отримання дозволу на будівництво. Дозвіл на будівництво ресторану не може бути відхилений через особисту ненадійність передбачуваного оператора. Закон про ресторани не забороняє видачу дозволу на ресторан до отримання необхідного дозволу на будівництво [52].

Однак така ситуація тут не має значення, тому цю констеляцію не потрібно додатково обговорювати.

e) Двоколійна процедура

Правова система також може запропонувати подвійну процедуру, тобто альтернативно відкрити як спеціальну юридичну дозвільну процедуру, так і процедуру перевірки будівельних норм для перевірки спеціального закону. Якщо орган, який займається видачею дозволів на будівництво, повинен також перевірити технічне законодавство. Проте заявник може отримати дозвіл індивідуально [52].

Прикладом тому є закон про охорону пам'яток. Органи будівельного нагляду повинні відповідним чином враховувати інтереси охорони та збереження пам'яток відповідно до розділу 9 абзацу 3 п. 1 DSchG NRW. У цих випадках не потрібен спеціальний дозвіл на охорону пам'яток відповідно до Розділу 9 §1 DSchG NRW, який потрібен, серед іншого, якщо пам'ятку потрібно змінити або видалити (Розділ 9 Параграф 1, а DSchG NRW). У разі отримання дозволу від будівельних органів, дозвіл можна подати окремо відповідно до Розділу 9 Параграф 1 DSchG NRW, а також відповідно до Розділу 9 Параграф 3 п. 2 DSchG NRW. Стосовно зв'язку між дозволом на будівництво та дозволом відповідно до законодавства про охорону пам'яток, зацікавлена особа вирішує, чи подаватиме вона заявку на дозвіл на будівництво, який відповідно до розділу 9 абзац 3 п. 2 DSchG NRW включає дозвіл під охорону пам'яток закону, чи він одночасно подає заяву на отримання дозволу на будівництво та дозволу відповідно до законодавства про охорону пам'яток [52].

Таку процедуру можна також розглянути для поточного нормативного питання. Тоді старий дозвіл на видобуток корисних копалин можна було отримати разом із дозволом на будівництво (та іншими необхідними дозволами) або – на розсуд заявника – у процесі незалежного погодження. Тоді гірничому управлінню землі Північна Рейн-Вестфалія не потрібно буде перевіряти

будь-які законодавчі вимоги, які не входять до його відповідальності. Він також відповідатиме лише за дотримання встановлених ним вимог.

f) Рівнева система управління

У дорожньому законодавстві є різні факти, які впливають на надання дозволу на будівництво. Вплив на дозвіл на будівництво регулюється інакше.

Відповідно до розділу 9, абзацу 1 FStrG, деякі споруди не можна будувати вздовж федеральних трас (заборона вирощування). Згідно з розділом 9, параграфом 8 FStrG, виняток може бути затверджений лише найвищим державним органом з будівництва доріг у важких випадках.

Відповідно до пункту 2 розділу 9 FStrG, дозволи на будівництво та інші дозволи вимагають схвалення вищого державного органу з будівництва доріг, якщо не застосовується пункт 1 розділу 9 DSchG NRW.

Стаття 9, параграф 5 FStrG передбачає, що в тій мірі, в якій споруди згідно з розділом 9, параграфом 2 FStrG не вимагають дозволу на будівництво або погодження відповідно до інших нормативних актів, схвалення вищого державного органу з будівництва доріг займає місце затвердження.

Стандарт також регулює випадок, коли інтереси, які повинен захистити державний орган дорожнього будівництва, вже були достатньо захищені під час складання плану розвитку. Відповідно до розділу 9, параграф 7 FStrG, заборона на вирощування та вимога згоди або погодження не застосовуються, якщо проект будівництва відповідає положенням плану розвитку (розділ 9 BauGB), який містить принаймні межі зони руху а також земельні ділянки, які можуть бути забудовані на ньому та у співпраці з перевізником дорожньо-будівельного навантаження виникли.

Розділ 9 (9) FStrG регулює зобов'язання виплатити компенсацію, якщо втрата вартості сталася через обмеження законодавства про автомобільні дороги.

StrWG NRW також містить порівнянну постанову. Хоча заборони в розумінні пункту 1 розділу 9 FStrG немає, існує норма, яка відповідає параграфу 2 розділу 9 FStrG. Відповідно до розділу 25, абзацу 1 StrWG NRW, дозволи на будівництво або дозволи, необхідні згідно з іншими нормативними актами, вимагають схвалення органу з будівництва доріг, якщо споруда розташована в районі певних вулиць. Тут також, згідно з розділом 25, параграфом 2 StrWG NRW, у згоді може бути відмовлено або надано лише з умовами та вимогами, якщо є конкретне порушення безпеки або очікується легкість руху, або цього вимагають наміри щодо розширення та будівництва доріг. Згода вважається наданою, якщо протягом двох місяців з моменту отримання органом дорожнього будівництва необхідних документів заявки не буде відмовлено із зазначенням причин. Розділ 25 (4) StrWG NRW, як і розділ 9 (5) FStrG, регулює випадок, коли не потрібен дозвіл на будівництво чи інше погодження. Розділ 25 Параграф 5 StrWG відповідає Розділу 9 Параграф 7 FStrG для врахування обмежень у плані розвитку. Компенсація регулюється розділом 26 StrWG NRW.

Коротко та спрощено, дорожнє законодавство має такі поступові норми:

- Будівництво в безпосередній близькості від дороги взагалі заборонено.

- Дозвіл на будівництво споруди біля дороги може бути виданий лише за згодою дорожньо-будівельного органу.
- Якщо дозвіл на будівництво споруди біля дороги не потрібен, дозвіл необхідно отримати в органі, що займається будівництвом доріг
- Якщо питання дорожнього права були достатньо враховані в плані розвитку і план розвитку був складений за участю дорожньо-будівельного органу, згода дорожньо-будівельного органу не потрібна

3. Зобов'язання повідомляти та повноваження втручатися

На додаток до «реальної» вимоги щодо дозволу, єдиною юридичною вимогою може бути повідомлення про запланований захід безпеки, яке поєднується з повноваженнями гірничої влади на втручання. Щоб орган влади все ще мав повноваження втручатися, може бути створена підстава для дозволу на втручання органу, якщо повідомлений захід безпеки буде незаконним в окремому випадку.

У такому разі спонсору проекту не знадобиться схвалення гірничої влади, щоб почати свій проект. Однак він мав би вчасно повідомити про свій план владі. У разі потреби органи влади можуть втрутитися протягом відповідного періоду часу.

а) Водне право

Такий обов'язок звітування, який поєднується з повноваженнями втручатися, можна знайти, наприклад, у водному праві. Про планування певних об'єктів або проведення деяких заходів (буріння) необхідно повідомляти відповідальний орган у сфері водного права. Тоді він може вирішити, якщо необхідно, чи потрібен дозвіл (наприклад, розділ 41 LWG NRW або розділ 49, параграф 1 WHG).

У розділі 41 LWG NRW повноваження щодо сповіщення та розпорядження поєднані. Спочатку потрібно лише повідомлення та подання певних документів. Однак у разі потреби орган влади може прийняти нормативні акти.

У розділі 41 LWG NRW повноваження щодо сповіщення та розпорядження поєднані. Спочатку потрібно лише повідомлення та подання певних документів. Однак у разі потреби орган влади може прийняти нормативні акти.

Оператор повинен повідомити відповідальний орган про план будівництва або значні зміни в очисних спорудах або їх експлуатації для громадського питного водопостачання відповідальному органу негайно після складання плану. Повідомлення має супроводжуватися кресленнями, доказами та описами, які демонструють основні технічні характеристики системи або зміни. Компетентний орган може прийняти правила щодо будівництва або значних змін, щоб запобігти або компенсувати шкідливі зміни у водних об'єктах, або забезпечити, щоб очисні споруди були побудовані, модифіковані та експлуатувалися відповідно до вимог розділу 40.

Система регулювання розділу 41 LWG NRW також використовує розділ 57 LWG NRW для планування та експлуатації каналізаційних мереж. Відповідно до розділу 57, абзацу 1 LWG NRW, про створення та експлуатацію каналізаційних мереж необхідно повідомляти відповідальний орган. Потім орган влади може прийняти необхідні правила. Якщо через шість місяців немає за-

перечень щодо планування, особа, яка подає скаргу, може вважати, що вона може реалізувати свій план.

б) Правила забудови

Навіть у будівельних нормах в певних випадках є лише обов'язок звітувати. Відповідно до розділу 63 BauO NRW 2018, деякі будівельні проекти не потребують дозволу на будівництво. Розділ 63 (3) BauO NRW 2018 передбачає, що в цих випадках необхідні документи повинні бути подані до муніципалітету. У разі потреби це перешле документи до нижчого органу будівельного нагляду. Муніципалітет і будівельний нагляд не зобов'язані перевіряти. Розпочати будівництво можна через місяць після подання необхідних документів. Якщо муніципалітет оголосить до кінцевого терміну, що процес погодження проводиться не буде і що він не буде подавати заявку на заборону проекту будівництва, виконання проекту будівництва може розпочатися.

Відповідно до розділу 63, параграф 4 BauO NRW 2018, для деяких житлових будинків до початку будівництва повинні бути доступні докази стійкості та докази звукоізоляції, перевірені державним експертом.

Тут є обов'язок звітувати, який також регламентує, які документи потрібно подавати разом зі звітністю. Таким чином, це не тільки те, що має бути представлено докази стабільності, а перевірка звукоізоляції та теплоізоляції також забезпечує відповідність певним технічним стандартам лише протягом одного місяця може розпочатися після повідомлення, органу влади також надається можливість перевірити документи до початку будівництва. Також варто відзначити, що закон передбачає, що орган влади не зобов'язаний перевіряти повідомлення.

в) Закон про контроль над емісією

Відповідно до закону про контроль над викидами, про певні системи необхідно повідомляти відповідальний орган відповідно до розділу 23a BImSchG. Визначається, які документи необхідно подавати та за яких обставин необхідно подавати ті чи інші звіти. Потім орган протягом двох місяців інформує зацікавлену особу про певні обставини (безпечна відстань), а також інформує про це громадськість. Якщо процедура затвердження не виконується відповідно до Розділу 23b BImSchG, відповідальний орган оприлюднить це у своїй офіційній публікації та в Інтернеті або в місцевих щоденних газетах, які поширюються в регіоні, де розташована зона експлуатації. Будівництво та експлуатацію може здійснювати спонсор проекту або внести зміни, як тільки компетентний орган повідомить йому, що його проект не потребує затвердження.

2.2.3. Колізія з іншими юрисдикціями та законодавчі вимоги

Необхідно перевірити, чи не суперечать новостворені повноваження гірничої влади нормам будівництва, залізниці, дорожнього права тощо.

1. Вимога до затвердження

Як уже пояснювалося, схвалення слід, якщо можливо, інтегрувати в інші процедури схвалення як «угоду» або «згоду». Це можливо лише в тому випад-

ку, якщо в іншому процесі схвалення має бути розглянуто не лише відповідне спеціалізоване законодавство, але й усе публічне право. У цьому випадку новостворена вимога до затвердження не суперечить іншому затвердженню, а є інтегрованою. Тому зіткнення немає.

Якщо захід безпеки або проект вимагає схвалення згідно з іншим технічним законодавством, але під час схвалення перевіряється лише відповідне технічне право, новостворене схвалення не можна інтегрувати в інший процес схвалення. Це стане можливим лише за умови зміни правил для інших схвалень і розширення повноважень іншого спеціалізованого органу. Ні в якому разі не буде конфлікту. Або новостворені вимоги інтегруються в інший процес затвердження, або різні процеси затвердження стоять поруч.

2. Зобов'язання звітувати

Якщо в поєднанні з правом на втручання передбачено лише зобов'язання повідомляти, суперечності з вищезазначеними галузями права немає. Повідомлення не впливає на норми в інших галузях права. Зрештою, повноваження щодо втручання є лише розширенням Розділу 14 OBG NRW. Управлінню видобутку NRW слід надати більше повноважень для запобігання небезпеці, особливо у випадках, коли ще немає конкретної небезпеки. Наказ про проведення заходів безпеки на покинутих гірничих виробках призначений для того, щоб не виникало додаткових небезпек, а існуючі небезпеки були усунуті або зведені до мінімуму. Також немає конфлікту, якщо захід безпеки або проект уже затверджено згідно з іншим спеціальним законодавством. Якщо відповідність заходу безпеки або проекту всім публічним правам необхідно перевірити в іншому дозволі (як, наприклад, у випадку з дозволом на будівництво), специфікації видобутку вже повинні бути перевірені як частина цього дозволу. Якщо відповідність вимогам не була забезпечена через схвалення, гірничий орган може видати відповідний наказ, який можна порівняти з нормативним наказом згідно з розділом 14 OBG NRW.

2.2.4. Можливість регулювання

1. Схвалення або повідомлення

Можна розглянути альтернативні процедури затвердження або повідомлення. У разі процедури затвердження, двоколійна процедура (E.П.2.e), стор. 111) або система регулювання (E.П.2.f), стор. 112), а також комбінації обидві процедури будуть розглянуті. Між двома варіантами існують такі відмінності:

Аргументом на користь вимоги звітності є те, що такий підхід передбачає менше бюрократії. Захід безпеки не завжди потребує схвалення; органи втручаються лише у випадках, коли це необхідно. Ця процедура особливо підходить, якщо не очікується, що в більшості випадків буде потрібне розпорядження органу влади. Не всі заходи безпеки потребують узгодження, що забирає (час) для тих, кого це стосується.

З точки зору влади, часовий компонент говорить на користь дозвільної вимоги. Після повідомлення відповідна особа може розпочати застосування запобіжного заходу негайно або після закінчення певних термінів, без переві-

ки заходу безпеки органом влади. Таким чином, органи влади матимуть обмежений час, щоб своєчасно перевірити повідомлені заходи безпеки, щоб у разі необхідності видати накази. На відміну від цього, із схваленням заходи безпеки можуть розпочатися лише після отримання схвалення. Затримки в обробці через нестачу персоналу (наприклад, хвороби) або інше перевантаження працівників не призведуть до фіктивних погоджень.

Розбіжності в термінах можна пом'якшити, встановивши розумний термін. Це збереже часовий тиск на стороні влади під час процесу звітування, але зменшить його. Довгим процедурам затвердження можна протиставити інші правила. Наприклад, можна включити стандартні кінцеві терміни для надання схвалення («уповноважений орган повинен прийняти рішення про надання схвалення протягом ...») або навіть кінцеві терміни, протягом яких схвалення має бути надано («якщо орган не зробить цього протягом ... прийняв рішення про затвердження, воно вважається наданим»).

Різниця між повідомленням і погодженням також проявляється на прикладі бездіяльності органу. Якщо орган влади не реагує на повідомлення, захід безпеки може бути застосований. Якщо орган влади не відповідає на заяву про дозвіл, захід безпеки не може бути виконано.

Офіційна перевірка заходу безпеки перед його впровадженням забезпечується лише у разі необхідності погодження. Таким чином, цей підхід є кращим для заходів безпеки, які включають особливу небезпеку.

Існують також відмінності щодо відповідальності. Якщо про захід безпеки лише повідомляється, орган влади не несе відповідальності за забезпечення відповідності заходу безпеки вимогам законодавства. Якщо певні законодавчі вимоги перевіряються в рамках процесу затвердження, орган також може нести відповідальність за законність заходу безпеки.

Зрештою, ризик демонтажу змінюється, якщо захід безпеки можна розпочати після повідомлення, і лише після цього стає очевидним, що він не відповідає вимогам законодавства. У цьому випадку відповідальний орган може наказати частковий або повний демонтаж. Цей ризик не існує, якщо захід безпеки має бути погоджений заздалегідь.

З юридичної точки зору в цьому випадку розглядаються як вимога авторизації, так і вимога повідомлення в поєднанні з повноваженнями на втручання. Обидва підходи також можна поєднувати. Оскільки звичайним випадком є заходи безпеки старої гірничодобувної компанії на шахті, і в цих випадках долучається експертне планування та керівництво будівництвом, зобов'язання звітувати органу для втручання вибирається за погодженням з гірничим управлінням.

2. Оформлення звітнього зобов'язання

а) Зміст оголошення

Якщо на покинутій шахті або кар'єрі планується вжити заходів безпеки, про це слід заздалегідь повідомити в гірничу владу. Окрім повідомлення про виконання цього заходу безпеки, має бути зазначено обов'язок подати певні документи. Управління гірничої промисловості NRW ще має детально визначити, про які документи йдеться.

Також необхідно вирішити, чи потрібно залучати певних експертів до підготовки документів і чи повинні вони складати певні протоколи випробувань. Таке регулювання створить подвійний контроль. З одного боку, якість заходів безпеки на покинутих гірничих виробках можна було б підвищити шляхом залучення кваліфікованих фахівців. Крім того, управління гірничої промисловості могло перевірити заходи безпеки після отримання звіту. Залучення кваліфікованих експертів також зменшило б інспекційні зусилля гірничої влади. Тоді заходи безпеки вже були б перевірені експертом і були б доступні достовірні документи для вивчення.

б) Кінцевий термін

Між повідомленням і початком заходу безпеки має пройти певний проміжок часу, щоб уповноважений орган мав можливість перевірити захід безпеки до його початку. При визначенні цього терміну, з одного боку, має бути враховано достатній час, щоб орган міг провести достовірну експертизу. З іншого боку, слід також враховувати, що цей термін затримує проект. Що стосується повідомлення, основні підготовчі заходи, необхідні розробнику проекту, ймовірно, були завершені, щоб вони могли своєчасно розпочати реалізацію. Тому загальна тривалість реалізації проекту подовжується на цей період перегляду. Що стосується порівнянних нормативних актів, доречним є період у 2 місяці після подання повних документів.

Крім того, положення, подібне до розділу 63, параграфу 3 BauO NRW 2018, може бути включено після того, як уповноважений орган повідомить розробника проекту, що він не має занепокоєння щодо проекту, і що він може розпочати проект на цьому етапі, навіть до очікування. термін минув. Це дасть органу можливість скоротити встановлений законом термін у термінових випадках.

с) Зобов'язання перевірити

Розділ 63 BauO NRW 2018 також передбачає, що муніципалітет і будівельний наглядовий орган не зобов'язані проводити перевірку після того, як було зроблено повідомлення. Подібне положення в новому законі зменшить ризик відповідальності посадових осіб і також може бути включене в новий закон.

Висновки за розділом 2

Завершуючи даний розділ, слід з особливою увагою враховувати ту надзвичайно важливу обставину, що протягом усього радянського періоду вся стратегія розвитку гірничої галузі України полягала виключно в стрімкому й масштабному нарощуванні виробничих потужностей, практично без будь-якого серйозного дослідження загрозливих тенденцій в розвитку ситуацій гірничих промзон та наукового обґрунтування дій щодо відпрацьованих родовищ і залишених на їх території множини техногенних порожнин та насипів.

Саме ці обставини зумовили в Україні вельми масштабні й складні колізії гірничих законів з іншими юрисдикціями та законодавчими вимогами.

Виключно важливе значення за цих умов має прозорість дій влади та поводження з інформацією, враховуючи надзвичайно вразливий характер проблеми стосовно населення гірничо-промислових зон, серед яких особливе місце за катастрофічністю ситуації посідає Кривбас.

Таким чином, варто виділити домінанти розглянутого в даному розділі напряму регулювання, які заслуговують на рекомендацію щодо впровадження їх в Україні з урахуванням досвіду уряду ФРН та гірничої влади Північної Рейн-Вестфалії.

Наразі ФРН майже припинила масштабну розробку родовищ корисних копалин внаслідок вичерпання запасів останніх. Натомість федеральна і муніципальна влада має безліч проблем із залишками колись потужних гірничих розробок і мешканцями прилеглих територій та власниками нерухомості на ній. Нагадаємо, що інформація щодо стану регіону самим безпосереднім і значним чином впливає на комерційні характеристики усього, що на ній розташоване. А сама інформація та її подання в означених зонах зазвичай є складною навіть для фахівців та зовсім незрозумілою пересічним громадянам.

Тому в Німеччині, якщо законодавча влада вирішує відмовитися від зобов'язань щодо повного розкриття інформації для третіх сторін (наприклад, відділів планування/техніки), розглядаються дещо менш жорсткі зобов'язання стосовно розкриття інформації.

Положення може обмежуватися тим фактом, що гірничий орган може вимагати лише певну інформацію/документи від третіх сторін. Такий підхід не був би таким ефективним, як показано вище, але менш обмежував би основні права і, отже, підлягав би пом'якшеним вимогам. Зокрема, можна заздалегідь запросити відповідальну особу, яка як клієнт має значимі знання.

Крім того, від компаній можуть вимагати (але не зобов'язувати) повідомляти про те, що вони в минулому проводили конкретно визначене розслідування або заходи безпеки, але без подання відповідних документів («цільове» регулювання).

Перед початком запланованого впровадження заходів на покинутій шахті бо кар'єрі слід повідомити гірничу владу. До повідомлення мають бути додані відповідні документи. Захід може розпочатися лише після закінчення певного періоду часу. Гірничій владі слід надати повноваження видавати накази щодо виконання заходів безпеки, якщо це необхідно.

Розділ 3

ПРАВОВІ Й ІНФОРМАЦІЙНІ ЧИННИКИ

3.1. Юрисдикція та технічні стандарти

1. Зміст вимог

Незалежно від вимог щодо повідомлень чи дозволів, закон також має визначати технічні вимоги щодо впровадження заходів безпеки на покинутих гірничих розробках. Закон може посилається на «загальновизнані технічні правила» або «рівень технічного стану» для того, щоб нормативно закріпити це

(«при впровадженні заходів безпеки необхідно дотримуватися загальнодержавних технологічних правил»). Можна посилатися на конкретний обов'язковий стандарт (рис. 3.1), який визначає технічні умови.

Рис. 3.1. Система державного регулювання гірничої діяльності

Для того, щоб заходи безпеки на покинутих гірничих розробках здійснювалися відповідно до вимог, експертний звіт або експертний нагляд потребує кваліфікованих людей, для яких також може бути необхідним додаткове навчання та/або окреме визнання.

2. Існуючі повноваження/чинна правова ситуація

У березні 2008 року робочі групи, які вже були створені в старих компаніях або разом з керівниками гірничодобувних органів, були зібрані разом, щоб сформувавши «Робочу групу Alt Mining». Членами цієї робочої групи є всі більші старі гірничодобувні компанії сектори видобутку кам'яного вугілля, а також робоча група Північної Рейну-Вестфалії обговорює технічні та юридичні питання у вищезазначених тематичних областях. Робоча група також узгоджує стандарти щодо впровадження та документації розслідування та заходи безпеки. Зазвичай засідання робочої групи відбуваються двічі на рік.

Майже всі старі гірничодобувні компанії зазвичай доручають експертам, визнаним гірничими органами, для проведення спеціалізованого управління

будівництвом для планового дослідження та заходів безпеки. Це забезпечує відповідність відповідному сучасному технічному рівню.

Співробітники гірничодобувного управління землі Північна Рейн-Вестфалія та численні старі гірничодобувні компанії також беруть участь у відповідних професійних навчальних заходах, таких як: В. «Altbergbaukolloquium» (TU Bergakademie Freiberg/TU Clausthal/АК 4.6 Німецького товариства геотехніки e.V. та Німецької асоціації Markscheider e.V.), «Гірничий форум» (DMT GmbH & Co. KG) або конференція «Після майнінгу в Північному Регіоні» (THGA Бохум/Округовий уряд) забезпечує постійний розвиток і впровадження інновацій у повсякденну професійну практику влади та численні старі гірничодобувні компанії беруть участь у різних міждисциплінарних робочих групах (наприклад, АК 4.6 Німецького геотехнічного товариства та Німецької асоціації Markscheider), які займаються питаннями старого гірничого виробництва [53]. Ця інформація/вимоги викладені в рекомендаціях АК 4.6 (Німецьке товариство геотехніки e.V., DGGT і Німецька асоціація Markscheider e.V., DMV). Однак технічні правила для старих гірничодобувних робіт не були розроблені таким чином, щоб можна було порівняти їх зі стандартизацією DIN, VDI або DWA.

3. Порівняльні правила

Терміни «сучасні» та «загальноновизнані правила техніки» часто використовуються в законах, щоб віддати належне динамічним розробкам. Наприклад, посилаються на технічні регламенти в:

- Розділ 49 Закону про енергетичну промисловість:

§ 1: Вимога експлуатації відповідно до загальних правил технології,

§ 2: Презумпція відповідності, якщо підприємець дотримується технічних правил VdEW або DVGW.

- Розділ 15 AwSV:

Правила, що відповідають загальноновизнаним технологічним нормам відповідно до розділу 62, абзац 2 Закону про водні ресурси (технічні правила), є, зокрема, технічними правилами для речовин, що забруднюють воду, Німецької асоціації з управління водними ресурсами, стічних вод і відходів (DWA).

У деяких випадках закони дозволяють «визначати» певні технічні правила, наприклад, відповідно до розділу 34, § 3 LWG, Міністерство навколишнього середовища за погодженням з Міністерством економіки технології для геотермальних систем для будівництва, впровадження, експлуатації, обслуговування та відповідно до розділу 56, параграфу 1 LWG, Міністерство навколишнього середовища може «запровадити відповідні технічні правила» для систем водовідведення, оголосивши їх у міністерському бюлетені.

Відповідно до § 67 BauO NRW 2018, будівельна документація для будівництва та реконструкції споруд повинна бути підписана особою, уповноваженою створювати будівельну документацію. Розділ 67 BauO NRW 2018 визначає, хто має право подавати будівельні документи (наприклад, усі архітектори, інженери, які внесені до відповідного списку Інженерної палати NRW тощо).

4. Колізія з іншими галузями права

Зіткнення з технічними специфікаціями з інших правових сфер (наприклад, експлуатація доріг і залізниць) зазвичай можливе. Однак, не існує особливих вимог щодо будівництва таких інфраструктурних об'єктів у (старих) гірничонебезпечних районах. Але за потреби можна узгодити підходи, які там вже знайдені (зони землетрусів тощо).

5. Ризики посадової відповідальності

Помилки в управлінні втручаннями або встановлення неправильних стандартів можуть призвести до офіційних позовів про відповідальність.

6. Узагальнення

Встановлення власних норм у додатку до закону недоцільно через складність і комплексність, а також регулярне оновлення висновків. Вимога щодо запланованих заходів безпеки полягає в тому, що в повідомленні мають бути вказані доступні джерела інформації для заходу безпеки. Самі заходи безпеки повинні відповідати сучасному рівню техніки. Щоб забезпечити якість реклаमाції, її повинні створювати люди з відповідною кваліфікацією. Не обов'язково, щоб ці відповідні особи були публічно призначеними та присяжними експертами з питань гірничої аварійності. Відповідна професійна підготовка або підтвердження порівнянного досвіду/ступенів в інших країнах ЄС є достатніми. Можливі технічні кваліфікації, які можуть бути визначені після консультації з гірничим органом, полягають у тому, що особа, яка має право подати заявку, має закінчений університетський ступінь магістра наук, магістра інженерії або кваліфікованого інженера в предметних областях:

- геотехнічна інженерія,
- гірничча справа,
- оболонки,
- інженерія сировини,
- технологія постачання енергії та сировини,
- геоінженерія та постмайнінг,
- геологія,
- інженерна геологія,
- цивільне будівництво,
- механіка ґрунтів і порід або
- у порівнянній дисципліні.

Це необхідно поєднати з багаторічним практичним досвідом у дослідженні та забезпеченні шахтного сміття, яке може спричинити каменепад.

Можна припустити, що люди, які відповідають цьому профілю вимог, уже мали справу з механікою гірських порід, геотехнічними чи будівельними проблемами під час навчання, а також, можливо, також із питаннями про стару гірничу справу, і ще більше поглибили знання, які вони отримали під час своєї професійної діяльності. практика. Таким чином, можна припустити добре обґрунтоване базове знання відповідних параметрів під час перевірки та забезпечення безпеки майнінгових спадщин, які спричиняють аварії.

Німеччина розглядає питання про те, чи варто просувати технічне регулювання. Для гірничодобувної галузі можна розглянути наступні органи стандартизації:

- DGMK Німецьке наукове товариство нафти, природного газу та вугілля,
- Німецьке товариство геотехніки (DGGT) або
- Німецька асоціація Markscheider e.V.

Жодна з цих організацій не має незалежного режиму стандартизації. У цьому контексті ви працюєте з DIN. Тому було б доцільно розробити технічні правила щодо заходів безпеки в старих шахтах через одну з цих установ. Одне або кілька технічних правил можна створити у відкритому та прозорому процесі (вимоги до розробки технічних правил впливають із Регламенту ЄС 1025/2012; вони впроваджуються, наприклад, у DIN 820 або DWA A 400). Плануються наступні важливі кроки:

- Оголошення про намір стандартизувати (наприклад, на порталі DIN);
- Створення робочої групи з можливістю участі зацікавлених сторін;
- Підготовка проекту стандарту;
- Публікація проекту та можливість заперечення;
- Згорання.

В принципі, таку процедуру також можуть проводити самі ці організації, якщо вони мають власні відповідні правила стандартизації. Згідно з дослідженнями, це не так, але їх можна встановити. Існуючі рекомендації DGGT і DMV не базувалися на таких принципах. У випадку стандарту DIN необхідно було б забезпечити фінансування заявника на стандартизацію. Завдяки співпраці з DGGT, DMV і DGMK, можна також обговорити з DIN щодо того, чи справді потрібне таке фінансування, якщо робота експертів по суті виконується на «добровільній основі» або у відрядженні органами влади/компаніями. Альтернативою може бути розширена публікація, наприклад, АК 4.6 DGGT і DMV, але це може бути закріплено в законі як «технічне правило» лише в обмеженій мірі.

3.2. Використання бази даних / CATASTER

3.2.1. Сучасна правова ситуація та цілі регулювання

Інформація, зібрана через зобов'язання щодо звітності та сповіщення повинна бути включена до кадастру (розслідування) охорона та охоронний кадастр). Їх слід використовувати, зокрема, під час надання відповідей на інформацію, пов'язану з власністю, під час підготовки заяв як представник громадських інтересів у процедурах планування та під час планування профілактичних розслідувань і заходів безпеки в рамках управління ризиками старих шахт. Мета також полягає в тому, щоб забезпечити органи влади та широку громадськість якомога повнішою інформацією.

Управління гірничої промисловості землі Північна Рейн-Вестфалія вже має геоінформаційну систему, включаючи базу даних (інформаційна система гірничої промисловості - BIS або WebBIS). Це створено на основі наявної на сьогодні інформації та документів. Зокрема, основу цієї інформаційної системи складають такі документи:

- Експлуатаційні плани та плани управління видобутку,

- Юридичні записи,
- Файли компанії,
- Історичні гірничі карти та серії карт (наприклад, головна карта, карта Німайєра або карта коридору Зігерланда)
- Карти гірничих розробок 1980-х років (включаючи «Карту покинутих гірничих виробок» і «Карту приповерхневої розробки»),
- Висновки зі звітів гірничого управління землі Північна Рейн-Вестфалія, старих гірничодобувних компаній і третіх сторін.

Створено портал про потенційні загрози для надр, спеціалізовану інформаційну систему для потенційних загроз для надр (FIS GDU). Це існує в офіційній версії та версії для широкого загалу. Записані площі поверхневого та приповерхневого видобутку корисних копалин використовуються в сенсі «аналізу найгіршого випадку» з відповідним буфером безпеки в FIS GDU. Таким чином, зареєстровані в цифровому вигляді площі наземного та приповерхневого видобутку корисних копалин представляють узагальнений вторинний набір даних. Щоб відповісти на запитання, пов'язані з майном, однак запити або оцінка повідомлених щоденних пошкоджень будівель базуються не на FIS GDU, а на первинній базі даних (зображення котловану тощо) [53].

1. Інформація для органів влади

Версію FIS GDU Authority введено в експлуатацію в 2009 році. Він спрямований, зокрема, на муніципалітети та певні органи влади, такі як органи будівельного нагляду. Доступ до інформаційної системи здійснюється через державну Інтранет.

Інформаційна система містить первинну інформацію про гірничодобувну та геологічну небезпеку, що стосується конкретної власності. Версія повноважень призначена для того, щоб допомогти визначити більш конкретно та на ранньому етапі, коли в процесах планування та затвердження необхідна юридично необхідна участь гірничого управління землі Північна Рейн-Вестфалія та/або геологічної служби землі.

Це означає, що органи влади по всій країні наразі можуть запитувати потенційні небезпеки, відомі Гірничому управлінню та Геологічній службі [53].

Правовою основою цієї інформаційної системи є положення про передачу державним органам даних про потенційні ризики для надр

2. Інформація для громадян

Громадянська версія FIS GDU також була створена від імені Міністерства економіки землі Північна Рейн-Вестфалія. Законодавчої бази для цього не створено.

У громадянській версії FIS GDU інформація, що міститься в офіційній версії FIS GDU, узагальнена (на основі 1 км², незабаром у зв'язку з перепроєктуванням на основі 500 м²) і не публікується на основі конкретної власності.

Незалежно від FIS GDU, лише уповноважені громадяни отримують пов'язану з власністю інформацію про потенційний ризик певної власності.

Надані та прострочені дозволи на видобуток корисних копалин знаходяться у вільному доступі в Інтернеті за адресою geoportals.nrw [53].

3.2.2. Законодавчі вимоги щодо обробки даних

1. Захист даних

З 25 травня 2018 року GDPR набув прямої чинності та є загальновизнаним як нормативний акт в ЄС (стаття 288 (2) TFEU). Він має пріоритет над усіма національними вимогами, якщо законодавство держав-членів не дозволяє відхилення або більш конкретні початкові положення. Таким чином, GDPR є відправною точкою для кожного перегляду захисту даних [54]. На додаток до GDPR існують всеохоплюючі закони з BDSG, який набув чинності з 25 травня 2018 року в повністю переглянутій версії, і захист даних закони федеральних земель. Існування законів штату про захист даних пов'язано з дублюванням повноважень: законодавство про захист даних, як перехресне питання, підпадає під законодавчі повноваження федерального уряду чи уряду штату залежно від змісту [55]. Закони штату про захист даних регулюють дані обробки органами державної влади та місцевого самоврядування. Згідно з пунктом 1 розділу 1 BDSG, BDSG застосовується до недержавних органів, а також до державних органів федерального уряду та, у деяких випадках, штатів [54].

Закон про захист даних пов'язаний з обробкою даних, особливо персональних даних. Дані – це вся інформація, яка використовується для обробки даних) GDPR базується на забороні із застереженням про дозвіл (принцип заборони), відповідно, будь-яка обробка даних заборонена, якщо немає обґрунтування [54]. Можуть оброблятися лише дані, необхідні для досягнення мети.

а) Обробка персональних даних

Усю інформацію, зібрану згідно з новим законом, слід вводити в існуючу інформаційну систему гірничої промисловості (BIS) або в кадастр, який ще належить розробити. Інформація про виявлення покинутих гірничих виробок вноситься до існуючої гірничо-інформаційної системи (ICG). Остаточні звіти про розслідування та заходи безпеки, проведені на покинутих гірничих виробках, будуть зареєстровані в кадастрі, який ще розробляється.

Ця інформація є персональними даними. Згідно зі статтею 4 № 1 GDPR «персональні дані» — це вся інформація, яка стосується ідентифікованої або ідентифікованої фізичної особи. Фізична особа, яку можна ідентифікувати, — це особа, яку можна ідентифікувати прямо чи опосередковано, зокрема за допомогою ідентифікатора, такого як ім'я, дані про місцезнаходження або одну чи більше спеціальних характеристик, які виражають фізичні, фізіологічні, генетичні, психологічні, економічні, культурні або соціальної ідентичності цієї фізичної особи.

Інформація про те, що було виявлено рудник або що було проведено певне розслідування та заходи безпеки, не є персональними даними, якщо розглядати її окремо. Однак ця інформація завжди пов'язана з властивостями, на яких були знайдені покинуті гірничі виробки. Власника зазвичай можна призначити до власності за допомогою розумного обсягу досліджень. Оскільки згідно зі ст. 4 GDPR достатньо, щоб фізичну особу можна було ідентифікувати, це персональні дані.

Також обробляються персональні дані. Згідно зі статтею 4 № 2 GDPR «обробка» означає будь-який процес або серію процесів, що здійснюються за допомогою або без допомоги автоматизованих процесів у зв'язку з персональними даними, наприклад збір, запис, упорядкування, зберігання, адаптація або модифікація, читання, запит, використання, розкриття шляхом передачі, розповсюдження або будь-якої іншої форми надання, порівняння або зв'язування, обмеження, видалення або знищення. У цьому випадку дані повинні бути зібрані та записані в реєстр. Крім того, дані повинні бути доступні для обробки даних інших органів.

Оскільки це передбачає обробку персональних даних, це спочатку не дозволено GDPR. Якщо обробка все ще має відбутися, потрібне обґрунтування (так звана «заборона із збереженням дозволу»).

б) Обґрунтування

Стаття 6 GDPR регулює вимоги щодо законності обробки персональних даних.

аа) Обґрунтування

Відповідно до пункту 1 статті 6 GDPR обробка персональних даних є законною, лише якщо виконується принаймні одна з перерахованих умов.

Такою умовою є, наприклад, згода суб'єкта даних (стаття 6 абзац 1 речення 1 lit. а) GDPR), захист життєво важливих інтересів суб'єкта даних або іншої фізичної особи (стаття 6 абзац 1 речення. 1 lit. d) GDPR) або необхідність обробки для виконання завдання в суспільних інтересах (ст. 6, абзац 1, речення 1 lit. е) GDPR). Крім того, стаття 6, пункт 1, речення 1, f) GDPR передбачає, що обробка персональних даних є законною, якщо обробка необхідна для захисту законних інтересів відповідальної особи або третьої сторони, крім випадків, коли це стосується інтересів або основних прав і основних свобод суб'єкта даних, які вимагають захисту персональних даних, переважають. Однак, відповідно до статті 6 абзацу 1 GDPR, це - останнє - обґрунтування не застосовується до обробки, яку здійснюють органи влади під час виконання своїх завдань, і тому не має значення в даній справі.

Згода відповідної особи (ст. 6 абзац 1 а) GDPR) не є варіантом у цьому випадку. Тому обґрунтування на цій основі виключається.

Захист життєво важливих інтересів суб'єкта даних або іншої фізичної особи (ст. 6 абзац 1 речення 1 літ. d) GDPR) навряд чи існує для всієї інформації. Покинуті гірничі виробки становлять небезпеку, яка також може вплинути на життя та здоров'я. Однак це не стосується всіх покинутих гірничих виробок, особливо тих, які вже достатньо захищені. Інформація, яка має бути оприлюднена, повинна охоплювати не лише ті покинуті гірничі виробки, які становлять або принаймні можуть становити небезпеку для життя та здоров'я, а й усі покинуті гірничі виробки. У цьому відношенні публікація інформації не може ґрунтуватися виключно на статті 6 абзац 1 d) GDPR.

Можна розглянути обґрунтування на підставі пункту 1 пункту 1 статті 6 GDPR. Відповідно, персональні дані можуть оброблятися, якщо це необхідно для виконання завдання, яке є суспільним інтересом або в рамках виконання службових повноважень.

Дані слід обробляти для захисту від небезпек старого майнінгу. Їх слід використовувати для системи управління ризиками, яка спрямована на запобігання таким небезпекам. Використання для відповідей на запити, пов'язані з власністю, також служить для надання інформації про небезпеку старого видобутку та відповідні вимоги до (структурних) заходів щодо власності та для запобігання небезпеці. Якщо дані передаються іншим органам, зокрема органам планування, це також гарантує, що небезпеки старого видобутку враховуються під час планування та таким чином мінімізуються. Запобігання небезпеці старого видобутку є завданням, яке відповідає суспільним інтересам.

Завдання також має місце при здійсненні публічної влади. Запобігання небезпеці було доручено гірничому управлінню землі Північна Рейн-Вестфалія відповідно до розділу 48 абзацу 3 OBG NRW.

У цьому контексті слід зазначити, що адресатами статті 6(1)(e) GDPR є лише ті відповідальні особи, яким було доручено публічне завдання. Це формулювання стосується інформаційного розподілу повноважень [56]. Згідно зі статтею 6(1)(e) GDPR, кожен державний орган може здійснювати обробку даних лише в межах, визначених законом для його сфери відповідальності та відповідальності. На відміну від статті 7 lit) DSRL, будь-які одержувачі даних третіх сторін, навіть якщо їм доручено виконання завдання в суспільних інтересах або під час виконання суверенних повноважень, більше не реєструються [57]. Тому пересилання та використання даних від інших органів має бути обґрунтовано окремо.

Передача цих даних від управління гірничої промисловості іншим органам також ґрунтується на відповідальності за запобігання небезпеці, яку становлять покинуті гірничі виробки. Якщо органи влади використовують дані, це також має бути зроблено в рамках виконання наданих їм державних повноважень. З цієї точки зору необхідно окремо розглянути, чи можна виправдати вільний доступ до певних даних в Інtranеті. Треба було б обґрунтувати, чому всі органи влади потребують цих даних для виконання покладених на них державних завдань. Якщо ця інформація не потрібна, доступ має бути обмежений.

Публікація певних даних в Інтернеті для широкого загалу служить для запобігання небезпеці старого майнінгу. Таким чином, це також охоплюється завданнями, покладеними на гірничий орган NRW.

bb) Правова база

Щоб виправдати обробку даних, потрібна правова база. Відповідно до пункту 3 статті 6 GDPR ця правова основа може бути визначена правом Союзу або законодавством держав-членів. Стаття 6, підпункт e) GDPR розвиває свою виправдовувальну дію лише в поєднанні з правовою основою [57].

Правова основа може містити спеціальні положення, що адаптують застосування положень GDPR, включно з положеннями про те, які загальні умови застосовуються для регулювання законності обробки контролером, які типи даних обробляються, яких осіб це стосується, які засоби та для яких цілей розкриваються персональні дані, яким цілям обмеження підлягають, як довго вони зберігаються та які операції та процедури обробки можуть використовувати.

тися, включаючи заходи для забезпечення того, щоб обробка здійснювалася законно та сумлінно, наприклад, для інших особливих ситуацій обробки (стаття 6 абзац 3 речення 3 GDPR).

Спирним є те, наскільки стаття 6(1)(e) відкриває GDPR для законодавства держав-членів. Це відкриття справедливо враховує перехресний характер законодавства про захист даних, дозволяючи підтримувати іноді дуже диференційований і складний нормативний ландшафт у державах-членах. Тим не менш, слід зазначити, що «право держав-членів завершити» каталог статті 6 і, зокрема, не може відхилитися від рівня захисту GDPR [58].

(1) Обробка та передача даних

UndergroundDÜVO NRW наразі забезпечує правову основу для передачі даних про потенційні ризики для надр у NRW державним органам, зазначеним у розділі 4 UndergroundDÜVO NRW. Однак, оскільки це лише правове регулювання, воно також має базуватися на формальній правовій основі. Правовою основою для UndergroundDÜVO NRW є розділ 6 параграф 2 DSG NRW.

Згідно з розділом 2, параграфом 2 № 1 DÜVO NRW, інформація про потенційну небезпеку надр включає дані про залишені відкриті гірничі виробки.

Мета обробки має бути визначена в правовій основі або необхідна для виконання завдання, яке є суспільним інтересом (ст. 6 абзац 3 речення 2 GDPR).

§ 4 UndergroundDÜVO NRW регулює мету передачі даних. Згідно з розділом 4, параграфом 2 Underground DÜVO NRW, органи, відповідальні за запобігання небезпеці, і особи, відповідальні за визначення технічної бази для ідентифікації та запобігання небезпеці, можуть отримати доступ до даних у тій мірі, в якій їх знання необхідні для виконання завдань. Відвернення небезпеки, таким чином, прямо згадується як мета. Крім того, у розділі 4, параграфі 1 Underground DÜVO NRW перераховано ряд інших цілей.

§ 3 UndergroundDÜVO NRW також дозволяє автоматизовану передачу даних за зазначених там умов.

(2) Публікація даних

Немає правових підстав для публікації даних або частини зібраних даних. Це має бути створено в новому законі або в Underground DÜVO NRW.

Правова підстава не потрібна, лише якщо немає обробки персональних даних. Цей шлях наразі обрано. Дані, опубліковані в Інтернеті, не стосуються конкретної власності. Таким чином, дані не мають прямого відношення до властивостей. Чи вибрана невизначеність (1 км²) достатня для виключення особистого посилання на дані, тут не розглядатиметься більш детально. Проте в принципі можливі ці два підходи:

- з одного боку, дані можуть бути опубліковані таким чином, що вони не є персональними даними (тоді не потрібно обґрунтовувати публікацію) або
- дані публікуються таким чином, що вони є персональними даними, але таке використання даних має бути виправданим і, отже, повинно мати правову основу.

вв) Необхідність

Відповідно до статті 6 абзацу 3 GDPR, правова основа повинна переслідувати мету, яка є суспільним інтересом, і повинна бути пропорційною законній

меті (необхідності). Критерій необхідності є автономним поняттям права Союзу. Відповідно до прецедентного права Європейського суду, поняття необхідності не повинно мати змінного змісту в державах-членах, інакше мета еквівалентного рівня захисту в усьому Союзі буде втрачена [59]. Необхідність обробки персональних даних передбачає, що завдання не може бути виконано інакше, не може бути виконано повністю або не може бути виконано в законний спосіб [59]. Необхідно також провести тест на пропорційність і, таким чином, збалансування інтересів. У цьому відношенні справа полягає в тому, що обробка даних, заснована на ст. так само ефективно [59].

Дані мають бути загальнодоступними для кожного ресурсу. Однак у відкритому доступі має бути лише інформація про наявність звітів. Подальшу інформацію не слід публікувати, а лише передавати тим, кого це стосується (органам влади чи приватним особам із законним інтересом) за запитом.

(1) Обробка даних гірничим органом землі Північна Рейн-Вестфалія

Гірнична влада Північної Рейн-Вестфалії повинна контролювати небезпеки, пов'язані з видобутком корисних копалин, і, якщо необхідно, вживати заходів безпеки. Для ефективної, превентивної боротьби з небезпеками, пов'язаними зі старим видобутком корисних копалин, гірничий орган повинен мати доступ до вичерпної, ідеально повної документації про місця, де відбувся видобуток. Створення системи управління ризиками та захист громадської безпеки може бути успішним, лише якщо ці місця будуть детально зафіксовані.

У разі запобігання певній небезпеці гірничодобувна служба також має особливу обробку. Неточності в реєстрації майна знизили б ефективність заходів безпеки та, таким чином, загрожували життю та здоров'ю екстрених служб на місці, а також законним інтересам третіх осіб.

Крім того, все більше втрачаються знання про стару гірничу промисловість та її спадщину. Ось чому гірничий орган землі Північна Рейн-Вестфалія повинен бути в змозі захистити населення від ризиків, пов'язаних із спадком гірничої промисловості [60]. Однак цього можна досягти лише за умови оцифрування старих наборів даних.

Це компенсується правами постраждалих власників нерухомості та принциповою заборонаю обробки персональних даних. Однак власники майна також зацікавлені в тому, щоб безпеки, що впливають з їхнього майна, можна було ідентифікувати та стримувати. Крім того, конкретні дані доступні лише відповідальним адміністративним працівникам. Не буде жодної передачі неавторизованим третім сторонам, тому ризик неправомірного використання даних третіми особами зводиться до мінімуму. Таким чином, права власників постраждалого майна мають бути на другому місці після мети ефективного запобігання небезпеці.

(2) Передача даних державним органам

Окрім гірничої влади Північної Рейн-Вестфалії, може знадобитися, щоб інші державні органи були поінформовані про розташування старих гірничих ділянок. Це – державні органи, зокрема органи затвердження. Прийнятність будівельних проектів може бути вирішена без юридичних помилок лише в то-

му випадку, якщо органи влади знають всю інформацію. Це також включає небезпеки, які (можуть) виникнути внаслідок старих гірничих робіт. Тому необхідна передача даних або віддалений доступ до специфічного для сайту представлення відомих успадкованих копій, які викликають поломку. У такому випадку чітке представлення майна також в інтересах власника майна. Таким чином можна уникнути будь-яких (непрямих) збитків через неправильне затвердження. Оскільки і в цьому випадку коло осіб, які мають доступ до повних наборів даних, обмежується відповідальними адміністративними працівниками, ризик неправомірного використання зводиться до мінімуму.

Необхідно гарантувати, що лише державний орган може переглядати документи, необхідні йому для виконання свого завдання, і лише ті дані, які йому потрібні, Розділ 3 Параграф 1 DSG NRW. Через принцип захисту даних щодо обмеження цілей, наприклад, доступ до даних природоохоронним органам не потрібен. Це також впливає з вимоги розробляти процеси, максимально сприятливі для захисту даних («конфіденційність за задумом і за замовчуванням»), ст. 25 абзац GDPR.

Отже, необхідно - крім того - гарантувати, що доступ до специфічного представлення майнінгу відомих спадщин, які викликають руйнування, дозволено лише тим органам, яким потрібна інформація для виконання своїх завдань. Тому правила підземного DÜVO NRW повинні бути дотримані.

(3) Публікація даних

В інтересах прозорості та запобігання також було б бажано опублікувати в Інтернеті добре відомі спадщини майнінгу, які завдають шкоди розробкам.

Необмежена, вільна публікація цієї інформації для всіх не може бути безпечно реалізована, тому не рекомендується.

Метою державного кадастру є захист населення від небезпек, які становлять старі виробки. Крім власників нерухомості, будівельних компаній і потенційних покупців, інформація про можливі небезпеки також цікавить пішоходів і велосипедистів, які перебувають на такій території. Як право на інформаційне самовизначення відповідно до підпункту 1 статті 2 у поєднанні з підпунктом 1 статті 1 GG, так і економічний інтерес власника майна суперечать цьому інтересу в інформації. Загальнодоступна інформація про гірничодобувну спадщину, наявну в районі власності, яка може призвести до оцінки ризику з, можливо, неправильними результатами, не є інформацією, яка має бути доступною для всіх. Тим паче, що лише обмежена група людей (наприклад, потенційні покупці, власники) може претендувати на законний інтерес в отриманні такої інформації. GDPR вимагає, щоб оброблялися лише ті дані, які необхідні для досягнення наміченої мети, ст. 5 абзац 1 b) GDPR. Це також означає, що сторонні особи не повинні мати доступу до даних (пункт 39 GDPR). Так само не всі мають право переглядати економічно значущі дані про властивості третіх сторін. Тому необмежена публікація не буде сумісна ні з принципом обмеження мети, стаття 5(1)(b) GDPR, ні з принципом мінімізації даних, стаття 5(1)(c) GDPR.

Крім того, згідно з підпунктом 2 статті 25 GDPR, відповідальна особа зобов'язана розробити процеси, максимально сприятливі для захисту даних

(«конфіденційність за замовчуванням»), якщо немає вагомих причин розширити коло можливих одержувачів. Таким чином, загальне посилення на ефективне запобігання небезпеці недостатньо, щоб виправдати повну публікацію в Інтернеті.

Таким чином, спадщина майнінгу також порушує зобов'язання вибирати базові налаштування, які найбільш сприяють захисту даних, пункт 2 статті 25 GDPR. Ніщо інше не застосовується в зонах, які становлять особливу небезпеку. Для досягнення мети відвернення небезпеки доступні більш м'які засоби. Наприклад, адекватні показники на території можуть попереджати пішоходів.

Проте відповідно до закону про захист даних було б дозволено детально інформувати громадськість про майно, що інформацію про майно можна отримати в гірничому управлінні землі Північний Рейн-Вестфалія. Однак лише люди, які можуть стверджувати про законний інтерес, можуть отримати доступ до конкретних документів. Обмеження особами, які можуть підтверджувати законний інтерес, забезпечує мінімізацію даних та економію даних. Після цього уповноважені особи можуть подавати цільові запити на інформацію до гірничопромислового органу. Саме тому необхідна інформація про власність. Цільовий запит на інформацію також необхідний в інтересах ефективних адміністративних дій. Інакше гірничі органи отримували б велику кількість запитів на інформацію, якби заявник не міг чітко побачити, доступна інформація чи ні.

Як показано вище, це може базуватися на розділі 6 DSG NRW як правовій основі. Крім того, інформація про власність буде передана заявникам лише в тому випадку, якщо можна буде підтвердити законний інтерес або дозвіл власника. Тому його дизайн також відповідає вимогам захисту даних.

У Північній Рейн-Вестфалії вже можна отримати доступ до інформації про власність, наприклад, щодо ризику затоплення території або біотопів на ній. Жодних обов'язкових процедур для участі постраждалих або громадськості не вимагається, щоб представити ризики, пов'язані з повеннями (розділ 74 WHG) або захищеними біотопами чи біотопами, які заслуговують на захист (розділ 3 LNatSchG). В обох випадках лише природне розташування майна та території враховуються фактори, що впливають на майно (наприклад, карти шуму).

с) Подальші вимоги

Згідно зі статтею 5, абзац 1, b) GDPR, обробка даних може відбуватися лише в рамках визначеної, чіткої та законної мети. Згідно зі ст. 5, абзац 1 GDPR, обробка даних повинна бути необхідною для поставленої мети. Тому тип, обсяг і тривалість обробки повинні бути максимально обмежені. Згідно зі ст. 5 абзац 1 d) GDPR, неправильні дані повинні бути негайно видалені або виправлені. Стаття 5, абзац 1, буква e) GDPR стандартизує принцип обмеження зберігання і, таким чином, формує особливий вираз принципу мінімізації даних з точки зору часу. У цих випадках дані, що зберігаються, не стали неточними, і первісна мета не перестала існувати, але захист операцій обробки з часом певною мірою знизився.

Як наслідок, орган обробки даних повинен самостійно перевіряти через регулярні проміжки часу, чи була досягнута мета щодо інтересів суб'єкта даних, щоб продовжувати зберігати дані. Забезпечення безпеки даних відповідно до ст. 32 GDPR відповідає принципу цілісності та конфіденційності обробки даних. Після цього орган обробки повинен вжити всіх технічних та організаційних заходів для забезпечення цілісності - у сенсі відсутності маніпуляцій - даних (цілісність), а також захисту від несанкціонованого доступу та обробки третіми особами (конфіденційність). Інформація потрібна в довгостроковій перспективі (навіть через десятиліття), щоб мати можливість оцінити майбутні будівельні роботи, наприклад.

d) Права відповідної особи

Статті 12-22 і 77 GDPR стосуються прав задіяних осіб, включаючи право на інформацію (стаття 15 GDPR), виправлення (стаття 16 GDPR) і видалення (стаття 17 GDPR). Це має бути враховано в законі.

e) Зобов'язання щодо проведення оцінки впливу на захист даних

Крім того, згідно зі статтею 35 GDPR оцінка впливу на захист даних повинна проводитися, якщо існує високий ризик для прав і свобод фізичних осіб. Зокрема, у випадках статті 35 абзац 3 GDPR необхідно провести оцінку впливу на захист даних. Однак, підтримувана ІТ реєстрація майнінгових спадщин, які викликають аварії, і додаткова спеціальна інформація (наприклад, звіти експертів про проведені розслідування та заходи безпеки) не є порівняним процесом обробки. Немає високого ризику для зачепленої власності власники. Оцінку впливу на захист даних проводити не потрібно.

f) Консультація з наглядовим органом

Оскільки не існує високого ризику для прав постраждалих осіб і не потрібна оцінка впливу на захист даних відповідно до статті 35 GDPR, немає необхідності в попередніх консультаціях з наглядовим органом відповідно до статті 36 GDPR. Нічого іншого не впливає з розділу 57 DSG NRW.

Однак, відповідно до розділу 6, абзацу 2, речення 4 DSG NRW, державний уповноважений із захисту даних та свободи інформації повинен бути проінформований про заплановану процедуру.

2. Авторське право

Окрім закону про захист даних, слід також враховувати закон про авторське право. Створені звіти та карти можуть бути захищеними творами відповідно до розділу 2 Закону про авторське право і в цьому випадку не можуть використовуватися без згоди автора. У цьому відношенні ані розповсюдження, ані публікація є неможливими.

Автор може вільно вирішувати, чи буде опубліковано його твір, див. розділ 12, параграф 1 UrhG. Можливі різні комбінації реєстрів. Важливо, однак, погодився автор на публікацію чи ні. Згода може бути наслідком таких фактів:

- Згода на публікацію в експертній угоді
- Згода на публікацію в окремому договорі
- Непряма згода на публікацію
- Згода в іншій формі

Якщо немає конкретних договірних положень, завжди потрібно розглядати окремий випадок. Наприклад, Вищий адміністративний суд землі Північна Рейн-Вестфалія вирішив у своєму рішенні від 24 листопада 2017 року - 15 А 690/16 - що в поданні Експертні звіти в рамках спрощеної процедури затвердження згідно з § 19 BImSchG, як правило, не розглядаються (перша публікація в значенні § 9 абз. 1 речення 1 № 2 UIG 2005, § 12 абз. 1 UrhG та автора правомірно має право передачі через Орган може відмовити третій стороні.

Тому завжди необхідно перевіряти в кожному конкретному випадку, чи можна передавати твір третім сторонам чи ні. Для майбутніх оцінок/звітів необхідний шаблон для сповіщення означає, що вони також можуть бути видані органом влади особам із законним інтересом. Однак це потрібно перевірити на старі звіти.

3. Обсяг наявних документів

На додаток до розгляду питання про публікацію інформації про власність, яка є доступною щодо власності, також слід перевірити, чи вся інформація, пов'язана з власністю, доступна від гірничого управління (наприклад, спеціалізована інформація про гірничу спадщину які, як відомо, спричиняють пошкодження території майна, офіційні розпорядження, наприклад, щодо власників майна та/або колишніх шахтарів/власників ліцензії, або звіти експертів про проведені дослідження та заходи з відновлення) можуть бути вільно доступні для всіх в Інтернеті. Незважаючи на проблеми з авторським правом щодо звітів, публікація не рекомендована з міркувань захисту даних.

а) Відкритий уряд

Мета адміністрації – мати якомога більше даних, але важливо знайти баланс між інтересами в кожній операції обробки. Загальний регламент захисту даних посилив існуючі норми та встановив нові, більш високі вимоги до обробки персональних даних.

У той час як приватним особам дозволяється обробляти персональні дані відповідно до статті 6, абзац 1, f) GDPR, якщо можна стверджувати про законний інтерес у обробці, державному сектору не дозволяється обробляти дані виключно на основі цього, див. 1 S. 2 GDPR.

Тому абсолютно необхідно мати правову основу, на якій можуть базуватися адміністративні дії. Завдання та цілі обробки даних можуть визначатися державами-членами самостійно. Однак правова основа також повинна відповідати принципам захисту даних відповідно до ст. 5 DS-GVO [61].

Публікація всієї інформації, пов'язаної з власністю, в Інтернеті означати-ме, що будь-хто в усьому світі матиме доступ до цих даних, навіть якщо немає законного інтересу знати їх. Тому буде втручання в права власників майна або правовласників або гірничодобувних компаній. Виправданість втручання залежить від того, чи можна дотримуватися принципів захисту даних, викладених у статті 5 GDPR: отже, втручання переслідує законну мету, а також є відповідним, необхідним і пропорційним.

б) Законні цілі

Принцип обмеження цілей вимагає, щоб дані збиралися лише для визначених, чітких і законних цілей, ст. 5 абзац 1 б) GDPR. У цьому випадку дані повинні оброблятися для таких законних цілей:

- Захист від небезпек старого видобутку,
- Створення системи управління ризиками та
- Відповідь на запити, пов'язані з майном.

Повна, пов'язана з власністю обробка даних про майнінгові спадщини, які викликають аварії, і додаткова спеціальна інформація (наприклад, експертні звіти про проведені розслідування та заходи безпеки) сприяє досягненню заявлених цілей і тому є придатною.

в) Необхідність

Однак залишається сумнівним, чи потрібно публікувати всю інформацію, пов'язану з майном, в Інтернеті. Це необхідно лише в тому випадку, якщо мети неможливо досягти більш м'якими засобами. Пункт 39 GDPR визначає цю вимогу таким чином:

«Особисті дані слід обробляти, лише якщо мета обробки не може бути обґрунтовано досягнута іншими засобами».

Однак, згідно з поточними відомостями, вищезазначені цілі також можуть бути досягнуті, якщо інформація, пов'язана з власністю, надається лише за запитом. негайний пошук і перегляд в Інтернеті не є необхідним для ефективного запобігання небезпеці. Як уже пояснювалося, наразі немає безпосередньої небезпеки, тому ця інформація не повинна бути максимально доступною для третіх сторін. У цьому відношенні пріоритету заслуговує нормативний акт, який базується на існуючих даних і надає ці дані лише за запитом, демонструючи законний інтерес.

г) Мінімізація даних

Це регулювання також є кращим з урахуванням принципу мінімізації даних. Згідно з принципом мінімізації даних, не може оброблятися більше даних, ніж це необхідно для досягнення мети. Також важливо переконатися, що група одержувачів даних є якомога меншою. Декларація 39 GDPR також визначає вимоги щодо мінімізації даних: «Персональні дані повинні бути адекватними та відповідати цілям, для яких вони обробляються, і обмежуватися тим, що необхідно для цілей, для яких вони обробляються. Персональні дані повинні оброблятися таким чином, щоб належним чином гарантувалася їхня безпека та конфіденційність, у тому числі щоб неавторизовані особи не мали доступу до даних»

Суворе застосування принципу мінімізації даних зробило б обробку даних у соціальних мережах або так званому «Інтернеті речей» неприпустимим. Однак GDPR визнає технічний прогрес (див. пункт 6 GDPR). що технічний прогрес і будь-яка «концепція обслуговування» завжди мають перевагу над принципом мінімізації даних [61]. Особи повинні продовжувати контролювати свої власні дані (пункт 7 GDPR).

Публікація в Інтернеті всіх даних, пов'язаних із майнінгом, які завдають шкоди розробкам, та додаткової інформації спеціалістів (наприклад, експертних звітів про проведені розслідування та заходи безпеки) розкриваються ши-

рокому загалу без обмежень. Така вичерпна публікація не обмежується «необхідним обсягом». Інтерес суспільства в інформації може бути адекватно задоволений посиланнями на наявну інформацію. На заваді повної публікації всієї інформації також стоїть принцип мінімізації даних.

д) Проміжний результат

Тому обґрунтування втручання неможливе, оскільки воно є необхідним, оскільки не дотримуються принципи захисту даних щодо обмеження мети та мінімізації даних.

Конкретні межі тлумачення нечітких юридичних термінів (таких як «необхідний захід») досі точно не визначені. Державний уповноважений із захисту даних Нижньої Саксонії висловив очікування, що знадобиться до 10 років, поки буде досягнута юридична ясність у застосуванні GDPR. З огляду на той факт, що наразі все ще існує правова невизначеність щодо тлумачення розпливчастих юридичних термінів, які містяться в GDPR, повна публікація наявних даних про майнінгові спадщини, які викликають аварії, та додаткову спеціальну інформацію (наприклад, звіти експертів щодо розслідування та безпеки). вжиті заходи) не рекомендуються. Навіть можливий дозвіл наглядового органу, Державного уповноваженого із захисту даних та свободи інформації, не виключає можливості того, що у разі скарги суб'єкта даних суд може розглянути цей тип обробки та, зокрема, розкриття як неприпустимі.

3.2.3. Порівняння з іншими нормативними актами

1. Водне право

У водному праві аналогічна проблема виникає у сфері захисту від повеней. Відповідно до розділу 72 WHG, затоплення – це тимчасове затоплення землі, яка зазвичай не покрита водою.

Відповідно до розділу 73 WHG, відповідальний орган повинен оцінити ризик затоплення, а потім визначити зони зі значним ризиком затоплення (зони ризику). Потім відповідальні органи створюють карти небезпек і карти ризиків для зон ризику (розділ 74, параграф 1 WHG). Крім того, вони складають плани управління ризиками на основі карт небезпек і карт ризиків (розділ 75, параграф 1 WHG). Відповідно до розділу 79 WHG відповідальні органи публікують оцінку ризику затоплення, карти небезпек і карти ризиків, а також плани управління ризиками. Ці вимоги базуються на Європейській директиві щодо управління ризиками повеней (2007/60/EC).

Розділ 76 WHG стосується зон затоплення. Згідно з розділом 76, параграфом 4 WHG, громадськість повинна бути спочатку проінформована про заплановане визначення зон затоплення та мати можливість висловити свої коментарі. Громадськість також має бути проінформована про виділені території після призначення.

Розділ 90 LWG NRW регулює зобов'язання щодо інформації та документації для встановлених і тимчасово охоронюваних зон затоплення. Для цих територій відповідальні водні органи повинні опублікувати довідники та карти в Інтернеті. Вони також повинні зберігати карти небезпек і карти ризиків відпо-

відно до Розділу 74 WHG, а також плани управління ризиками відповідно до Розділу 75 Параграф 1 WHG для всіх.

Це необхідно для того, щоб кожен, а не лише власник нерухомості, міг отримати знання про умови водного господарства. Тому що просто завдяки вільному доступу до цієї інформації з управління водними ресурсами всі заходи, як у державному, так і в приватному секторах, можна планувати та впроваджувати з урахуванням відомих проблем управління водними ресурсами [62]. Ця постанова також більш детально визначає вимоги розділу 10 абзацу 1 UIG. UIG може містити додаткові вимоги, які не перераховані в LWG NRW [62]. Оскільки опублікована інформація у форматі файлів повинна розглядатися як офіційні роботи, які були опубліковані в офіційних інтересах для загального інформування, вони не користуються захистом авторського права, подібно до законів і правил (розділ 5, параграф 2 UrhG) [62].

2. Будівельні навантаження

Будівельні навантаження вносяться до реєстру будівельних навантажень відповідно до розділу 85 абзацу 1 BauO NRW 2018. Реєстр будівельних навантажень не є загальнодоступним. Відповідно до розділу 85, параграф 5 BauO NRW 2018, лише ті, хто продемонструє законний інтерес, можуть переглядати список навантажень.

Однак у випадку будівельних навантажень немає очевидного виправдання для того, щоб вони були вільно доступні для всіх. Законний інтерес до перевірки існує лише в окремих випадках, а не в цілому.

3. Право охорони ґрунтів

Відповідно до LBodSchG необхідно створити систему інформації про ґрунти (§ 6), кадастр (§ 8), файли та карти (§ 9). Право доступу до цього надається згідно з правилами UIG NRW.

Орган повідомляє власника про те, що майно включено до списків (пункт 4 статті 10). Власник може прокоментувати це. Він може вимагати виправлення або видалення, якщо інформація є неправильною (розділ 10 абзац 4 речення 2). Інформація надається за запитом. Інформація надається лише уповноваженим особам і тільки за згодою власника.

4. Закон зберігання вуглекислого газу

§ 6 KSPG

(1) Федеральний інститут геонаук і природних ресурсів (реєстраційний орган) за погодженням з Федеральним агентством з охорони навколишнього середовища створює та веде загальнодоступний реєстр з метою інформування громадськості про трубопроводи вуглекислого газу та зберігання вуглекислого газу, який включає:

1. Інформація про існуючі та плановані трубопроводи вуглекислого газу,
2. усі схвалення, рішення про ухвалення планування та схвалення планування згідно з цим законом, а також заявки на такі рішення,

3. Інформація про всі виведені з експлуатації сховища вуглекислого газу та всі сховища вуглекислого газу, за які було передано відповідальність відповідно до Розділу 31.

(2) До реєстру застосованих, схвалених і виведених з експлуатації сховищ двоокису вуглецю повинна бути включена така інформація:

1. характеристика шарів порід, які використовуються резервуарами вуглекислого газу, і шарів порід, що оточують резервуари вуглекислого газу, використовуючи існуючі геологічні дані, включаючи карти та зображення просторового розподілу в поперечному перерізі,

2. характеристика пластових вод, присутніх у шарах порід, і переважаючих умов тиску,

3. оцінка та визначення змін тиску в шарах порід через постійне зберігання,

4. іншу доступну інформацію, яка може бути використана для оцінки того, чи можна повністю та постійно зберігати накопичений вуглекислий газ,

5. оцінка та визначення впливу на навколишнє середовище, пов'язаного з постійним зберіганням,

6. інші можливі способи використання, особливо геотермальна енергія,

7. тривимірне зображення поширення вуглекислого газу та, наскільки це можливо, його концентрації в зоні поширення.

(3) Реєстр постійно оновлюється. Відповідальні державні органи надають органу ведення реєстру інформацію, необхідну для створення та ведення реєстру і прийняття рішень відповідно до 2-го речення частини 2 статті 2. Розділи 7-9 Закону про екологічну інформацію застосовуються відповідно до загальнодоступності реєстру.

(4) Федеральне міністерство економіки і енергетики уповноважене, за згодою з Федеральним міністерством навколишнього середовища, охорони природи, будівництва та ядерної безпеки, видати законодавчу постанову за згодою Бундесрату для створення й управління реєстру, щоб регулювати збір, обробку та видалення персональних даних, необхідних для цієї мети, публічний доступ до реєстру та процедури, необхідні в кожному конкретному випадку.

(5) Федеральний інститут геонаук і природних ресурсів співпрацює з відповідальними органами влади сусідніх країн у характеристиці транскордонних резервуарів вуглекислого газу та шарів гірських порід, що їх оточують.

(6) Федеральний інститут геонаук і природних ресурсів подає звіт до Комісії через відповідальні органи Федерального уряду з 30 червня 2011 року, а потім кожні три роки, щодо застосування Директиви 2009/31/ЄС та про відомості згідно з пунктом 1 пункту 3 у поєднанні з пунктом 2 пункту 1 і 4.

5. Залізничне право

§ 5с АЕГ Збір, обробка та використання даних

(1) Орган з розслідування залізничних подій може, у межах своїх повноважень відповідно до пункту 3 розділу 5b, збирати персональні дані всіх осіб, залучених або постраждалих від небезпечної події під час залізничних операцій, а також свідків та інших осіб, які роблять ці заяви в рамках розслідування цієї небезпечної події роблять, збирають, обробляють і використовують дані в тій мірі, в якій це необхідно для виконання мандата на розслідування відповідно до пункту 1 розділу 5b. Вони також ідентифікують задіяні залізничні та, за

необхідності, автомобільні транспортні засоби з ідентифікацією транспортних засобів та даних про власників.

(2) Особисті дані у значенні пункту 1 є

1. Прізвище та ім'я,
2. Адреса та телекомунікаційна інформація,
3. Посада на залізниці,
4. Підтверджена кваліфікація відповідно до пункту 1 розділу 54 Правил будівництва та експлуатації залізниць,
5. Професія та професійна кар'єра,
6. Придатність до експлуатації відповідно до розділу 48 Правил будівництва та експлуатації залізниць,
7. Інформація про поточний стан здоров'я та попередні захворювання, якщо це можна розглядати як посилення на небезпечну подію.

(3) Персональні дані, зібрані та збережені відповідно до пункту 1 або інших положень цього закону, зокрема конфіденційні декларації, повинні бути особливо захищені від несанкціонованого використання та, зокрема, від несанкціонованої перевірки за допомогою технічних й організаційних заходів.

(4) Дані, зібрані відповідно до пункту 1, зберігаються у файлах автоматично або неавтоматично.

§ 5d Конфіденційність АЕГ

(1) Відповідно до Розділу 5e, орган з розслідування залізничних подій не може оприлюднювати наступну інформацію та дані з будь-якою іншою метою, окрім розслідування небезпечної події під час залізничних операцій:

1. Усі показання свідків та інші заяви, звіти та записи, записані відділом розслідування нещасних випадків на залізниці під час розслідування небезпечної події,

2. Відомості, що встановлюють осіб, які дали свідчення при розслідуванні небезпечної події, або

3. Інформація особливо делікатного та приватного характеру, включаючи інформацію про здоров'я осіб, які постраждали від небезпечної події.

(2) Записи будуть включені до звіту про розслідування або до додатків до нього лише в узагальненій та анонімній формі та лише якщо вони мають відношення до аналізу небезпечної події, що розслідується.

(3) Якщо інше не вимагається, орган з розслідування залізничних подій дає свою згоду на участь уповноваженого представника іноземного органу з розслідування залізничних подій, лише якщо держава, що надає дозвіл, запевнила, що вона забезпечить взаємність щодо наявності засобів надані докази та що в розумінні Розділу V Директиви (ЄС) 2016/798 він оприлюднює отримані документи та висновки лише в тій мірі, в якій це допустимо згідно з обмеженнями параграфів 1 і 2.

(4) Заяви, зроблені особою в контексті розслідування згідно з цією статтею, не можуть бути використані на шкоду особі, яка робить заяву.

§ 5e Передача державним органам

(1) Передача інформації та даних, зазначених у пункті 1 розділу 5d, державним органам дозволяється за умови, що передача відповідає суспільним інтересам

1. безпека залізничних перевезень,
2. видачу або скасування сертифікатів безпеки для залізничних підприємств або дозволів на безпеку для підприємств залізничної інфраструктури,
3. здійснення кримінального провадження та притягнення до адміністративної відповідальності у зв'язку з небезпечною подією є обов'язковим. Крім того, інформація та дані, зазначені в розділі 5d параграфу 1, повинні бути передані відповідальним органам поліції з метою інформування.

6. SächsHohlrVO (Небезпечні зони)

§ 8 SächsHohlrVO

Небезпечні зони визначені адміністративними правилами. У цих районах інформацію можна отримати від органів влади, які надають цю інформацію на основі карт видобутку корисних копалин, даних та аналізу пошкоджень від видобутку корисних копалин.

7. ThürABbUHG (Об'єкти старих гірничих робіт та підземні порожнини)
§ 7 Параграф 1 ThürABbUHG:

Об'єкти старих гірничих робіт та підземні порожнини офіційно обліковуються та перевіряються відповідальним органом у довіднику. Список надається будівельним органам у регулярно оновленій версії.

3.2.4. Варіанти регулювання

1. Обробка даних гірничим управлінням землі Північна Рейн-Вестфалія

Немає жодних змін в обробці даних Гірничим управлінням землі Північна Рейн-Вестфалія порівняно з існуючими процедурами обробки. Обробка даних для виконання завдань уже дозволена відповідно до поточної правової ситуації. Зокрема, поточний FIS GDU відповідає вимогам захисту даних, але це не виключає редизайну.

2. Передача даних державним органам

Правила Underground DÜVO NRW у поєднанні з розділами 6, параграфи 2 і 8 DSG NRW дозволяють обробку даних органами влади, які повинні мати доступ до цих даних для виконання своїх завдань. Таким чином, обробка даних для виконання завдань уже дозволена відповідно до поточної правової ситуації. Однак необхідно технічно забезпечити, щоб органи влади, яким дані не потрібні для виконання своїх завдань, не мали доступу. Концепція авторизації повинна враховувати як предмет, так і місцеву юрисдикцію.

3. Публікація даних

Поточна «громадянська версія», а також «авторитетна версія» FIS GDU відповідають вимогам щодо захисту даних, але це не виключає зміни дизайну. Немає необхідності повністю відокремлювати версію для органів влади від "громадянської версії", але також дозволяється підтримувати дві системи. У будь-якому випадку, різні рівні авторизації повинні гарантувати, що не всі мають повний доступ, враховуйте, що різні версії наразі працюють на різних

серверах (Інтернет або державна інтранет) і що злиття спричинить значні зусилля. Крім того, злиття може призвести до подальших проблем із забезпеченням безпеки даних. Однак це залежить від способу, як вона буде розроблена в майбутньому. Тому ми припускаємо, що спочатку буде збережено дві системи.

Як показано вище, повна публікація всіх даних несумісна з принципами економії та мінімізації даних. Також можна опублікувати, що додаткова інформація доступна для певної власності. Оскільки, на відміну від наявності незахищених або недостатньо захищених покинутих відкритих виробок і незахищених або недостатньо захищених відкритих розробок на певній території або під нею, наявність висновку експерта або проведення розслідувань і, якщо необхідно, заходів безпеки не обов'язково призводить до зменшення вартості майна, але може відбуватися в кожному конкретному випадку, може навіть збільшити вартість. Таким чином, система повинна мати рівень, на якому можна було б визначити для кожного на основі конкретної власності, чи доступна додаткова інформація (навіть якщо конкретно не вказано, який тип інформації, наприклад, експертний висновок щодо стабільності засипки шахти). або звіт про проведені розслідування та розслідування, якщо необхідно, вжито заходів безпеки). Особливо рекомендується доповнити існуючі версії «розширеним» шаром Інформація доступна". Для "громадянської версії" необхідно дотримуватися зазначених вище обмежень. Однак локальне обмеження доступу, як у випадку з «авторитетною версією», не є необхідним.

Перевірка або передача конкретних даних може зменшити вартість майна, про яке йде мова, тому перевірка або передача конкретних даних (експертних звітів, планів тощо) дозволена лише особам, які мають законний інтерес відповідно до законодавства про захист даних. Розділ 8 Параграф 2 № 2 DSG NRW вже регулює такий випадок:

Таким чином, доступ або передача може мати місце лише в тому випадку, якщо законні інтереси відповідної особи не суперечать цьому. Гірнична влада землі Північна Рейн-Вестфалія повинна перевіряти в кожному окремому випадку, чи інтереси відповідної особи заслуговують на захист. Щоб пришвидшити обробку запиту на інформацію, доцільно чітко вказати, що будь-які економічні інтереси не є інтересами, які заслуговують на захист, або не згадувати їх у нормативних актах, які будуть створені. Однак інформацію необхідно буде надати за згодою (колишнього) власника дозволу або власника майна.

3.2.5. Узагальнення і рекомендації

І «громадянська версія», і «авторитетна версія» відповідають вимогам захисту даних у своєму поточному дизайні. Коли органи влади отримують доступ до даних, особливу увагу необхідно приділити тому, щоб предмет і місцева відповідальність за дані, до яких можна отримати доступ, враховується. Органам влади дозволено доступ до даних лише в межах їх місцевої сфери відповідальності. Тоді як у «громадянській версії» локальні обмеження не потрібні.

В інтересах прозорості та запобігання було б бажано опублікувати в Інтернеті добре відомі спадщини майнінгу, які завдають шкоди розробкам. З то-

чки зору захисту даних, необмежена, вільна публікація цієї інформації для всіх не може бути реалізована юридично безпечним способом, тому не рекомендується. До існуючих версій можна додати блок «доступна додаткова інформація», який не надає жодної інформації про конкретний тип інформації (наприклад, звіти про стабільність або звіти про проведені слідчі заходи).

3.3. Підвищення прозорості й ефективності

3.3.1. Визначення та ситуація

Ще одним зусиллям гірничої влади Північної Рейн-Вестфалії є підвищення прозорості й ефективності. Цього слід досягти за допомогою таких підходів:

- Створення прозорості за межами існуючих інформаційних платформ FIS GDU, наприклад, шляхом створення публічної інформаційної платформи про умови видобутку в землі Північна Рейн-Вестфалія в сенсі відкритих даних і відкритого уряду як заміни або на додаток до інформації, пов'язаної з майном, від гірничопромислового органу

- Використання цифрових процесів для
  - прискореної передачі та обробки інформації третіх сторін органам гірничої промисловості або для публікації інформації гірничо-видобувною установою та
  - звільнення від адміністрування

- Залучення нотаріусів для передачі цієї інформації учасникам операції з нерухомістю в окремих випадках.

Існуючі повноваження/чинна правова ситуація

Об'єкти нерухомості, розташовані в старих районах видобутку, часто купуються без того, щоб покупці попередньо дізналися про місцеві (старі) умови видобутку. Доступні та легкодоступні інформаційні варіанти в цьому відношенні (наприклад, використання спеціалізованої інформаційної системи FIS GDU, яка є загальнодоступною через Інтернет, і, якщо необхідно, отримання інформації, пов'язаної з власністю, від гірничого управління) не є таким, що послідовно використовується. Часто буває, що власники нерухомості дізнаються лише під час процесу отримання дозволу на будівництво, коли викопується котлован або після того, як будівлю було зведено, що на придбану ними власність впливають залишки старих гірничих робіт (шахти, тунелі, порожнини, пов'язані з видобутком корисних копалин поблизу поверхні). або зони обрушення). Цього можна було б уникнути, якби поточну інформацію, пов'язану з власністю, отримували від гірничого управління кожного разу, коли продається майно, розташоване в (колишньому) районі видобутку, який планується або розробляється.

3.3.2. Індивідуальні заходи

1. Крайня обізнаність про існуючі інформаційні пропозиції

Існуючі інформаційні пропозиції (FIS GDU, надання інформації про власність за запитом) наразі не використовуються послідовно. Потенційних власників нерухомості слід мотивувати краще використовувати ці пропозиції. Цього можна досягти за рахунок кращої інформації про існуючі варіанти. Тут враховуються інформаційні матеріали, доступні у відповідних місцях (торгові ярмарки, фінансові банки тощо). Крім того, можна публічно вказати на можливість надання інформації про залишки старих шахт (Інтернет, відповідні газети та журнали, плакати).

2. Полегшення доступу до інформації

Відповідна інформація може бути опублікована на платформах відкритих даних. Прийнятність було детально обговорено в G.

3. Залучення нотаріусів

Нотаріусів можна було б зобов'язати у зв'язку з підготовкою договорів купівлі-продажу нерухомості інформувати покупців про наявну інформацію про можливі небезпеки, пов'язані зі старими розробками.

Проте виникає питання, в яких випадках таке повідомлення повинно бути зроблено. Якщо в кожному договорі купівлі-продажу майна є стандартне посилення (подібно до вже зроблених посилань на будівельні обтяження, забруднені ділянки чи внески в розвиток), це може бути не сприйнято серйозно, оскільки покупець навіть не знає, чи це має відношення до майна під питанням. Чи майно розташоване в районі (старого) видобутку корисних копалин.

Якщо таке повідомлення буде видано нотаріусом для власності в районах (старих) розробок, це матиме більший вплив. Однак це також призводить до проблем. Нотаріус повинен спершу перевірити, чи розташована відповідна власність у такій зоні, і спочатку потрібно буде визначити «стару територію видобутку» (можливо, органами влади також існує ризик відповідальності, якщо інформація буде випадково пропущена). Це означає, що нотаріус може припуститися помилки під час підробленої перевірки (неправильно введена адреса тощо), що призведе до відсутності посилання на наявну інформацію про можливі потенційні небезпеки, пов'язані зі старим майнінгом.

Крім того, навіть якщо нотаріуси зобов'язані надавати інформацію, не всі випадки зміни власності фіксуються (наприклад, спадщина, ...). Тому повної інформації не буде. Нарешті, виникає питання, чому нотаріуси повинні вказувати на цей конкретний ризик, а не на інші ризики (наприклад, забруднені території, відходи, боєприпаси, захист пам'яток тощо). Ці ризики не менші, ніж ризики, пов'язані з покинутими гірничими виробками. У цьому відношенні нотаріуси також повинні вказувати на ці ризики. Однак, якщо зобов'язання щодо звітності розширюються таким чином, повідомлення втрачають свою силу. Немає жодних подальших наслідків або прав для органів влади, пов'язаних із вказівкою на можливі старі небезпеки шахт (наприклад, у випадку муніципального або офіційного права першочергової відмови) переваги таких інструкцій є сумнівними та не рекомендованими, особливо з огляду на необхідне визначення «старих гірничих районів».

4. Зобов'язання продавця надати запит

Інший підхід полягав би у тому, щоб вимагати від продавця нерухомості отримати інформацію від гірничодобувної влади перед продажем. Якщо продавець знає про ризики для свого майна, він також повинен повідомити про це покупця. Якщо він шахрайським шляхом приховує ризики, він може нести відповідальність за збитки.

Крім того, така норма також покладає надмірний тягар на продавця. Зрештою, покупець несе ризик отримати відповідну інформацію про нерухомість, що купується, і не є обов'язком продавця надавати цю інформацію покупцеві. Це вже має місце сьогодні, наприклад, щодо забруднених ділянок, внесків у розвиток або витрат на будівництво. В принципі, продавець зобов'язаний лише надавати інформацію про відомі ризики, а не отримувати інформацію для покупця. Крім того, у зв'язку з цим можуть виникнути проблеми юрисдикції, оскільки таке зобов'язання з боку продавця підпадає під сферу цивільного права, щодо якої федеральний уряд має законодавчу компетенцію.

5. Повідомлення про зміну власника гірничому управлінню NRW

Як частина статуту зобов'язань щодо звітування може існувати обов'язок повідомляти про зміни у власності на нерухоме майно. Якщо гірничий орган NRW повідомляється про зміну власника, він може повідомити нового власника за власною ініціативою.

Тому це також не рекомендується. З одного боку, повідомлення про кожну зміну власника призведе до майже неконтрольованого обсягу рекламацій для гірничодобувного управління. Якщо про зміну власника необхідно повідомити лише про певну власність, виникає питання, як визначити цю власність (проблема визначення «старих територій видобутку»), крім того, надходитиме інформація про ризики видобутку пізно для нового власника, оскільки зміна власника вже відбулася.

3.3.3. Узагальнення

Як наслідок, залучення нотаріусів, зобов'язання продавця робити запити чи зобов'язання повідомляти про зміну власника не є придатними кроками для інформування постраждалих від ризиків старого видобутку. Існуючі пропозиції підходять для підвищення прозорості й ефективності, а також для навчання тих, кого це стосується, їх переваги можна досягти за рахунок покращення інформації про саму пропозицію (наприклад, інформаційні кампанії) і розширення цих пропозицій, щоб включити інформацію про власність.

3.4. Санкції

Порушення деяких положень нового закону, описаних вище, також повинні бути покарані. Тому новий закон, який буде створено, також повинен містити адміністративні правопорушення.

3.4.1. Регламент OWiG

Згідно зі статтею 1 КУпАП адміністративним правопорушенням є протиправне діяння, що заслуговує на осуд, а законом як покарання передбачено штраф. Закон про адміністративні правопорушення створений за зразком кримінального, але відрізняється важливими моментами. Принцип можливості застосовується до адміністративних правопорушень. Це означає, що притягнення до відповідальності здійснюється на розсуд адміністративного органу.

Стаття 10 ОWiG передбачає, що лише навмисні дії можуть каратися як адміністративне правопорушення, якщо закон прямо не загрожує штрафом за необережні дії. Розмір штрафу регулюється розділом 17 ОWiG. Відповідно, штраф становить щонайменше 5 євро і, якщо законом не передбачено інше, максимум 1000 євро. Якщо закон передбачає штраф за навмисні та необережні дії без розмежування максимальної суми, необережні дії можуть каратися лише максимальною сумою, що становить половину загрозованої максимальної суми штрафу. Відповідно до частини 4 статті 17 ОWiG штраф має перевищувати економічну вигоду, яку винний отримав від адміністративного правопорушення. Якщо встановленого законом максимуму недостатньо, його можна перевищити. Стаття 31 Параграф 2 ОWiG регулює позовну давність:

(2) Притягнення до відповідальності за адміністративні правопорушення настає за давності, якщо інше не встановлено законом.

1. протягом трьох років за адміністративні правопорушення, які караються максимальним штрафом понад п'ятнадцять тисяч євро,

2. протягом двох років за адміністративні правопорушення, які караються максимальним штрафом від двох тисяч п'ятисот до п'ятнадцяти тисяч євро,

3. протягом одного року за адміністративні правопорушення, які караються максимальним штрафом від однієї тисячі до двох тисяч п'ятсот євро,

4. через шість місяців за інші адміністративні правопорушення.

Перебіг позовної давності починається з моменту вчинення діяння. Якщо успіх, який є частиною правопорушення, відбувається лише пізніше, термін давності починається з цього моменту часу.

Відповідно до статті 47 ОWiG притягнення до адміністративної відповідальності здійснюється на розсуд органу прокуратури. Поки провадження триває перед нею, вона може зупинити його (так званий принцип можливості).

3.4.2. Порівняння з іншими нормативними актами

SächsHohlrVO регулює в розділі 9, що порушення певних зобов'язань є адміністративним правопорушенням. Зокрема, це такі питання:

- Зміна, видалення або погіршення функції об'єкта для запобігання небезпеці в підземних порожнинах без дозволу влади,
- Неповідомлення про підземну порожнину, яка становить безпосередню небезпеку,
- Неповідомлення про використання або припинення використання підземних порожнин.

Сума штрафу не уточнюється.

Відповідно до § 10 ThürABbUHG, будь-яка особа, яка діє навмисно або з необережності, діє протиправно.

- Значно змінює або використовує старий об'єкт майнінгу в комерційних цілях без дозволу,
- не веде книгу обліку при роботі на старих гірничих об'єктах або
- не вказує на небезпеку громадській безпеці та порядку від старих шахтних споруд.

Штраф може досягати 5000 євро.

Відповідно до статті 20 абзацу 1 № 1 LBodSchG NRW, кожен, хто навмисно або з необережності не повідомляє про виявлення забруднених ділянок і шкідливих змін ґрунту або не повідомляє про це негайно, вчиняє адміністративне правопорушення. Штраф може досягати 50 000 євро.

Відповідно до статті 41 абзацу 1 № 1 DSchG, той, хто навмисно або з необережності не повідомив про продаж пам'ятки чи відкриття пам'ятки археології або не зробив цього вчасно, діє як адміністративне правопорушення. Відповідно до статті 41 абзацу 1 № 3 DSchG, той, хто навмисно або з необережності не залишить виявлені археологічні пам'ятки або місце, де вони були виявлені, діє протизаконно. Адміністративні правопорушення можуть бути покарані штрафом до 250 000 євро. Притягнення до відповідальності за адміністративне правопорушення закінчується через п'ять років відповідно до статті 41 абзацу 3 DSchG.

Згідно з розділом 5, параграфом 1 Управління боєприпасів, будь-хто, хто (№ 1) не повідомляє про виявлення або володіння вибухонебезпечними боєприпасами або не повідомляє про це негайно, (№ 2), хто виробляє вибухонебезпечні боєприпаси без дозволу районної влади або (№ 3) будь-кого, хто входить у зону, де було виявлено вибухонебезпечні боєприпаси. За адміністративне правопорушення передбачено покарання у вигляді штрафу до 1000 євро.

3.4.3. Регулювання санкцій

У Саксонії та Тюрінгії штрафом загрожує не кожне порушення зобов'язань щодо повідомлення та звітності, а лише ті випадки, коли не повідомляється про роботу (або завершення роботи) на покинутих гірничих виробках і про які покинуті гірничі виробки становлять неминучу небезпеку. Як показує законодавство про ґрунт, охорону пам'яток і зброю, правовій системі не чужі штрафи за неповідомлення про об'єкт, який не становить безпосередньої небезпеки. У цьому відношенні перелік адміністративних правопорушень також може бути ширшим, ніж у Саксонії чи Тюрінгії.

Крім того, законодавство про охорону пам'яток і вибухонебезпечних предметів також показує, що штраф може бути накладено навіть у разі порушення безпосередніх наслідків знаходження об'єкта (залишення об'єкта без змін, заборона входу).

Після узгодження з гірничим управлінням наступні правопорушення підлягають штрафу:

- Неповідомлення про виявлення покинутої шахти відповідальними особами (власниками, користувачами або виробниками), але не тим, хто відкрив (наприклад, пішоходами);

- Неповідомлення про проведені розслідування чи заходи безпеки;
- Здійснення заходів безпеки всупереч дозволу;
- Несанкціоноване проникнення в покинуті гірничі виробки та
- Зміна/порушення систем захисту покинутих гірничих виробок.

Останні факти служать захистом вжитих заходів. Таким чином так званих «ухильників» можна ефективно переслідувати, якщо вони, наприклад, зламують замкнені двері та проникають у покинуту шахту.

Також необхідно визначити суму штрафу. Якщо не встановлено конкретну суму, штраф становить від 5 до 1000 євро. У Саксонії та в Ордонансі землі Північна Рейн-Вестфалія застосовувалася ця правова норма. У Тюрінгії максимальний штраф становив 5000 євро. Закон про захист ґрунту встановлює ліміт у 50 000 євро, а DSchG – 250 000 євро. Точні значення ще належить визначити. У координації з гірничим управлінням землі Північний Рейн-Вестфалія орієнтація на закон про охорону ґрунтів (50 000 євро за навмисні порушення) має сенс як стримуючий ефект, подібний до DSchG (де необхідно запобігти зміні ситуації зі знахідкою) не є необхідним.

Для штрафу в розмірі до 50 000 євро термін давності відповідно до розділу 31 абзацу 2 № 1 OWiG становить 3 роки. Регулювання, що відхиляється від цього, не є необхідним.

Практичний досвід застосування законодавства про адміністративні правопорушення показує, що умисел часто важко довести. Тому, як правило, санкціям підлягають лише необережні порушення. Тоді штраф зменшується вдвічі. Оскільки притягнення до відповідальності за адміністративні правопорушення здійснюється на розсуд органу влади (принцип можливості), доцільно застосовувати санкції і за необережні порушення. Тоді орган влади може скасувати санкцію в окремих випадках.

3.4.4. Результат та пропозиції

Штрафом повинні бути передбачені такі порушення:

- Неповідомлення про виявлення покинутої шахти відповідальними особами (власниками, користувачами або виробниками), але не тим, хто відкрив (наприклад, пішоходами),
- Неповідомлення про проведені розслідування чи заходи безпеки,
- Здійснення заходів безпеки всупереч дозволу,
- Несанкціоноване проникнення в покинуті гірничі виробки та
- Зміна/порушення систем захисту покинутих гірничих виробок.

Максимальний штраф має становити 50 тисяч євро. Умисел і необережність повинні каратися.

Висновки за розділом 3

Незалежно від вимог щодо повідомлень чи дозволів, закон має визначити технічні вимоги щодо впровадження заходів безпеки на покинутих гірничих

розробках. Закон може посилатися на «загальновизнані технічні правила» або «рівень технічного стану» для того, щоб нормативно закріпити це.

Управління гірничої промисловості землі Північна Рейн-Вестфалія вже має геоінформаційну систему, включаючи базу даних (інформаційна система гірничої промисловості - BIS або WebBIS). Це створено на основі наявної на сьогодні інформації та документів.

Створено портал про потенційні загрози для надр, спеціалізовану інформаційну систему для потенційних загроз для надр (FIS GDU). Це існує в офіційній версії та версії для широкого загалу. Записані площі поверхневого та приповерхневого видобутку корисних копалин використовуються в сенсі «аналізу найгіршого випадку» з відповідним буфером безпеки в FIS GDU. Таким чином, зареєстровані в цифровому вигляді площі наземного та приповерхневого видобутку корисних копалин представляють узагальнений вторинний набір даних.

Забезпечення безпеки даних відповідно до ст. 32 GDPR відповідає принципу цілісності та конфіденційності обробки даних. Після цього орган обробки повинен вжити всіх технічних та організаційних заходів для забезпечення цілісності - у сенсі відсутності маніпуляцій - даних (цілісність), а також захисту від несанкціонованого доступу та обробки третіми особами (конфіденційність).

Окрім закону про захист даних, слід також враховувати закон про авторське право. Концепція авторизації повинна враховувати, як предмет, так і місце юрисдикцію.

Помилки в управлінні втручанням або встановлення неправильних стандартів можуть призвести до офіційних позовів про відповідальність.

Саме тому Німеччина розглядає питання про те, чи варто просувати технічне регулювання, проводячи стосовно цього тривалі й доволі складні внаслідок не тільки технічного, але й соціального характеру проблеми наукові дослідження.

ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ

Підсумовуючи результати виконаного в даній магістерській роботі аналізу, наведемо найбільш значуще, на наш погляд, з досвіду гірничого упорядкування землі Північна Рейн-Вестфалія ФРН, що є професійно цікавим та певною мірою придатним для трансферу на терени України за умови належної й адекватної адаптації:

- Законодавча влада землі Північна Рейн-Вестфалія розробляє новий парламентський закон щодо залишених гірничих розробок. На додаток до цього закону, положення OBG NRW мають застосовуватися на допоміжній основі.

- Має бути встановлено зобов'язання, відповідно до якого про виявлення покинутих гірничих виробок і заплановану реалізацію, а також про припинення розслідування та заходи безпеки повинні негайно або протягом певного періоду часу повідомляти всі відповідальні особи в гірничодобувний орган NRW. Розслідування та заходи безпеки мають бути задокументовані. Документи, які необхідно подати до гірничого управління, все ще детально визначаються. Безпосереднім наслідком повідомлення про покинуту шахту чи кар'єр має бути право на в'їзд від гірничодобувної влади.

- Уже відомі покинуті гірничі виробки, які більше не підлягають гірничому нагляду, а також розслідування та заходи безпеки, проведені після заснування федеральної землі Північна Рейн-Вестфалія (старі випадки), також повинні бути повідомлені протягом періоду від 5 років.

- Про заплановану реалізацію заходів безпеки на покинутій шахті або кар'єрі слід повідомити гірничий орган перед упровадженням. До повідомлення мають бути додані необхідні документальні свідчення. Захід безпеки може розпочатися лише після закінчення певного періоду часу. Гірничій владі слід надати повноваження видавати накази щодо виконання заходів безпеки, якщо це необхідно.

- Неможливо остаточно оцінити, чи є конституційною законодавча норма щодо оприлюднення інформації про заходи, вжиті на покинутих гірничих виробках "третьми сторонами" (компаніями, які планували або проводили розслідування чи заходи безпеки від імені відповідальних) законодавчого процесу, це мало б переваги закону та серйозність втручання потребує подальшого дослідження й оцінки. Законодавець має широке поле оцінки з цього приводу. Згідно з поточною інформаційною ситуацією (відносно небагато випадків, ймовірність небезпеки), враховуючи законні інтереси, які постраждали, незважаючи на захист надзвичайно важливих загальних благ (життя, організму та власності), законодавець вирішить не без значних конституційних ризиків. про відповідне положення. Більш м'яким варіантом було б «регулювання SoIT, яке заохочує третіх сторін повідомляти наявну інформацію в гірничодобувний орган.

- Технічний стандарт встановлюється терміном «сучасний рівень». Для забезпечення якості планів і документів вони повинні бути створені лише відповідною особою, яка забезпечується відповідним професійним навчанням. Гірничий орган Північної Рейн-Вестфалії координує дії з іншими федеральними земельними гірничими органами, щоб визначити, чи слід проводити процедуру встановлення технічних стандартів (наприклад, стандарту DIN).

- Зберігання, оцінка та публікація (обробка) даних про майнінгові наслідки, які зумовлюють аварії, та додаткової спеціалізованої інформації (наприклад, звіти експертів про проведені розслідування та заходи) органом гірничодобувної промисловості Північної Рейн-Вестфалії дозволено відповідно до законодавства про захист даних.

- І «авторитетна версія», і «громадянська версія» поточного FIS GDU відповідають вимогам захисту даних. Можливе оприлюднення інформації про наявність експертних висновків щодо проведених розслідувань та/або охоронних заходів щодо конкретного об'єкта. Рекомендовано додати новий блок «Додаткова інформація доступна».

- У «версії органів влади» важливо переконатися, що органи влади мають доступ лише до тих даних, які знаходяться в межах їхньої місцевої відповідальності, тоді як у «версії для громадян» звіти експертів можуть надаватися лише людям, які мають законний інтерес; немає локальних обмежень.

- Для підвищення прозорості та ефективності існуючі пропозиції можна розширити (OpenData) з урахуванням обмежень щодо захисту даних і надати кращу інформацію про них (наприклад, інформаційні кампанії).

- Наступні правопорушення повинні каратися штрафом:

- Неповідомлення про виявлення покинутої шахти або кар'єру відповідальними особами (власниками, користувачами або виробниками), але не тим, хто відкрив (наприклад, пішоходами);

- Неповідомлення про проведені розслідування або виконані заходи;

- Здійснення заходів всупереч дозволу;

- Несанкціоноване проникнення в покинуті гірничі виробки та

- модифікація/пошкодження систем захисту покинутих гірничих виробок.

- Максимальний штраф має визначатися відповідно до ризику потенційних збитків. Умисел і необережність повинні каратися жорстко.

Бібліографія.

1. Мала гірнича енциклопедія : у 3 т. / за ред. В. С. Білецького. — Д. : Донбас, 2004. - Т. 1 : А - К. - 640 с. - ISBN 966-7804-14-3.
2. Гайко Г.І., Білецький В.С. Ілюстрована історія гірництва (Монографія). — Донецьк: Східний видавничий дім, 2012. - 456 с. Формат А4.
3. Georgius Agricola: De re metallica libri XII. Basel 1556 (Digitalisat der 2. Ausgabe 1561) - перша наукова праця з гірництва.
4. Reinhard Spree: Karl Wilhelm Hermann Pemsel. Eine bürgerliche Karriere im deutschen Kaiserreich. Der Aufstieg des Advokaten Dr. jur. Hermann Ritter von Pemsel in Wirtschaftselite und Adel Bayerns. 2007. In: Reinhard Spree 2011: Die Industrialisierung Deutschlands im 19. Jh. Abgerufen am 4. Mai 2015.
5. Günther Schulz: Sozial- und Wirtschaftsgeschichte. Arbeitsgebiete – Probleme – Perspektiven. Franz Steiner Verlag, 2005, S. 123.
6. Heinrich Otto Buja: Ingenieurhandbuch Bergbautechnik. Lagerstätten und Gewinnungstechnik. Beuth Verlag, 2013.
7. Hans Pohl: Wirtschaft, Unternehmen, Kreditwesen, soziale Probleme, Band 1. Franz Steiner, 2005.
8. Білецький В.С., Гайко Г.І. Хронологія гірництва в країнах світу. – Донецьк: Донецьке відділення НТШ. «Редакція гірничої енциклопедії», УКЦентр, 2006. - 224 с.
9. Проблеми збереження культурної спадщини гірників та дослідження історії гірництва в Україні / В.С. Білецький, Г.І. Гайко // Школа підземної розробки: матеріали IV Міжнар. конф., 12–18 верес. 2010 р., Дніпропетровськ–Ялта / Нац. гірничий ун-т. - Д., 2010. - С. 364-374.
10. Атлас “Геологія і корисні копалини України”. – К.: Інститут геологічних наук НАН України, УІЦПТ “Геос–XXI століття”, 2001. – 168 с.
11. Elgeti, Bergbau 2012, 250 ff.
12. Elgeti/Fock, NuR 2018, 369, 370.
13. Götz/Geis, Allg. POR., Rn. 141; Denninger in: Lisken/Denninger PolR-Hd
14. OVG Münster, Urt. v. 13.09.1995 - 21 A 2273/91, ZfB 1995, 136, 322 ff.
15. Elgeti/Fock, NuR 2018, 369, 371.
16. Kirchner/Kremer, ZfB 1990, 131, 5 ff.
17. OVG Münster, Urt. v. 13.09.1995 - 21 A 2273/91, ZfB 1995, 136, 322 ff.
18. Beschl. v. 09.04.2008 - 11 A 1386/05, NVwZ-RR 2008, 437.
19. Peters/Rind, LKV 2017, 251, 252.
20. Drucksache 17/1407, S. 60.
21. Die Anzeigen und Meldungen sind jedoch nicht zwangsläufig gegenüber der Bergbehörde abzugeben.
22. Drucksache 17/1407, S. 23 ff.
23. Zur Amtshaftung im Ganzen: Lege, JA 2016, 81.

24. Papier/Shirvani in: MüKO BGB, § 839, Rn. 285 f., 288, 293; Elgeti, Bergbau 2012, 250 f.
25. Elgeti, Bergbau 2012, 250, 252.
26. Art. 20 Abs. 3 GG sowie Art. 1 Abs. 1 und 2 Abs. 1 GG; BGH, Urt. v. 17.03.1983 - 4 StR 640/82 -, BGHSt 31, 304, 308, NJW 1983, 2271; BGH, Urt. v. 09.04.1986 - 3 StR 551/85 -, BGHSt 34, 46; BVerfG, Beschl. V. 08.10.1974 - 2 BvR 747/73 -, BVerfGE 38, 105, 113; BGH, Beschl
27. Mosbacher, JuS 2018, 767.
28. Bärlein/Panani/Rehmsmeiner, NJW 2002, 1825.
29. BVerfG, Urt. v. 13.01.1981 - 1 BvR 116/77, BVerfGE 56, 37, 51.
30. Johlen in: Gädtke / Czepuck / Johlen / Plietz / Wenzel, BauO NRW Kommentar, Einleitung, Rn. 4 (a.F.).
31. Johlen in: Gädtke / Czepuck / Johlen / Plietz / Wenzel, BauO NRW Kommentar, § 75, Rn. 1 (a.F.); BVerwG, Urt. v. 15.03.1967 - IV C 205.65, BVerwGE 26, 287-297.
32. Johlen in: Gädtke / Czepuck / Johlen / Plietz / Wenzel, BauO NRW Kommentar, § 75, Rn. 1 (a.F.).
33. Aus § 75 Abs. 5 BauO NRW (a.F.); nunmehr § 74 Abs. 7 BauO NRW 2018.
34. Johlen in: Gädtke / Czepuck / Johlen / Plietz / Wenzel, BauO NRW Kommentar, § 75, Rn. 2 (a.F.).
35. Johlen in: Gädtke / Czepuck / Johlen / Plietz / Wenzel, BauO NRW Kommentar, § 75, Rn. 3 (a.F.); BVerwG, Urt. v. 08.06.1979 - IV C 28.72, BVerwGE 48, 242-247.
36. Johlen in: Gädtke / Czepuck / Johlen / Plietz / Wenzel, BauO NRW Kommentar, § 75, Rn. 4 (a.F.).
37. Papier/Shirvani in: MüKo BGB, § 839, Rn. 218.
38. Jula in: Bruck/Möller, VVG Kommentar, § 1 Nr. 1; § 193 SGB VII.
39. Mann in: Sachs GG Kommentar, Art. 12.
40. Hofmann in: Schmidt-Bleibtreu/Hofmann/Henneke, GG Kommentar, Art. 12, Rn. 107.
41. Rübner in: HStR IX, § 196, Rn. 82.
42. Mann in: Sachs GG Kommentar, Art. 12, Rn. 14-105.
43. Enders in: BeckOK GG, Art. 19, Rn. 4-5.
44. BVerfG, Beschl. v. 18.02.1970 - 2 BvR 531/68 -, BVerfGE 28, 36, 46.
45. Enders in: BeckOK GG, Art. 19, Rn. 8-9.
46. Hofmann in: Schmidt-Bleibtreu/Hofmann/Henneke, GG Kommentar, Art. 20, Rn. 72.
47. Mann in: Sachs GG Kommentar, Art. 12, Rn. 125-146.
48. Hofmann in: Schmidt-Bleibtreu/Hofmann/Henneke, GG Kommentar, Art. 12, Rn. 107.
49. Wendt in: Sachs GG Kommentar, Art.
50. Schulte in: Boeddinghaus/Hahn/Schulte, BauO NRW Kommentar, § 75, Rn. 98-109 (a.F.).

51. Johlen in: Gädtke/Czepuck/Johlen/Plietz/Wenzel, BauO NRW Kommentar, § 75, Rn. 45 (a.F.).
52. Schulte in: Boeddinghaus/Hahn/Schulte, BauO NRW Kommentar, § 75, Rn. 138-145.
53. LT Drucksache 17/1407, S. 12, 25, 34.
54. Leeb/Liebhaber, JuS 2018, 534, 536.
55. Durner, JuS 2006, 213, 214.
56. Frenzel in: Paal/Pauly, DS-GVO BDSG, Art. 6 Rn. 25; Albers/
57. Albers/Veit in: BeckOK DatenschutzR, Art. 6 DS-GVO, Rn. 41.
58. Schulz in: Gola, DSG-VO Kommentar Art. 6, Rn. 49; Albers/Veit in: BeckOK DatenschutzR, Art. 6 DS-GVO, Rn. 42.
59. EuGH, Urt. v. 16.12.2008 - C-524/06 -; Albers/Veit in: BeckOK DatenschutzR, Art. 6 DS-GVO, Rn. 38-44.
60. Antwort der Landesregierung zur Anfrage Gefährdungen durch Altbergbau vom 06.12.2017, Drucksache 17/1407, S. 6.
61. Buchholtz/Stenzel in: Kommentar Datenschutz-Grundverordnung, Art. 5, Rn. 36-38.
62. Koll-Sarfeld in: Queitsch/Koll-Sarfeld/Wallbaum, LWG-Kommentar, § 90, Rn. 2.